

ПОЛИТИКИНИ

2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXIII
БРОЈ
1046
14. I 1972.

ЗАБАВНИК

И ПЕТКОМ

ВЕЛИКИ
ВЕСТЕРН
КОНКУРС

ГЛАВНА НАГРАДА:
РАСНИ
КОЊ и
каубојско
одело

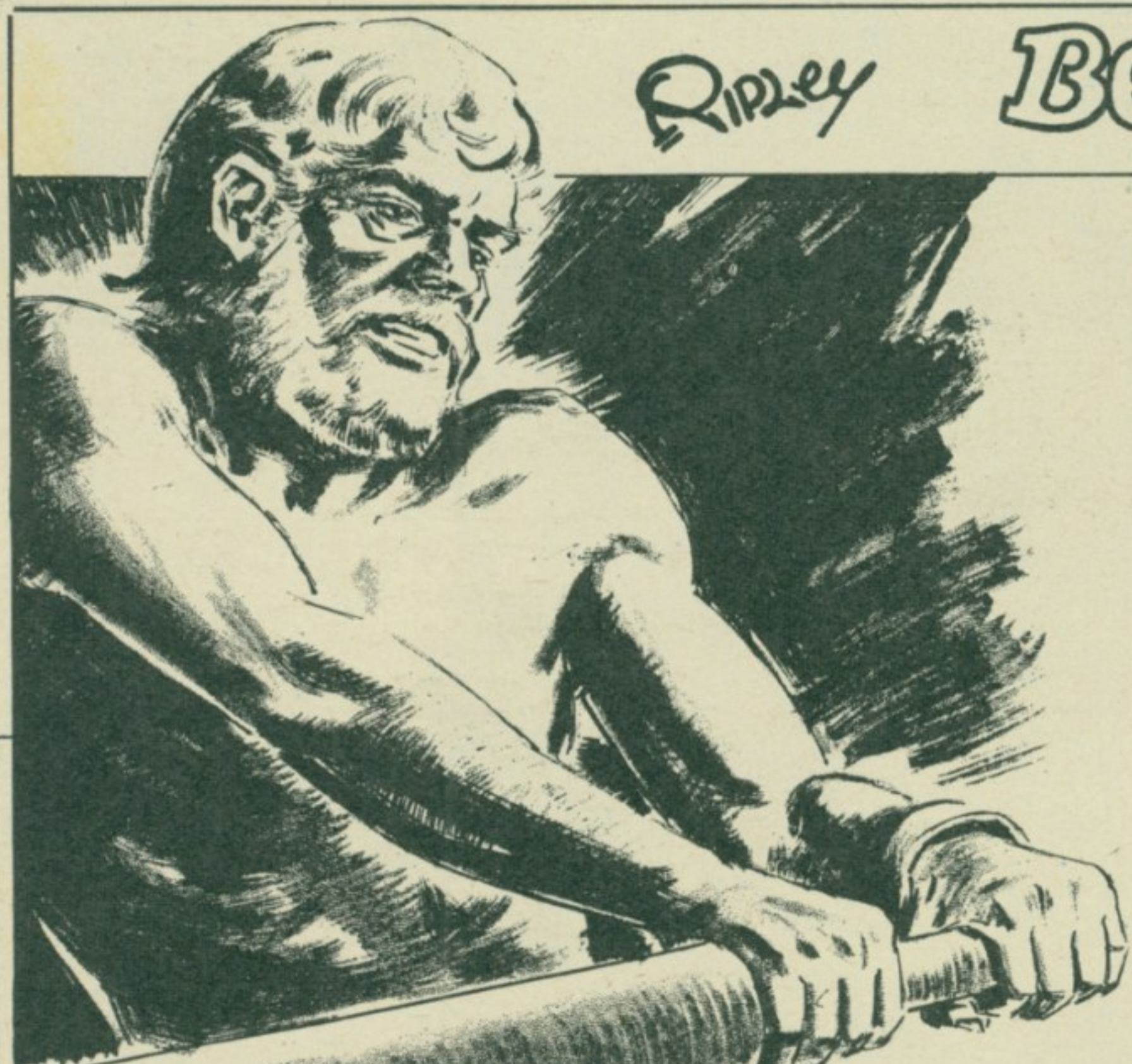
ДОГОДИЛО СЕ...

ЕКСЕР ПО ЕКСЕР. — На једној од најпрометнијих ауто-страда у Енглеској из једног камиона се просула половина товара који се састојао од челичних ексера. Незгуду, која је изазвала досад највећи застој у друмском саобраћају Енглеске, пријавила су два возача мотоцикла којима су ексери пробушили гуме. Саобраћајна полиција упутила је моторизовану чистачку колону која није могла ништа да учини јер су и на њеним колима и машинама за чишћење страдале гуме. Ексерци су морали да буду покупљени рукама.

СНЕГОДРОМ. — На планини Швебише Алб у Немачкој уређен је недавно на простору од 12 хектара снегодром, специјални терен за возњу моторним санкама. То је други снегодром у Европи јер Швајцарска има један. Моторне санке могу да постигну брзину од 80 километара на час.

ПОСТАО РОБ ДА БИ СПАСАО СЕСТРУ

ЖАН-АНДРЕ АЛЗОН (1600-1692)
ИЗ ПЕРИГЕА, У ФРАНЦУСКОЈ, ДА БИ СПАСАО СЕСТРУ КОЈА ЈЕ УБИЛА СВОГ МУЖА, ПРИЈАВНО СЕ КАО УБИЦА И ЗА КАЗНУ ОДСЛУЖИО КАО РОБ НА ГАЛИЈАМА 74 ГОДИНЕ..
АЛЗОН ЈЕ БИО ОСУЂЕН КАД ЈЕ ИМАО 16 ГОДИНА!

САДНО ЈЕЗЕРО САИДАБАД

У ИРАНУ ПРЕСУШИ СВАКОГ ЛЕТА ТАКО ДА ПРЕКО ЊЕГА МОЖЕ ПЕШИЦЕ ДА СЕ ПРЕЂЕ АЛИ САМО ЈЕДНОМ УСКОМ СТАЗОМ ОД ЧИСТЕ СОЛИ ШИРОКОМ 3 МЕТРА.

Ripley

Веровати или не!

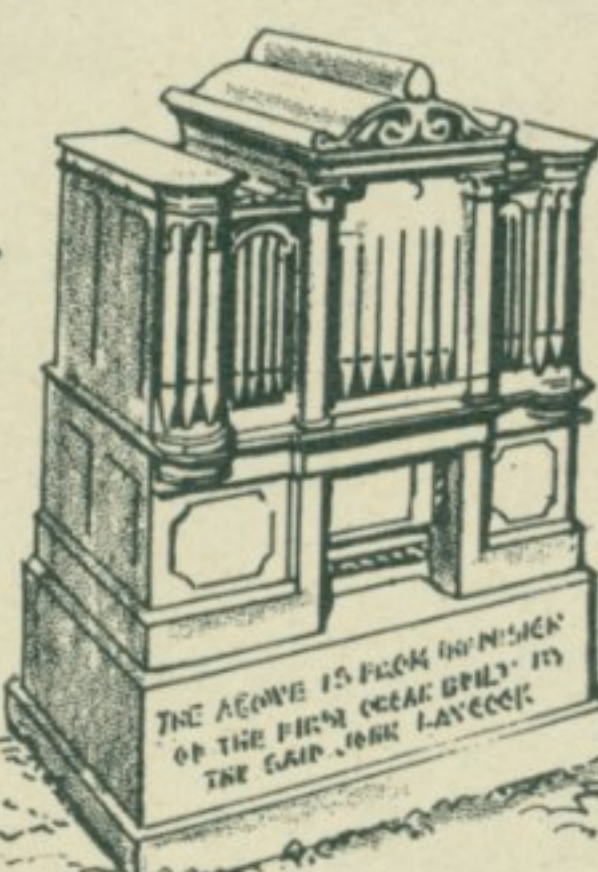

КАМЕНА КОПИЈА

ПРВИХ ОРГУЛА КОЈЕ ЈЕ КОНСТРУИСАО ЧОВ ЛЕЖКОК, ПОЗНАТИ ЕНГЛЕСКИ ГРАДИТЕЉ СВИХ МУЗИЧКИХ ИНСТРУМЕНАТА, СТОЈИ НА ЊЕГОВОМ ГРОБУ У КИЛДВИКУ.

СВЕШТЕЊА МЕДУЗА

КОЈА ЈЕ ПОТПУНО ПРОВИДНА СТВАРА ГАС КОЈИ ЈЕ ИЗДИКЕ НА ПОВРШИНУ МОРА.

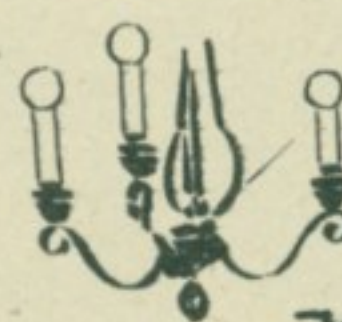

ВОЈВОДА ЛУЈ-АНРИ ДЕ БУРБОН

(1692-1740)
КОЈИ ЈЕ У ЛОВУ ИЗГУБИО ЛЕВО ОКО ИМАО ЈЕ КАСНИЈЕ ПЕТОРО ДЕЦЕ КОЈА СУ СВА РОЂЕНА СЛЕПА НА ЛЕВО ОКО!

3 ЕЛЕКТРИЧНЕ СИЈАЛИЦЕ

КОЈЕ ЈЕ ПРЕ 30 ГОДИНА КУПИЛА ОКТАВИЈА ЛОРД ИЗ ВЕРДЕНА (КАНАДА) ЈОШ ГОРЕ!

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

СЛОНОВИ КАО ТЕ

Ханибал је чишавој живојџа љамџио заклеџбу мржње коју је дао оцу као дечак од 9 љодина

Картагински војсковођа Хамилкар Барка замишљено је гледао кип бога Баала који се називао кроз дим тамјана. За тим је спустио поглед на деветогодишњег дечака крај себе, подигао десну руку и свечано рекао:

— Да ли се заклињеш, си не, да никада нећеш престати да мрзиш Рим и да нећ се читавог живота борити да осветиш срамоту коју је нанео Картагини!

— Заклињем се! — одговорио је мали Ханибал док су му очи блистале. Сличну заклетву положила су и његова млађа браћа Хаздубал и Магона.

Госџодари мора

Хамилкар Барка имао је разлога да мрзи Рим. У време кад је Картагина, коју су основали Феничани на месту данашњег Туниса, била сјајан град с 300.000 становника, зградама на 12 спратова, огромном луком од 220 докова, колонијама у Шпанији, Рим је тек постајао да буде село. Картагинџани су несметано врџљали између Сицилије и Гибралтара и сваку страну лађу која би им се нашла на домету одмах стицали а морнаре убијали и не питајући одакле долазе и под чијом заставом плоче.

Картагинџанска флота имала је у зреме мира 500 лађа са по 5 редова весала — то су биле квинквереме, оклопџаче онога доба. Њени адмиралџи познавали су Средоземно море као свој џеп и хвалили се да у њему ниједан странац не сме ни да опере руке. Али, на сцену су ступили Грци, заваљали делом Средоземног мора источно од Сицилије, пролази и основали колоније на Сицилији. Грци и Картагинџани живели су у односима хладног рата све сџни да ће једног дана морати да сведу рачуне. Ни једни ни други нису сањали да ће корист од тога извући неко трећи. Тај трећи био је Рим.

До сукоба је дошло 264. године пре наше ере када

су грађани Месине на Сицилији позвали Картагинџане да их бране од Грка. Да би се потом ратосиљали и Картагинџана, позвали су и Римљане. Ови су одмах дошли и помоћу лукавства потопили картагинџанске лађе. Картагина није отрпела увреду, спремила је нову флоту и на њено чело ставила свог најбољег војсковођу Хамилкара Барку. Али, и он је код Сицилије поражен, такође лукавством. Вратио се у Картагину смишљајући освету.

После извесног времена Хамилкар је затражио да га пошаљу у Шпанију да одаде покуша да нападне Рим. Међутим, није стигао да оствари свој сан. Смрт га је уграбила још младог у борби с једним побуњеним племеном. На самрти предао је власт свом зету Хаздубалу. Када је и он умро, војници су тражили да генерал постане Ханибал коме је било 26 година.

Ханибал је био скроман, mudar, снажан и безгранично храбар. Увек је први улазио у окршај и последњи напуштао бој. Осим тога добио је одлично образовање: знао је историју, грчки латински. Војници су га обожавали јер се одевао и живео исто као и они. И добро је памтио очеву заклетву.

Најџежи марш на сџеџу

Зато је напао Сагунт који је био савезник Рима. Град је пао после осмомесечне опсаде а Римљани су послали војску да казни дрског Картагинџанина. У Сагунту је Ханибал оставио млађег брата Хаздубала а сам донео фантастичну одлуку: да с 50.000 пешака, 9.000 коњаника и 30 слонова, дотада невиђених у овим крајевима, прође кроз Шпанију и Галију, пређе Алпе, спусти се у Италију и нападне Рим!

Један од најтежих и најсмелијих маршева у историји почео је са обала шпанске реке Ебро, „Са њим иду огромна чудовишта која ша-

љу зли духови!“ шаптало се у народу. Ханибал се смешио знајући да његови слонови, које ће користити као тенкове, вреде злата колико су тешки због страха који изазивају.

Невоље су почеле чим је Ханибалова војска прешла Пиринеје. Једно време кретали су се уз реку Рону а онда је Ханибал одлучио да је пређе упркос њеном брзом току и ратницима племена Волке који су чекали начичкани на другој обали. Читава два дана грозничаво се радило. Неки чамци су отети али су већину направили сами војници. У освит трећег дана Ханибал је коњицу послао да узводно пређе реку. Људи су веслали борџи се с брзацима а њихови оседлаџи и зауздани коњи пливали су везани за чамце и сплавове који су се опасно љуљали. Многи су страдали али су на овај начин успорили ток воде и олакшали посао пешадији која је нешто ниже такође прелазила реку.

Чим је први чамцац додирнуо супротну обалу, зачуше се победнички поклици Волка и настаде лом. Али, како Волке нису обраћали пажњу на оно што се дешава около већ су хрлили напред, страшна Ханибалова коњица ступила се на њих са стране, пробила им бок и разјурџила их.

Пошто је освојио обалу, Ханибалова следећа брига била је да преведе слонове. Војска се улогорила а он се вратио да лично надгледа прављење финовских сплавова 60 метара дугачких а 40 широких. На њих је утоварено неколико слонова и мазги и пресечени су конопци. Сплавови с необичним товаром кренуше преко реке. Узнемирени слонови почеше уз рику да се врте, неки су пали у воду али су се ипак, следећи остале, дочепали обале. Ово је понављано све док сви слонови нису пребачени на другу страну.

Када су војници чули да Ханибал намерава да пређе Алпе, 3000 људи одбило је да иде даље. Он их није сџлио, чак је отпустио још 7000 војника који су му се учинили неодлучни. Тако се решио колебљиваца и на се-

веру, код реке Вијен, почео успон на Алпе. Док се војска кретала равницом, напредовање је ишло лако. Али, терен се готово не приметно мењао, стаза је почела да се пење и вијуга, множиле су се планине и високе стене. Јето је било на измаку и на травнатим падинама расла је горџика.

Војсџи није било дато да ужива у лепотама алпске јесени. Убрзо су примећевале групе домородаца како вџослутно стоје на врховима хриџина спремно за напад. Извидници су донели вест да се домороци налазе и напред, изнад теснаца с чије су једне стране високи грџбени а с друге

провалија. Ханибал је сазнао да ови домороци, по имену Алоброге, стражаре само дању док ноћу одлазе кућама. То му је помогло да смисли план. Одвео је војску до улаза у теснац и наредио да се ту улогори. Чим се смрџло, Ханибал се с групом одабраних бораца попео на стене и заузео на пуштџну бусију Алоброга а кад су се ови ујутро појавили, војсџи је дат знак да почне пробој кроз теснац.

Иџалија љог ноџама

Једно време Алоброге ни су знали шта да чине а онда су се сџјурили низа стене прошавши порџд Ханибала и напали водиче мазги и људе који су штитили позадину. Борба је била оцај

Ханибал је донео фантастичну одлуку — да с 50.000 пешака, 9.000 коњаника и 30 слонова пређе Алпе и нападне Рим!

НЖОВИ

суљали се даље. У часовима очаја који је обузимао војнике Ханибал им је показивао долину Поа говорећи да ће им је дати као ратни плен. У ту долину сишао је с 26.000 људи — мање од половине војске која је кренула из Шпаније.

Четири узаснојне побеге

Тек тада је римски Сенат видео да је на помолу озбиљан рат. Одмах је опремљена војска од 300.000 људи и 14.000 коња која се с Ханибалом сукобила код Тицина и — претрпела страховит пораз. Само 2 месеца касније потукао је Ханибал другу римску војску код Требије и трећу код Тразимена. Од 30.000 Римљана из ове битке ниједан није изнео живу главу. У

Риму је завладало очајање али ни Ханибалу нису цвеле руже. Капије свих градова на које је наилазио заварале су се пред њим: са везници нису издали Рим а Ханибал није имао намирница ни муниције. Узалуд је слао поруке Картагини тражећи појачање. Нису му ни одговорили. Због тога се спуштао све јужније, тражећи гостољубивије домачине где би његова војска заморена маршом од 3000 километара могла да предахне.

У таквим приликама морао је Ханибал још једном да се сукоби с Римљанима код Кане. И још једном је тријумфовао, четврти пут у застопце. Рим је код Кане претрпео највећи пораз у својој дугој историји. Ту је погинуло 48.000 Римљана од 70.000 колико их је кренуло у борбу а заробљено је 10.000. Ханибал је од 50.000 људи изгубио само 6.000 и стекао славу најбољег војсковође старог века. Његова војска опасно се приближила

Риму, на свега 8 километара од градских капија.

У Риму је настала паника. На свим уснама биле су речи HANIBAL ANTE PORTAS! (Ханибал је пред вратима). Али, град није хтео да се преда без борбе. Људи су доносили све што су имали, жене су поклањале накит, чак и дечади од 13 година пријављивали су се у добровољце. Рим је у страху али достојанствено очекивао страшнот Ханибала.

Али, Ханибал се није јавио. До данас није разјашњено због чега овај велики војсковођа није одмах ударио на Рим. Вероватно се надао да ће му из Картагине ипак стићи помоћ или је хтео да одмори своју измучену војску. Тако се, уместо да одмах нападне Рим који је дрхтао од страха, повукао с војском према Капуи. То је била грешка његовог живота. „Ти знаш да побеђујеш, генерале, али не знаш да искористиш победу!“ рекао је Ханибалу један војник док су се повлачили.

Слеј и сам

У Риму су се једва прибрали од изненађења када се чуло да је Ханибал отишао. Град је одахнуо, повратио се од пораза и подигао велику војску под командом Публија Корнелија Сципиона. Он је Ханибала потиснуо на југ, отишао у Шпанију, одатле разјурио Картагинјане, убио Хаздрубала. Његову главу послао је у Италију и она је бачена у Ханибалов логор. Ханибал је још у Алпима ослепео на једно око али му је оно друго било довољно да види братовљеву главу. То га је дотукло.

Сципион је затим прешао с флотом у Африку и опсео Картагину. Ханибал је похитао у помоћ, али га је Сципион победио код Заме 202. године пре н. е. Покривен крвљу ушао је Ханибал на коњу у Картагину да јави како није изгубљена једна битка већ чист рат и да град треба што пре да се преда.

Сципион је уложио сав свој углед у Сенату да Рим не захтева изручење Ханибала коме се он безгранично дивио. Али, узалуд. Картагина је пристала да га преда. Да би избегао страшно понижење, 45-годишњи Ханибал побегао је из родног града.

Последње године живота провео је у потуцању од једног до другог источњачког владара наговарајући их да нападну Рим. Најзад су Римљани градили од битинског краља Прузије да га изручи или ће Битинију сравнити са земљом. Ханибал је изабрао смрт. Имао је 67 година када је попио отров. Кажу да су му последње речи биле: „Изгледа да Римљани нису толико сигурни у себе кад не могу да сачекају смрт једног немоћног старца!“

ДИКАН И ПОСЛЕДЊЕ ФРРРУКЕ

ПУТУЈУКИ ПО БАЛКАНУ И ШЕСТОМ ВЕКУ, ВУКОЈЕ И ДИКАН ПРОБУДИШЕ СЕ ЈЕДНОГ ЈУТРА У ВЕЛИКОЈ НЕПОЗНАТОЈ ШУМИ СТОГОДИШЊИХ СТАБАЛА КОЈА ЈЕ МОЖДА БИЛА НЕНАСЕЉЕНА А МОЖДА И НИЈЕ КАКО ЋЕ СЕ ВИДЕТИ.

ФРРРУК!!

ТАЧНО ВРЕМЕ НА МЕСЕЦУ

Замислите сцену која ће се одиграти на Месецу у врло блиској будућности: два астронаута изводе радове; Један од њих погледа на сат.

— Сада је тачно 12 лунора! — каже он свом другу. — Време је ручку. — И обојица одлазе у кантину своје базе на Месецу.

Шта је то лунора? Према првом месечевом сату који је ових дана изложен у њујоршком „Хејден планетаријуму“ један лунора отприлике одговара једном часу на Земљи.

Одсечена радио-веза

Амерички астронаути који су боравили на Месецу податке о тачном времену добијали су од службе контроле лета са Земље. Али, будући космонаути бавиће се на Месецу много дуже и биће им веома корисно да могу и сами да одреде време изласка и заласка Сунца које је на Месецу праћено наглим променама температуре, затим, знаће када се завршава земаљски радни дан да би се вратили у своју базу и одморили и, што је најважније, имаће појам о времену док се буду бавили на супротној страни Месеца

**МЕСЕЧЕВ САТ ИСТЕ ЈЕ ВЕЛИЧИНЕ
КАО ОБИЧАН ЗЕМАЉСКИ АЛИ МУ ЈЕ
КАИШ ОГРОМАН ДА БИ СЕ МОГАО
ОБАВИТИ ОКО ГЛОМАЗНОГ РУКАВА
АСТРОНАУТОВОГ СВЕМИРСКОГ ОДЕЛА**

с обзиром да ће им тада радио-веза са Земљом бити одсечена.

Први месечев сат на свету изум је америчког астронома доктора Кенета Франклина. Он је измислио начин како да месечев дан подели на луне, луноре, деци-луноре и центи-луноре. Време на Земљи, као што знамо, одређено је њеним једнодневним окретањем око своје осе. Али, Месец се окрене око себе за 29 и по земаљских дана па, према томе, толико траје и његов дан. Односно, обданица му износи 14 и три четвртине земаљских дана а толико, отприлике, и ноћ. Из овога произлазе и неке тешкоће у временској оријентацији на Месецу.

Период који протекне између два млада месеца, односно 29 дана, 12 часова и 44 минута (земаљских) ас-

трономи зову лунација. Доктор Франклин је овај период поделио на 30 делова које је назвао лунама. Једна луна приближно одговара нашем дану од 24 часа. У даљем дељењу доктор Франклин се послужио децималним системом. Мала казаљка његовог месечевог сата креће се дуж 24 лунора (сваки лунора је приближно један земаљски час) обележена на бројчанику. Сваки пут кад она прође нулу, то јест направи пун круг, у малом застакљеном прорезу појављује се датум нове луне, односно земаљског дана. Велика казаљка показује стоте делове лунора који служе уместо земаљских минута. Највећа танка казаљка која одговара секундару на нашем сату окрене се сто пута при сваком померању велике казаљке за једно место.

време на било којој Месечевој тачки. Овај сат показује истраживачима Месеца и положај Земље, висину Сунца и његов положај изнад или испод хоризонта.

Сат ради на следећи начин: на његовом бројчанику минијатурна Земља окреће се на својој оси једном у 24 часа. Око ње налази се кружна направа која баца сенку показујући тако положај Земље какав се види са Месеца. Календар који је уграђен у часовник показује датум на Земљи који истовремено важи и за Месец. Велики месечев сат на Земљи тежак је 9 килограма али, пошто је Месечева тежа 6 пута мања од Земљине, на Месецу ће његова тежина бити свега око килограм и по.

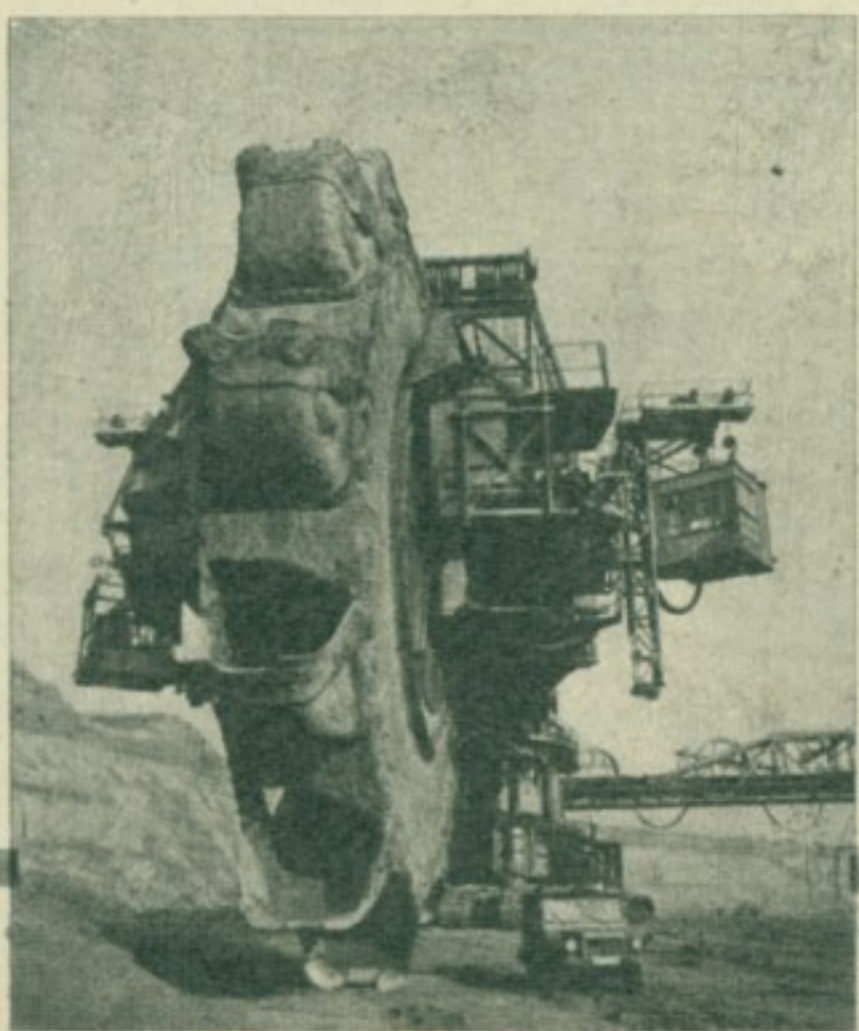
Астронаут може на Месец понети и обичан часовник којим се служи људи на Земљи. Он ће и на Месецу радити али много спорије због разлике у Месечевој и Земљиној тежи. На таквом сату, уколико показује датуме и ако је прилагођен Месечевој тежи, астронаут ће моћи да зна који је дан на Земљи и — ништа друго. Ако би хтео увек тачно да зна који је дан на Месецу, колико је дана — месечевих или земаљских — провео на Месецу и колико је часова на Месецу или Земљи, морао би да има невероватно памћење и био би принуђен да непрекидно сабира и упојењује.

Захваљујући месечевом сату добровољно је да космонаут погледа у мали „прозорчић“ са бројком и да одмах види колико је земаљских дана прошло од његовог доласка на Месец. У сваком тренутку он ће, такође, знати и колико је часова на Земљи као и да ли је тамо дан или ноћ — ако баци поглед на малу казаљку. Све три казаљке као и број у прорезу показују му и месечеву тачно време ако се потруди да упамти једну ситницу — да месечев дан, у поређењу са земаљским, траје око 30 дана.

Уколико се космонауту сат поквари и стане или он зажели да провери време — ту је свакодневна веза са контролним центром лета на родној планети!

НАЈВЕЋА МАШИНА НА СВЕТУ

Багери у Нидерхајму, највећем базену мрког угља и у Немачкој и на свету, највеће су машине које је човек досад начинио. Сваки од њих висок је по 70 метара и тежак 7.400 тона. Осам „кашика“ једног багера распоређених на цинковом точку ископају за дан на површинским коповима по 100.000 кубних метара црне прашине од које се праве брикети. Упоредиња ради рећи ћемо да је то као кад би се на површини читавог једног фудбалског игралишта ископала јама дубока 10 метара.

Земља на сату

Месечев сат је исте величине као обичан земаљски ручни сат само му је каиш веома велики да би могао да се обавије око гломазног рукава астронаутовог свемирског одела. Овакви сатови вероватно ће се једном заиста користити на Месецу.

Али, поред ручног постоји и велики месечев часовник — изум другог америчког научника доктора Левита. Овај сат има два бројчаника од којих један показује земаљско време по Гриничу а други локално

☆☆☆☆☆ ВЕЛИКИ ЗАБАВНИКОВ ВЕСТЕРН КОНКУРС ☆☆☆☆☆

Наградно питање број 3

У КОЈОЈ ПЕЋИНИ ЈЕ БЛАГО?

Зад је Литл Џо тог јутра дојахао у Вирџинија Сити да купи намирнице за Картрајтове, цео град причао је само о једном, о дрсној пљачки коју су у по бела дана извршили непознати разбојници. Два маскирана бандита под претњом пиштоља присилила су преплашеног чиновника да им преда злата у вредности 25.000 долара. Користећи као заклон шерифову кћи Ебилејн која се случајно ту затекла, несметано су изашли из банке и изгубили се из града и то у два различита правца. За њима су одмах кренуле потере, али — узалуд. Као да су у земљу пропали.

Пошто је набавио све што је потребно за кућу Литл Џо се упутио у салун размишљајући уз пут о дрским крадљивцима. Пришао је шанку и затражио криглу пива. Док је пијуцкао у очи су му пала два сумњива типа. Неприметно им се приближио и почео да прислушкује њихов разговор. Један је нешто објашњавао другоме. Прва реч коју је чуо била је пећина, па онда благо, затим пут води преко потока, поред једног гроба и старог колског точка који се већ распада. Улаз у пећину није тешко наћи јер се крај њега налази један кактус у цвету...

Литл Џоу је то било довољно. „То благо у пећини сигурно је новац опљачкан у банци, оних 25.000 долара“, закључио је. Затим се бацио на коња и одјахао из града. После свега два часа вратио се у Вирџинија Сити — с новцем! Успео је да га пронађе. Можете ли га и ви наћи?

Урадите овако:

Крените трагом чије је основне тачке Литл Џо дознао прислушкујући разговор у салуну. Град и околина с пећином представљени су на цртежу који је подељен на квадрате обележене словима и бројевима. На приложени четвртасти купон убележите ознаке квадрата на плану у коме се налази пећина с благом (на пример, А3) и купон сачувајте. Послаћете га Забавнику тек после 4. задатка.

Добро отворите очи и срећно!

Сачувајте троугласти и округли купон из два претходна Забавника!

Идуће недеље нов узбудљив задатак: Ко је издајник? Међу свима који тачно реше сва четири задатка на крају игре извући ће се победници.

**НЕВИЂЕНЕ
НАГРАДЕ!**

1. НАГРАДА:

Расни јахаћи коњ са седлом, узенгијом и уздом плус комплетно каубојско одело по твојој мери и још шешир, чизме и опасач за два револвера!

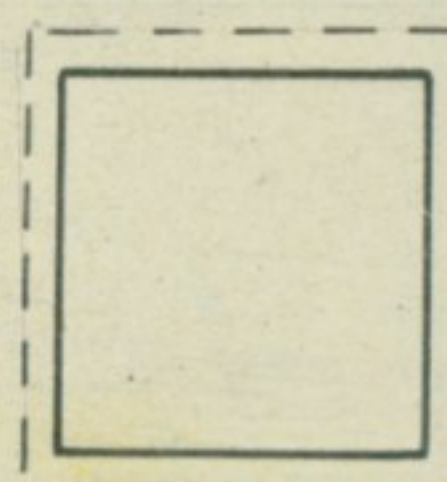
ИЛИ

ИЛИ

ЈОШ 99 ЛУДИХ НАГРАДА ЗА 99 БИСТРИХ ГЛАВА!

Мишо КОВАЧ

У забавној музици један је од наших најгромкијих певача. Прошле године био је рекордер по броју продатих плоча. Његови певачки успеси почињу од **»Шлагера сезоне«** 1969. године у Сарајеву. Композицијом Ђорђа Новковића **»Нећеш се вратити«** освојио је тада прву награду публике и слушаалаца. Плоча на којој се поред ове налази и мелодија **»Реци збогом«** у издању Југотона за кратко време је позлаћена.

N. MILICEVIĆ -

На сплитском фестивалу 70. његова **»Серенада«** добила је 3. награду. Ове године постигао је велики успех композицијом са фестивала **»Сплит 71«** — **»Проплакат ће зора«**. И ова плоча је позлаћена а на неколико сребрних су радо слушане: **»Тужно срце моје«**, **»Марија«**, **»За мене среће нема«**, **»За твоју љубав све бих дао«** и друге. Недавно је снимио плочу са мелодијом **»Залиј то цвијеће сузама среће«**. Недавно је издао лонг-плеј плочу.

ПОД КОШ БРЖЕ Р

КАД САМ БИО
МАЛИ, ПЛАШИО
САМ СЕ НИСКОГ
РАСТА. КОШАРКА
ЈЕ "КРИВА" ШТО
САМ ПОРАСТАО
2 МЕТРА И
6 САНТИМЕ-
ТАРА!

Ко у основној школи ђочне
да убацује лопту у кош мо
же рачунаџи да ће ђора-
сџи 10-15 санџимеџа-
ра више неџо шџо би и-
наче био висок

За игру која би се могла назвати претечом кошарке знала су још стара индијанска племена, Астеци су је назвали тлач-тли, а Маје покта-покта. Игралиште је било укопано у земљу са уграђеним каменим прстеном на једном зиду. Играчи две екипе трудили су се да кроз њега пробаце лопту од каучука. Било је забрањено ударати лопту шакама и стопалима, а дозвољено раменима, коленима и боковима. Наравно, погодак је било тешко постићи и утакмице су трајале неограничено. Многи су падали на земљу од исцрпености. На крају игре капитен побеђене екипе — жртвован је боговима!

Данас су, срећом, правила кошарке много блажа и овај спорт сматра се једним од најлепших и најзанимљивијих. По популарности и броју оних који се њиме баве избио је на друго место у свету, одмах после фудбала.

ОБИЧНА КОРПА

Модерну кошарку, ону коју гледамо на утакмицама и ТВ екранима, измислили су Американци и назвали је баскетбол (basket = корпа, ball = лопта).

Да би запоселио студенте Спрингфилд универзитета који зими нису могли да тренирају фудбал, доктор Џејмс Најсмит, иначе свештеник који је за љубав спорта скинуо мантију, измислио је 1891. нову игру. Узео је обичну кошару у коју се ставља воће и окачио је о балкон на галерији гимнастичке дворане. Фудбалери су сад као допунски спорт имали задатак да одређен број пута убаце лопту у кошару!

Тек две године касније измишљен је метални круг са мрежом доле. Али, како мрежица није била пробуше на, играчи су после сваког поготка морали да се пењу на лествице и ваде лопту! Касније су се досетили па су једном дугачком мотком извлачили лопту из мреже. Најзад 1895. мрежа је пробушена.

Постепено се дошло и до осталих правила која и данас важе у кошарци. Тако је у почетку игрално место било неправилног облика и са разним препрекама (стубови, степенице) да би 1903. била донета одлука да све линије морају бити праве!

Број играча зависио је од величине игралишта а од 1895. уведено је да екипа мора имати 5 чланова. Од одеће играчи су могли да бирају три врсте: дугачак припијен трико као рвачи, гаће до колена као тадашњи фудбалери, и треће, за шта су се најчешће одлучивали, кратке штеповане гаћице, а горе пругасте мајице без рукава.

ПРВАЦИ СВЕТА

Први пут кошарка се појавила на олимпијади у Сент Луису 1904, у ствари екипа САД тада је само приказала нови спорт. Званично, кошарка је постала олимпијска дисциплина 1936, на играма у Берлину. Ипак, дуго времена овај спорт је остао највише амерички. И данас САД имају најбоље играче на свету и једина су земља која организује шампионат професионалаца. „Харлем Глоб Тротерс“, екипа састављена искључиво од црних играча, чувена је широм света по турнејама које предузима сваке године и приказује своју виртуозну игру која се граничи с жонглирањем.

Мало ко зна да су у Европи пре рата највеће успехе постигле две балтичке земље — Литванија и Летонија! Одмах иза њих биле су Француска и Енглеска. Ипак, кошаркашки спорт нагло се развио на нашем континенту тек после II светског рата. У СССР овим спортом бави се преко милион играча, па је разумљиво што је њихова репрезентација од 1947. до данас освојила највише шампионата Европе.

Југословенска кошарка постала је позната у Европи и свету тек последњих десетак година. Подвиге је почела да ређе екипа у којој су били најбољи стрелац у историји југословенске кошарке Кораћ, ненадмашни мајстор Данеу и други. Они су 1961, 65. и 69. освојили друго место на шампионату Европе, 1963. и 67. друго место у свету, на Олимпијади у Мексику 1968. сребрну

медаљу и, најзад, прошле године у Љубљани постали смо прваци света победивши репрезентацију САД! Ево имена златних играча који су освојили ову титулу: Иво Данеу, Трајко Рајковић, Крешимир Ђосић, Петар Сканин, Винко Јеловац, Драган Капић, Дамир Шолман, Аљоша Жорга, Љубодраг Симоновић, Драгутин Чермак, Никола Плећаш и Ратомир Тврдић.

ВЕЛИКИ ИЛИ МАЛИ?

Некад су високи играчи били права реткост на кошаркашком терену док је данас правило да свака екипа има бар по неколико двометраша. Највиши на свету кошаркаш је Бразилац Рахед — 2,23 цм, а код нас Милован Тасић — 2,14 цм. Баш због ових димензија нека правила игре морала су бити мењана јер су они могли сваку лопту противничког играча просто да изваде из коша. Због тога играчи не смеју да се задрже дуже од 3 секунде испод противничког коша, а забрањено им је и да додирују лопту ако је већ пошла према мрежи. (Међутим, чим додирне табу или обруч, забрана престаје.)

Али, не треба мислити да је кошарка само спорт високих. Често су најопаснији они играчи мањег раста. Ако су двометраши у предности због висине, они други су бржи, покретљивији и најчешће они руководе игром. Наш Иво Данеу висок је свега 1,83 цм, Плећаш има 1,88 цм, Ђеђа и Славнић такође су далеко од два метра а млади Басин из Олимпије висок је само 1,78 м, што му није сметало да до сада 50 пута игра за репрезентацију! Совјетски играч Алачачан, који се прославио на европском првенству 1961. у нашој земљи, изгледао је са своја 1,72 цм као прави кепец поред свог другара из екипе Круминаша (2,18), па ипак је за противника био далеко опаснији него овај џин.

На питање: високи или нижи у кошарци, одговор је један — кошарка не може

ЕМ СЕ АСТЕ!

ни без једних ни без дру-
гих!

КАД ПОЧЕТИ С ТРЕНИНГОМ

Стручњаци кажу да је нај-
боље почети с убацивањем
лопте кроз обруч од 13. го-
дине, мада су познати и дру-

гачији случајеви: Сканди је
почео да тренира са 18, а
Тасић је до пре три године
био тракториста док га да-
нас сматрају једним од на-
ших најбољих кошаркаша.

Кошарка је један од рет-
ких спортова којим могу да
се баве сви: и девојчице, и
дечаци, и дебели, високи и

ниски. Потребно је само
да се пријаве у неки клуб
а сви они имају пионирску
екипу која прима почетнике.

Свако може постићи ус-
пех под условом да има доб-
рог учитеља који ће му пока-
зати основне елементе и,
што је још важније, да се
озбиљно прихвати тренин-
га. Данеу је као омладинац
тренирао и по пет сати днев-
но! Непрестано је шутирао,
вежбао дриблинг, скок. Трај-
ковић је чак тренирао и код
куће и за то му није био
потребан прави терен. Јер,
кошарка може да се игра на
сваком равном простору а-
ко се на њему изгради ма-
кар само један кош. Мада
су иначе димензије коша
тачно прецизиране, ви га
сами можете направити од
дасака и обруча од гвож-
ђа, уз помоћ наставника
ОТО-а или неког старијег.
Кошеве можете поставити
на дрво или зид зграде и
од сваке чистине или дво-
ришта — ето игралишта.

...КАКО СУДИЈА ВОДИ ИГРУ...

Кад гледаш ко-
шаркашку утак-
мицу или пре-
нос на телеви-
зији, разумеш
ли шта судија
каже рукама?

1. Наставак игре
— укључити ча-
совник: махање
шаком горе-доле.

2. Прекид игре:
рука дигнута из-
над главе.

3. Прекид по зах-
теву тренера, тајм-
аут: руке изнад
главе у облику
слова Т, прст на
длану.

4. Подбацивање,
кад два играча
скачу за лоптом
коју судија баца
увис: руке изнад
главе с испруже-
ним палчевима.

5. Грешка у кора-
цима: судија врти
песнице једну око
друге.

6. Грешка у во-
ђењу лопте: рука-
ма се испред себе
праве покрети го-
ре-доле.

7. Задржавање
под кошом дуже
од 3 секунде: три
испружена прста
са стране.

8. Поништење по-
готка: руке се у-
крштају испред те-
ла.

9. Лична грешка:
рука подигнута у
висини главе и са-
вијена у лакту са
стиснутом песни-
цом.

10. Лична грешка
али без слободног
бацања: рука у-
прављена надоле,
прст показује ли-
нију са стране.

11. Техничка грешка:
руке изнад
главе у облику
слова Т.

12. Држање: рука
ухваћена у зглобу
испред себе. На-
мерна грешка: ис-
то, само изнад гла-
ве.

13. Гурање: руке
испред себе, ими-
тирање гурања.

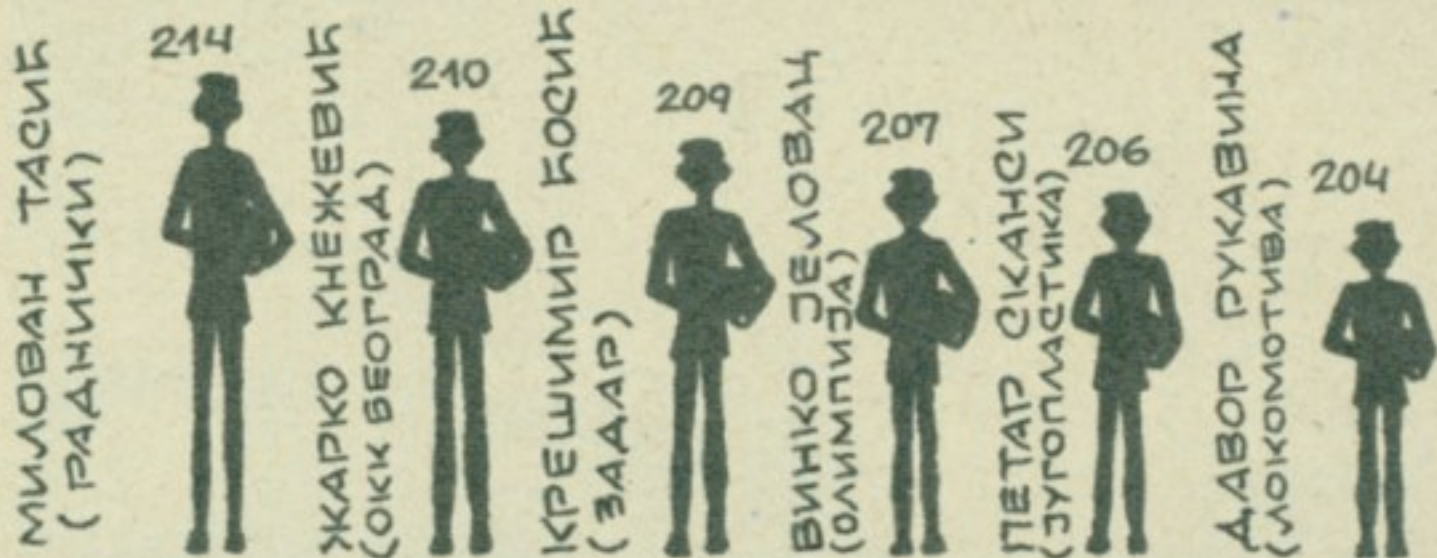
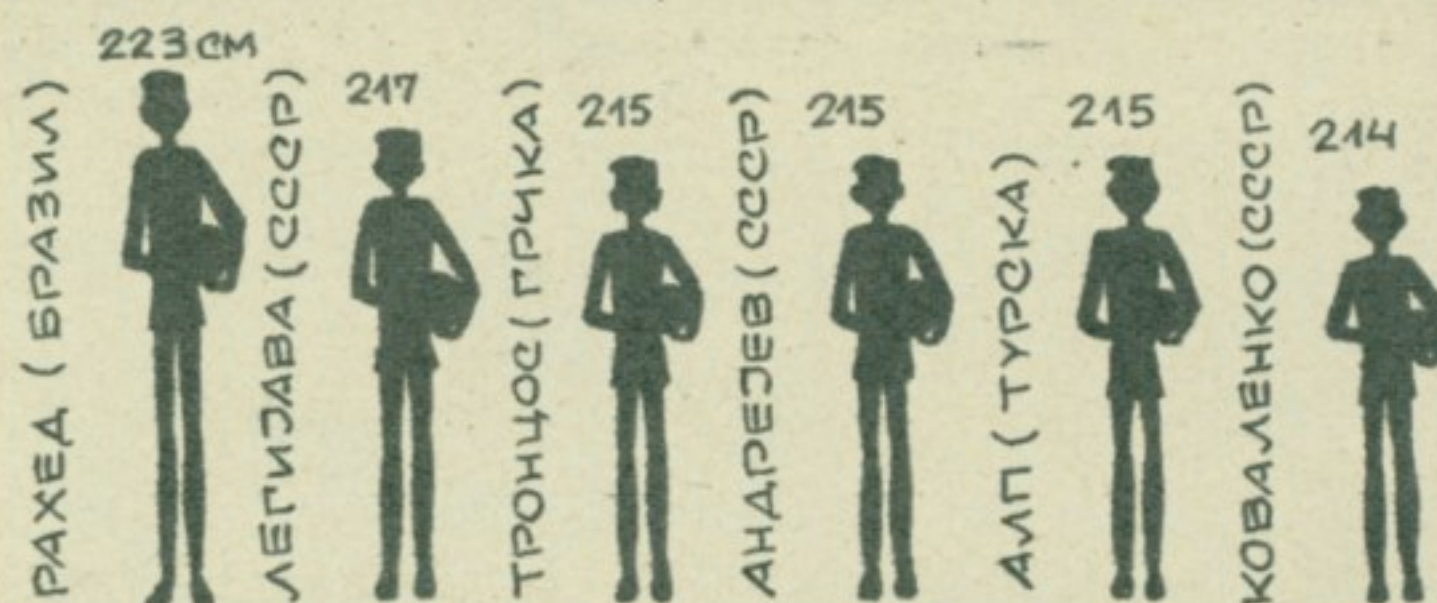

14. Број кажњеног
играча: обе
руке изнад главе,
прстима се пока-
зује број играча.

15. Слободно ба-
цање: обе руке са
вијене у лакту са
шакама у висини
главе знак је за
два бацања а јед-
на рука за једно
бацање.

ОНИ СУ НАЈВИШИ

Кошарка је веома здрав
спорт. Утврђено је да она
омогућује складан развој
читавог организма, па су
кошаркаши по правилу снаж-
ни, лепо развијени момци
због чега се на утакмица-
ма у публици могу видети
и многе девојке, ватрени
навијачи.

ПУЦАЈУ НА СВОЈ КОШ!

Кошарку играју два тима
од 5 играча чији је зада-
так да убацију лопту у —
свој кош! Звучи невероват-
но, али у кошарци, за разлику
од других спортова са
лоптом и без ње, (фудбал,
рукомет, ватерполо, па хо-
кеј на леду) играчи имају
циљ да убаци лопту — у
свој кош! Наравно, у
томе их омета противничка
екипа. На крају утакмице
побеђује тим који више
пута протера лопту кроз
свој кош. Многи дугого-
дишњи обожаваоци кошар-
ке ово не знају.

Један тим сачињава 12 иг-
рача, на терену је 5 а ос-
талих 7 су резерва. На гру-
дима и леђима сви морају
имати бројеве и то од 4 —
15. Играчи имају право да
се небројено пута смењу-
ју, да напуштају игру и да
поново улазе у тренуцима
кад настане прекид игре.
Игра се састоји од два
полувремена која трају по
20 минута. Између њих је
одмор од 10—15 минута. У
току саме игре сваки тим
има право на по два одмо-
ра од једног минута у оба
полувремена. Одмор или
тајм-аут тражи тренер да
би се играчи одморили или
ради договора.

Утакмицу воде први и дру-
ги судија а њима помажу
мерилац времена, записни-
чар и мерилац 30 секунди.
Судије своје одлуке саопшта-
вају посебним знацима. По-
дигнута десна рука са стис-
нутом песницом значи, на
пример, досуђену личну грешку,
а она се добија за гру-
бу игру, гурање, ударање,
недозвољен напад на про-
тивничког играча. После
пет таквих казни играч гу-
би право да игра на тој
утакмици. Лична грешка да
је право играчу противничке
екипе да изведе слобод-

но бацање на кош са даљи-
не од 5 м и 20 cm. Једна лич-
на грешка досуђује се за
прекршаје на средини тере-
на, а две кад кошаркаш гру-
бо омете противника испод
коша. У последња три ми-
нута игре сваки прекршај,
било где на терену, кажња-
ва се са два слободна ба-
цања! Погодак из игре вре-
ди 2 поена а из слободног
бацања 1.

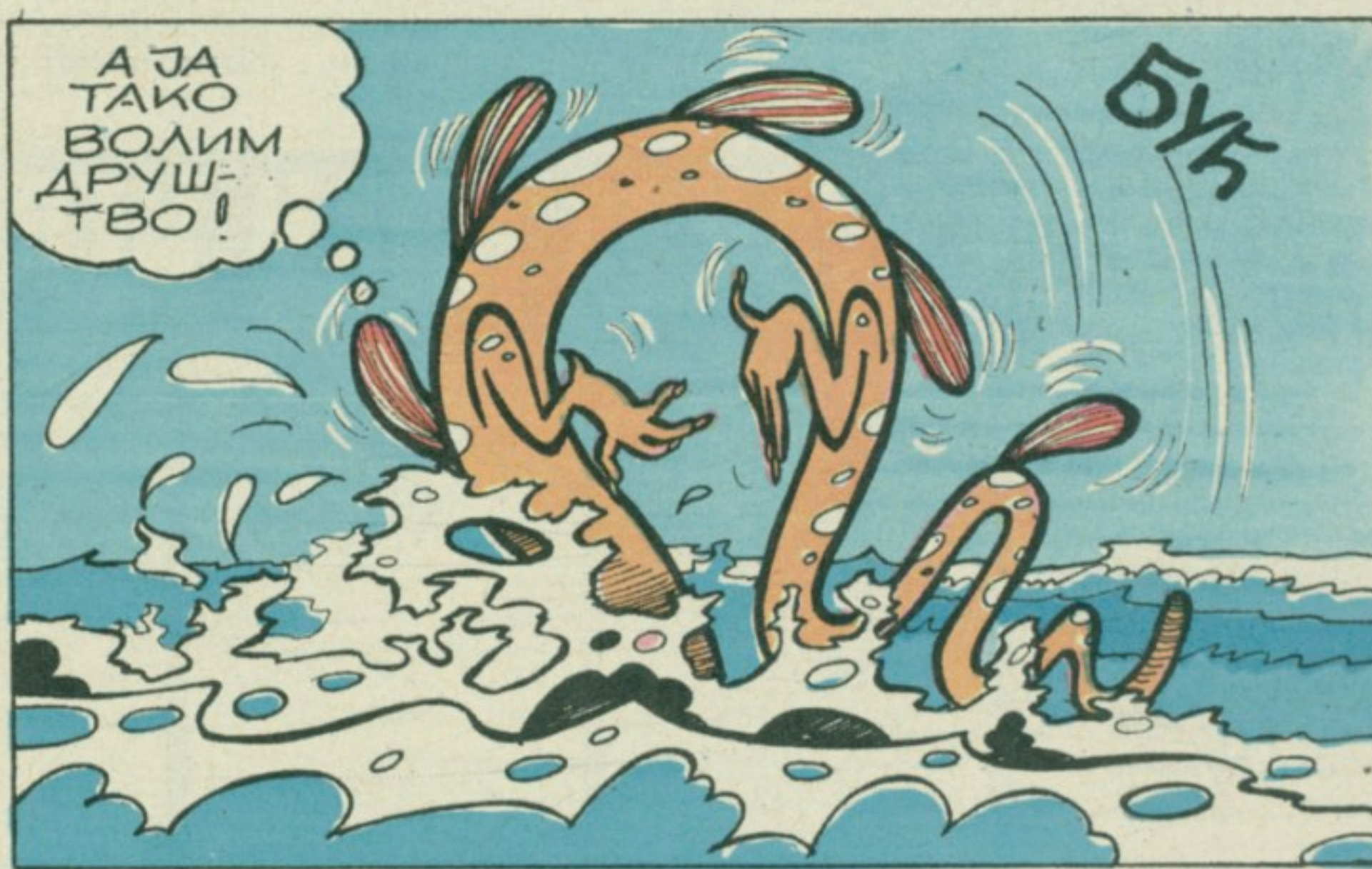
Постоји једно правило у
кошарци које каже да за-
државање лопте изван игре
не сме да траје дуже од
5 секунди. Уопште, правила
овом спорту стално се ме-
њају и усавршавају тако
да игра постаје све бржа и
интересантија. Тако, на
пример, једна екипа не сме
да задржи лопту дуже од

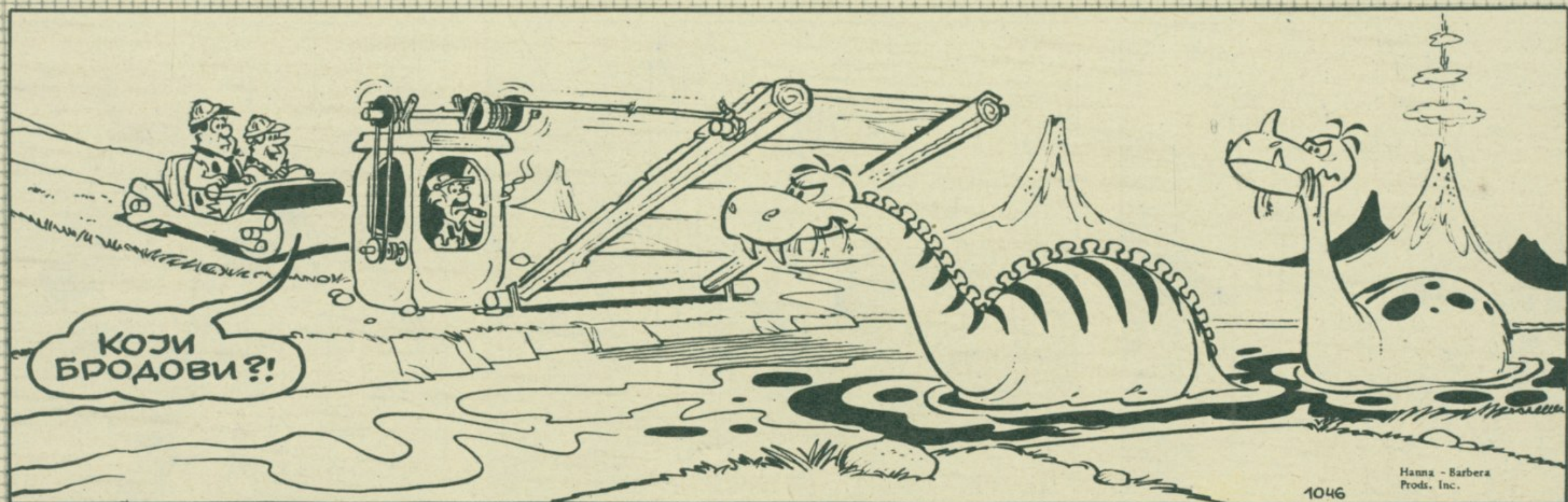
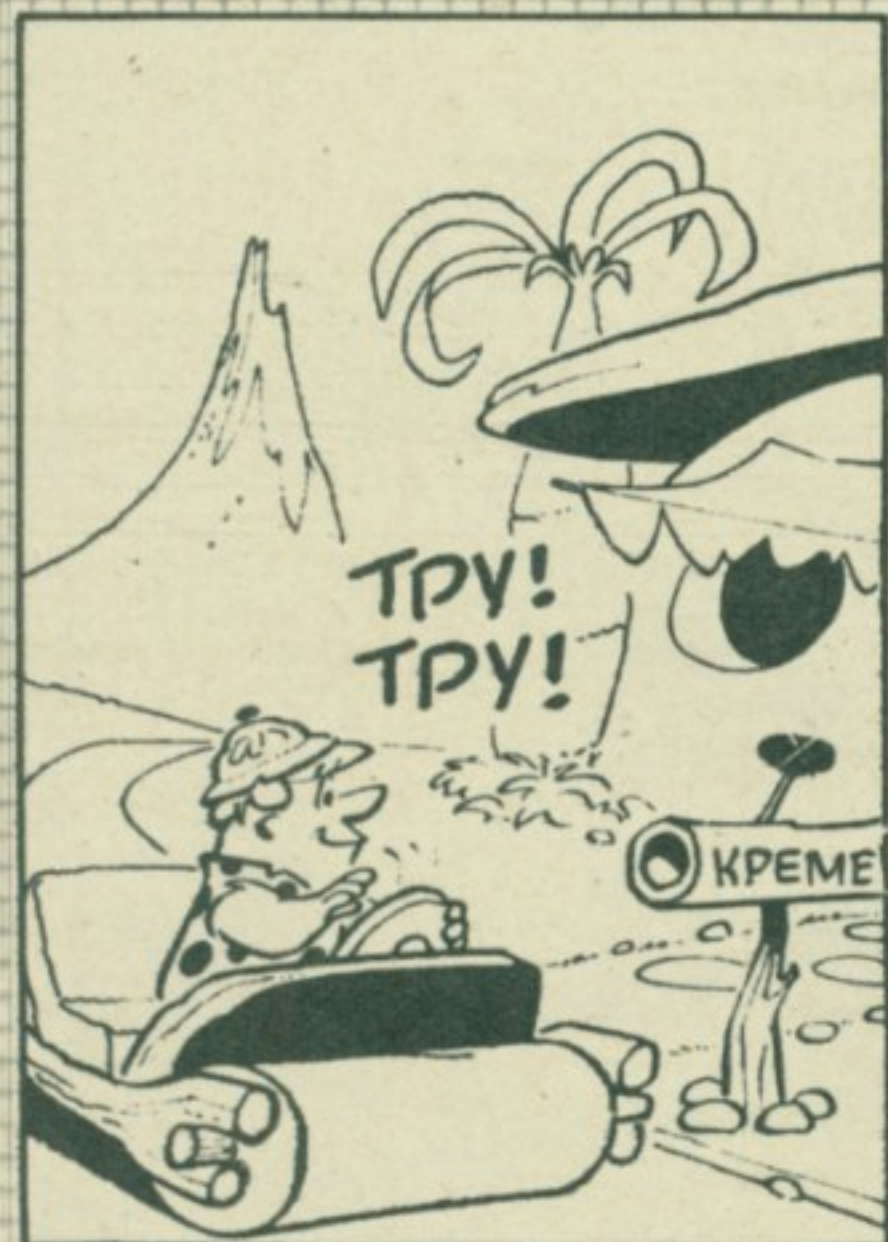
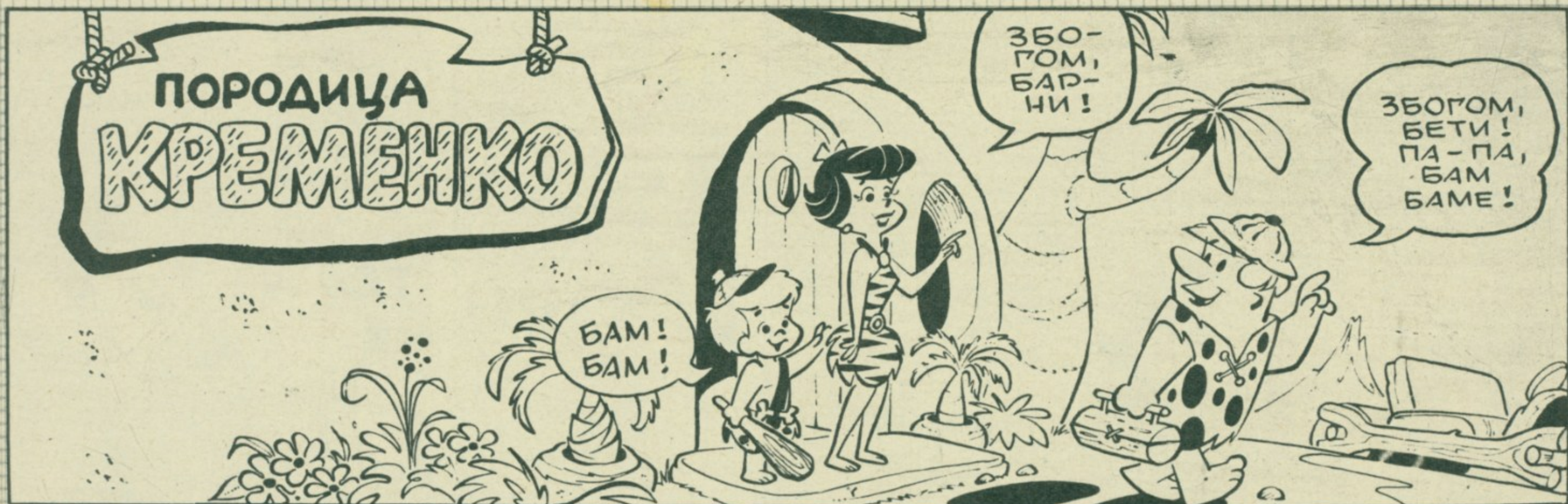

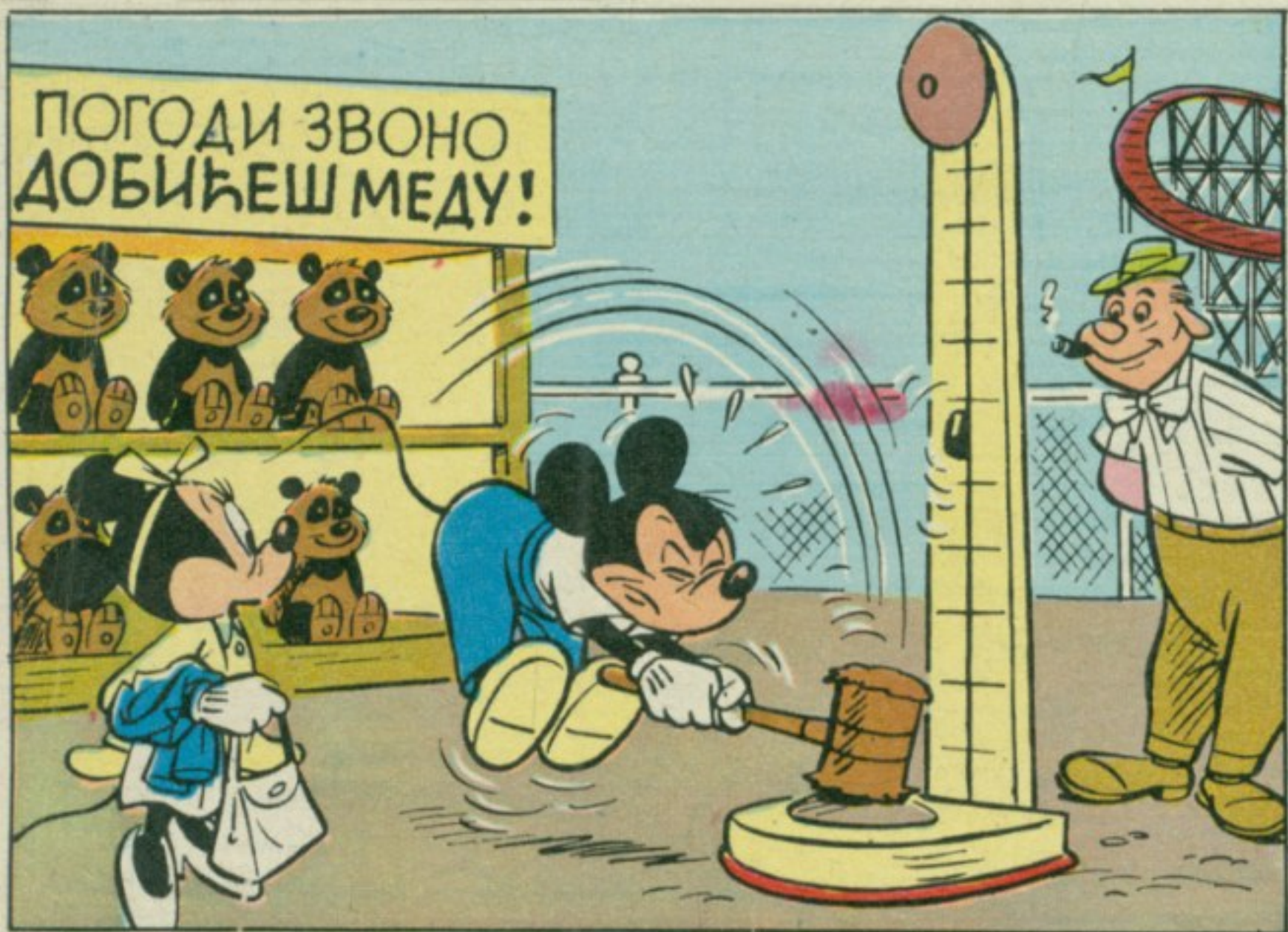
30 секунди а да не пуца на
кош. Раније су играчи „чу-
вали“ лопту покушавајући
да само из сигурног поло-
жаја постигну погодак. За-
то су после рата резултати
једне утакмице изгледали о-
вако — 28:14 или 30:20, док
је у женској кошарци забе-
лежен чак резултат и 2:0!
Данас је, међутим, права
реткост да се не постигне
„стотка“.

И много шта друго про-
менило се у кошарци пос-
ледњих година. Некад су на
терену били главни жонгле-
ри који су задивљавали гле-
даоце својим мајсторским
не обзирајући се много на
резултат игре. Постепено
су морали да нестану. Јер,
правила савремене кошар-
ке таква су да се сада од
играча тражи пре свега бр-
зина, снага, добри скокови
под кошом и, што је нај-
важније — прецизни шуте-
ви! Баш захваљујући так-
вој игри, која је подједна-
ко добра и у нападу и у од-
брани, наши кошаркаши по-
стали су најбољи у свету.

У ЧЕЉУСТИМА ЗМАЈА

ТАЈАНСТВЕНИ VI РАЗРЕД

НОВА УЧЕНИЦА

ШЕСТИ РАЗРЕД ПРИВАТНЕ ГИМНАЗИЈЕ У ШТЕРНДОРФУ, У ШВАЈЦАРСКОЈ, СПОЉА СЕ НИЧИМ НЕ РАЗЛИКУЈЕ ОД ОСТАЛИХ РАЗРЕДА. МЕЂУТИМ, ТО ЈЕ У СТВАРИ МЕЂУНАРОДНА ШКОЛА ЗА КЋЕРКЕ ТАЈНИХ АГЕНАТА ИЗ ЧИТАВОГ СВЕТА...

ДАНАС ДОБИЈАМО НОВУ УЧЕНИЦУ? ЊЕНО ИМЕ ЈЕ АНДРЕА РОСИ?

ОНА ЈЕ ИТАЛИЈАНКА! ЗАТО САМ ОДРЕДИЛА ДА ДЕЛИ СОБУ СА БИНОМ ТОРЕТИ!

У ТОМ ТРЕНУТКУ У ВОЗУ КОЈИ ЈЕ СА СТАНИЦЕ У ВЕНЕЦИЈУ ПОЛАЗИО ЗА ШВАЈЦАРСКУ...

ИЗНЕНАДА СУ СЕ ВРАТА КУПЕА ОТВОРИЛА...

ШТА...?

ОПРОСТИТЕ... МОРАТЕ МИ ПОМОЋИ! У СТРАШНОЈ САМ НЕВОЉИ!

МОРАМ ДА СТИГНЕМ ДО ШВАЈЦАРСКЕ... ИМАМ ТАМО РОЂАКЕ! ПОБЕГЛА САМ ИЗ ГРЧКЕ... ДОВДЕ САМ НЕКАКО СТИГЛА...

ИЗБЕГЛИЦА? ПА...

У ВОЗУ ЈЕ ПОЛИЦИЈА... ПРОВЕРАВАЈУ ДОКУМЕНТА... ЈА НИШТА НЕМАМ!

АНДРЕА РОСИ ЈЕ ПЛЕМЕНИТА И НЕ РАЗМИШЉА МНОГО...

ЕВО ТИ МОЈА ДОКУМЕНТА! МЕНЕ СУ ЛЕГИТИМИСАЛИ ПРИ ИЗЛАСКУ ИЗ СТАНИЦЕ!

ХВАЛАТИ! НЕ ЗНАШ КОЛИКО МИ ТО ЗНАЧИ!

НЕПОЗНАТА ДЕВОЈЧИЦА НЕРВООЗНО ЈЕ ЧЕКАЛА У ХОДНИКУ...

ВАША ДОКУМЕНТА?

ЕВО... ЈА СЕ ЗОВЕМ... АНДРЕА РОСИ... ПУТУЈЕМ У ШВАЈЦАРСКУ!

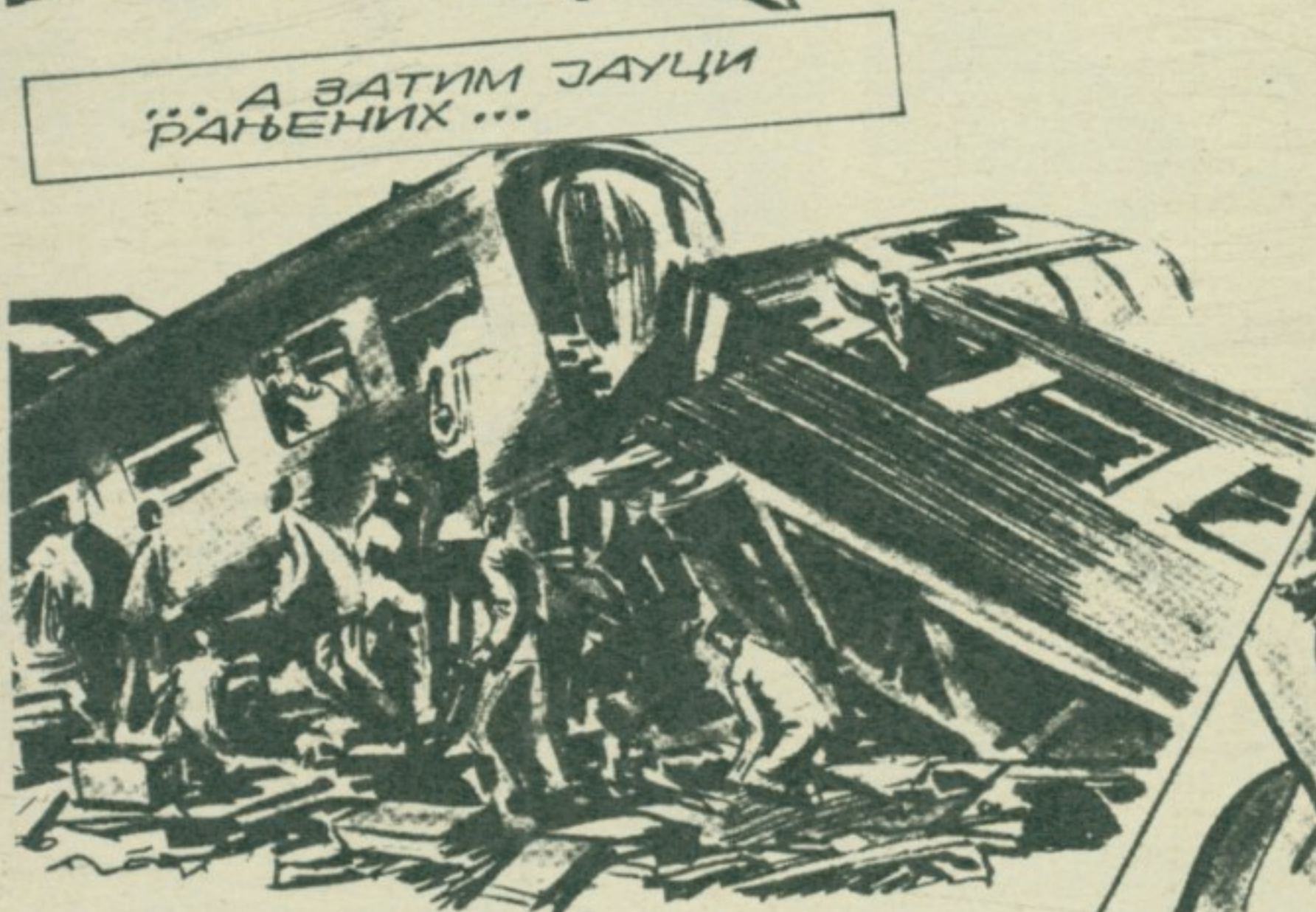
СВЕ ЈЕ У РЕДУ! ХВАЛА!

Х...ХВАЛА!

АЛИ У ТОМ ТРЕНУТКУ
ЗАЧУЈО СЕ СТРАШНО
ШКРИПАЊЕ И...

...А ЗАТИМ ЈАУЦИ
РАЊЕНИХ...

НАЈБОЉИ
ЈИ СТУЧАЈ...
ПРАВО У
БОЛНИЦУ...
БОЖИМ СЕ ДА
ЈОЈ ЈЕ ПРСЛА
ЛОБАЊА!

ЈАДНО
ДЕТЕ!

АНДРЕА РОСИ
ЈЕ ОДНЕТА У
БОЛНИЦУ!
А ДЕВОЈ-
ЧИЦА
КОЈА ЈЕ
ПОБЕГЛА
ИЗ ГРЧКЕ
ПРОШЛА
ЈЕ БЕЗ
ИЗЈЕДНЕ
ОЗЛЕДЕ...

А ТИ МАЈЛА...
НИЈЕ ТИ
НИШТА?

ЈА... МИСЛИМ...
ДА... ДОБРО
САМ!

ДА ВИДИМО...
КО СТЕ ВИ?
АХ, СИЊОРИНА
РОСИ...

ЈА...
ЈА...

ДЕВОЈЧИЦА
ЈЕ МОРАЛА
ДА БУТИ И
ДА ОСТАНЕ...
АНДРЕА
РОСИ!

НЕ БРИНИ!
ЉУДИ СА ЖЕ-
ЛЕЗНИЦЕ ЋЕ
СЕ ПОСТАРАТИ
О ТЕБИ... СТИГНИ
БЕШ ТАМО
КУДА СИ
КРЕНУЛА!

ХВАЛА!

ПОСЛЕ НЕКОЛИКО ЧАСОВА СПЕЦИЈАЛНИ
АУТОБУС ПРЕШАО ЈЕ ШВАЈЦАРСКУ
ГРАНИЦУ И СТИГАО У ШТЕРНДОРФ...

АНДРЕА РОСИ?
ДОБРО ДОШЛА У
ШТЕРНДОРФ, ДРАГА!
МОРА ДА СИ СЕ
МНОГО НАМУЧИЛА!
ЈА САМ МИС
ХОФМАН, ТВОЈ
РАЗРЕДНИ
СТАРЕШИНА!

АЛИ, САД
ЈЕ СВЕ
ПРОШЛО!
ТРЕБА ДА
СЕ ДОБРО
ОДМОРИШ,
АНДРЕА...

МИС ХОФМАН
ЈЕ ПОЗВАЛА
ДЕВОЈЧИЦУ
КОЈА СЕ
НАШЛА ТУ У
БЛИЗИНИ...

БИНА,
ВОЛЕЛА
БИХ ДА
СЕ ТИ ПО-
СТАРАШ О
АНДРЕИ!

АНДРЕА, ОВО
ЈЕ БИНА
ТОРЕТИ!
ТАЛИЈАНКА
ЈЕ
КАО И
ТИ...

ЗДРАВО,
АНДРЕА!
СТАНОВА-
ЋЕМО
ЗАЈЕДНО...

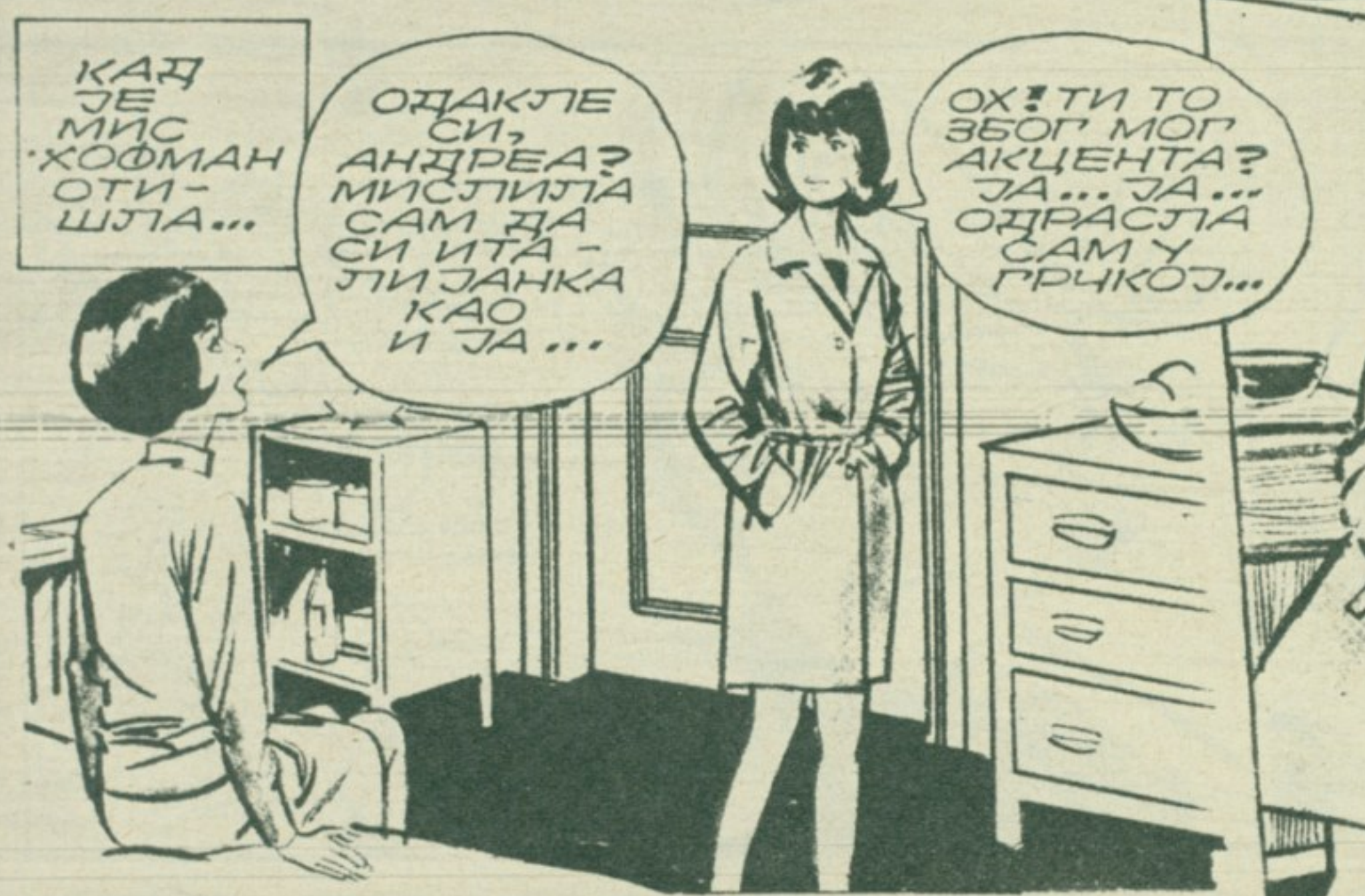

ЕВО! НИЈЕ БАШ
ЛУКСУЗНА
АЛИ ЈЕ
ПРИЈАТНА!

МО -
ЖЕШ
МАЛО
ДА СЕ
ОДМОРИШ,
АНДРЕА? ЈАСНО,
МИ НЕ ОЧЕКУ-
ЈЕМО ДА
ОДМАХ
ПРИСУСТВУЈЕШ
ЧАСОВИМА!

САМО, ВАЖНО ЈЕ
ОДМАХ ДА
ЗНАШ ДА О 6-ОМ
РАЗРЕДУ НЕ
СМЕШ НИ СА КИМ
ДА РАЗГОВАРАШ!
СЕМ МЕНЕ,
ДИРЕКТОРКЕ
ШКОЛЕ И УЧЕНИЦА
НИКО НЕ ЗНА ДА
СЕ У ЊЕМУ
ДЕВОЈЧИЦЕ ОБУ-
ЧАВАЈУ ЗА ШПИ-
ЈУНЕ!

КАД
ЈЕ
МИС
ХОФМАН
ОТИ-
ШЛА...

ОДАКЛЕ
СИ,
АНДРЕА?
МИСЛИЛА
САМ ДА
СИ ИТА-
ЛИЈАНКА
КАО
И ЈА...

ОХ! ТИ ТО
ЗБОГ МОГ
АКЦЕНТА?
ЈА... ЈА...
ОДРАСЛА
САМ У
ГРЧКОЈ...

ЧУЈ, БИНА...
ТРЕБА
НЕШТО
ДА ТИ
КАЖЕМ...

ХММ? ОХ...
ТРЕБА ДА
ТРИМ
РАЗРЕД!
ИСПРИЧАЋЕШ
МИ КАСИЈЕ...
ВАЖИ?

ШТА ДА
РАДИМ?
ОТКРИЋЕ ДА
НИСАМ
АНДРЕА РОСИ...
УХАПСИЋЕ
МЕ...
МОЖДА ЋЕ МЕ
ЧАК ВРАТИТИ
У ГРЧКУ!

А МОЖЕ
ДА МИ СЕ
ДОГОДИ
И НЕШТО
ЈОШ ГОРЕ
ПОШТО
ЗНАМ
ЗА ТАЈНУ
ШЕСТОГ
РАЗРЕДА!

САМО ДА
УМАКНЕМ
ОДАВДЕ...
ДА МЕ НЕ
ВРАТЕ У
ГРЧКУ!

НИКАКО
МИ НИЈЕ
ЈАСНО
КО ЈЕ ТА
МАЈА?

ЗАБУНА ЈЕ ПОТПУНА...

ТО САД УОП-
ШТЕ НИЈЕ ВАЖ-
НО! ВАЖНО ЈЕ
ДА ОНА ЗНА ЗА
ТАЈНУ ВИ РАЗРЕ-
ДА! МОРАМО
ЈЕ НАћи!

ДИРЕКТОРКА ЈЕ
ЈЋУТА, МИС ХОФМАН
УЗБУЂЕНА...

ОДМАХ
ПРЕДУЗМИТЕ
СВЕ МЕРЕ!

МОЖЕТЕ
СЕ
ПОУЗДАТИ
У МЕНЕ
И МОЈ
РАЗРЕД!

МАЛО КАСНИЈЕ
ЧИТАВ ВИ РАЗРЕД
КРЕНУО ЈЕ...
ТОБОЖ У ШЕТЊУ...

АЛИ, ЧИМ СУ
ОДМАКЛЕ ОД
ШКОЛЕ...

РАЗБИЋЕМО
СЕ У
СТРЕЛЦЕ...
НАПРАВИЋЕМО
ЧИТАВ КРУГ
И... МОРАМО
ОТКРИТИ
ЊЕН
ТРАГ...

ОВО СУ
СИГНАЛНИ АПАРА-
ТИ... ЕМИТУЈУ
УЛТРАЗВУК КОЈИ
МОЖЕ ДА СЕ УЛОВИ
КИЛОМЕТРИМА ДА-
ЈЕКО! ОНА КОЈА
НАИЋЕ НА ТРАГ
НЕКА ПРИТИСНЕ
ДУГМЕ И СВЕ
ОСТАЈЕ БЕ
ДОТРЧАТИ...

А ТАДА...

ДА... САД
НЕМА
СУМЊЕ!

ДЕВОЈЧИЦЕ СУ СЕ РАЗИШЛЕ.
БИНА ТОРЕЛИ ПРВА ЈЕ
НЕШТО ОТКРИЛА...

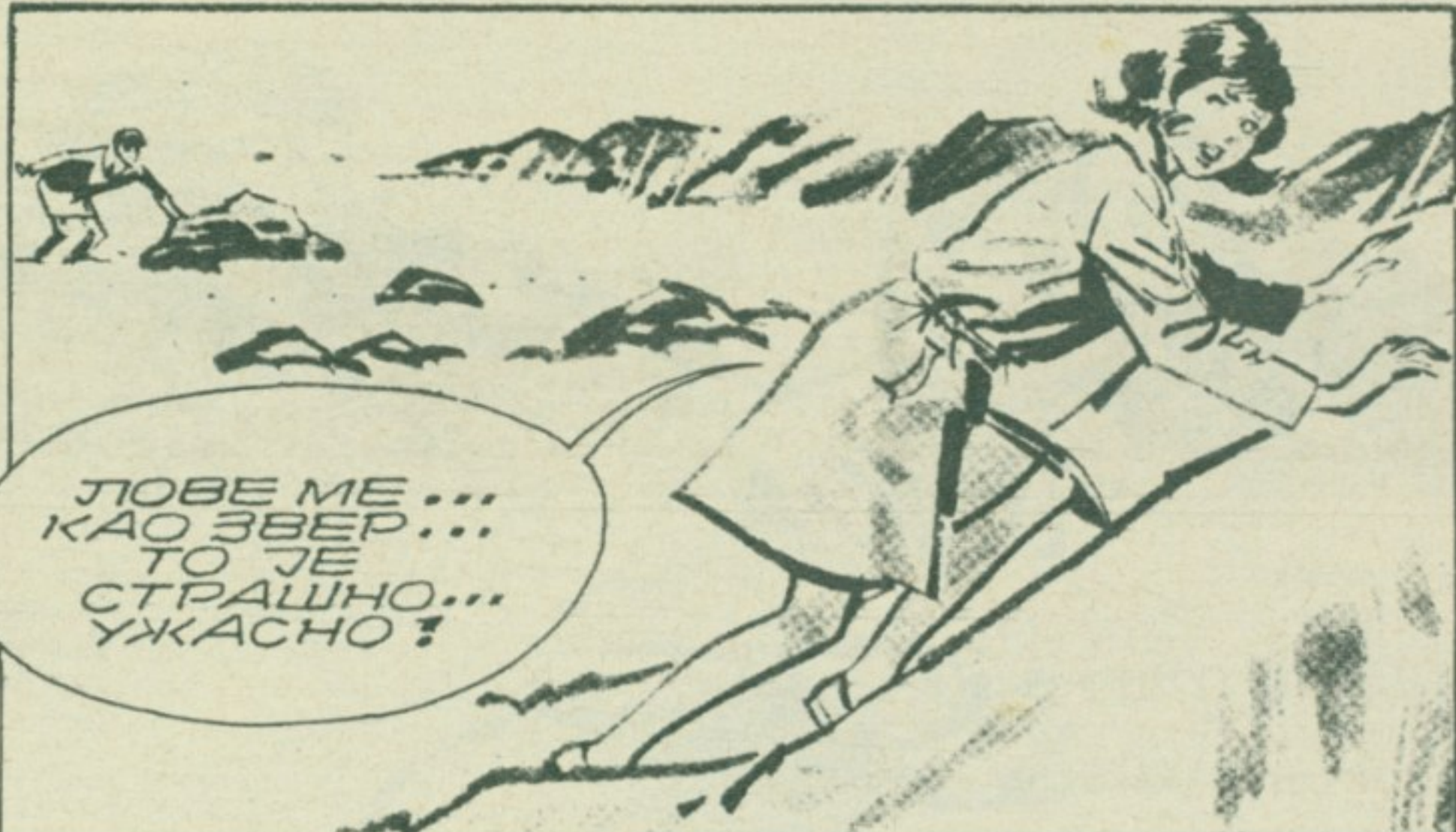
ХММ...
КАО ДА ЈЕ
СТЕНА
ЗАПАРАНА...

...ИЗГЛЕДА
ДА ЈЕ
СКАКАЛА
СА СТЕНЕ
НА СТЕЊУ...
АЛИ, НЕГУ
ЗВАТИ
ОСТАЈЕ ДОК
НЕ БУДЕМ
САСВИМ
СИГУРНА!

АЛИ, ПРЕ НО ШТО ЈЕ ЂИНА УСПЕЛА
ДА ПРИТИСНЕ ДУГМЕ...

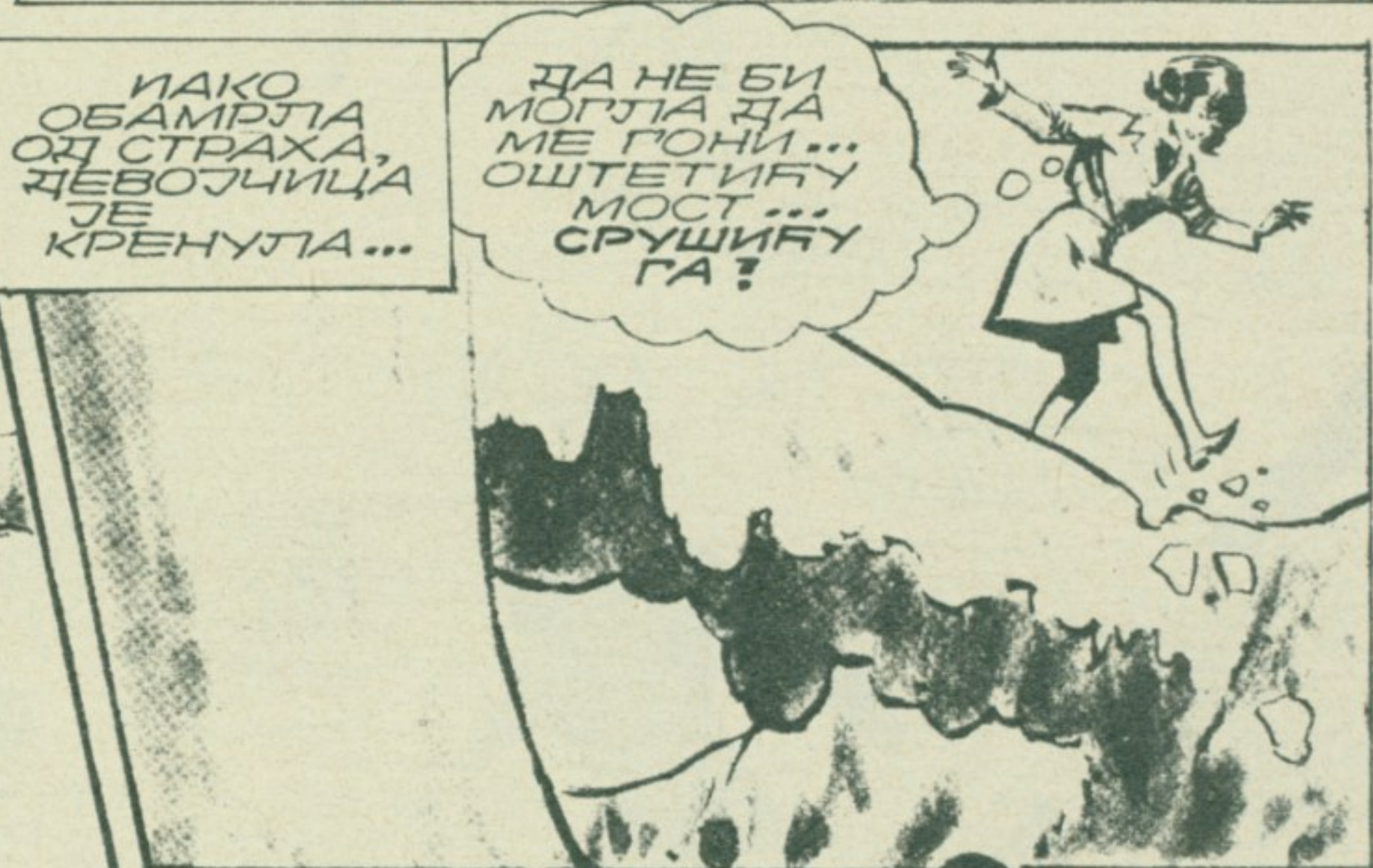

СТРАХ ЈЕ МАЛОГ БЕГУНИЦИ
ДАО НОВУ СНАГУ...

ИАКО
ОБАМРЛА
ОД СТРАХА,
ДЕВОЈЧИЦА
ЈЕ КРЕНУЛА...

ДА НЕ БИ
МОГЛА ДА
МЕ ГОНИ...
ОШТЕТИЋУ
МОСТ...
СРУШИЋУ
ГА!

ПРЕКАСНО! ЂИНА ЈЕ ВЕЋ СТИЗАЛА...

АЛИ, ТЕК ШТО ЈЕ
ПРЕТРЧАЛА НЕКОЛИКО
МЕТАРА...

ЂИНА ЈЕ ПАЛА
НА ВЕЋ ОСЛАБЉЕНИ
МОСТИЋ. ОД ПАДА
ЈЕ ИЗГУБИЛА ДАХ...

МОСТ!
ПОПУШТА
ПОД ЊОМ!
ПАШЕ У
ПРОВАЛИЈУ!

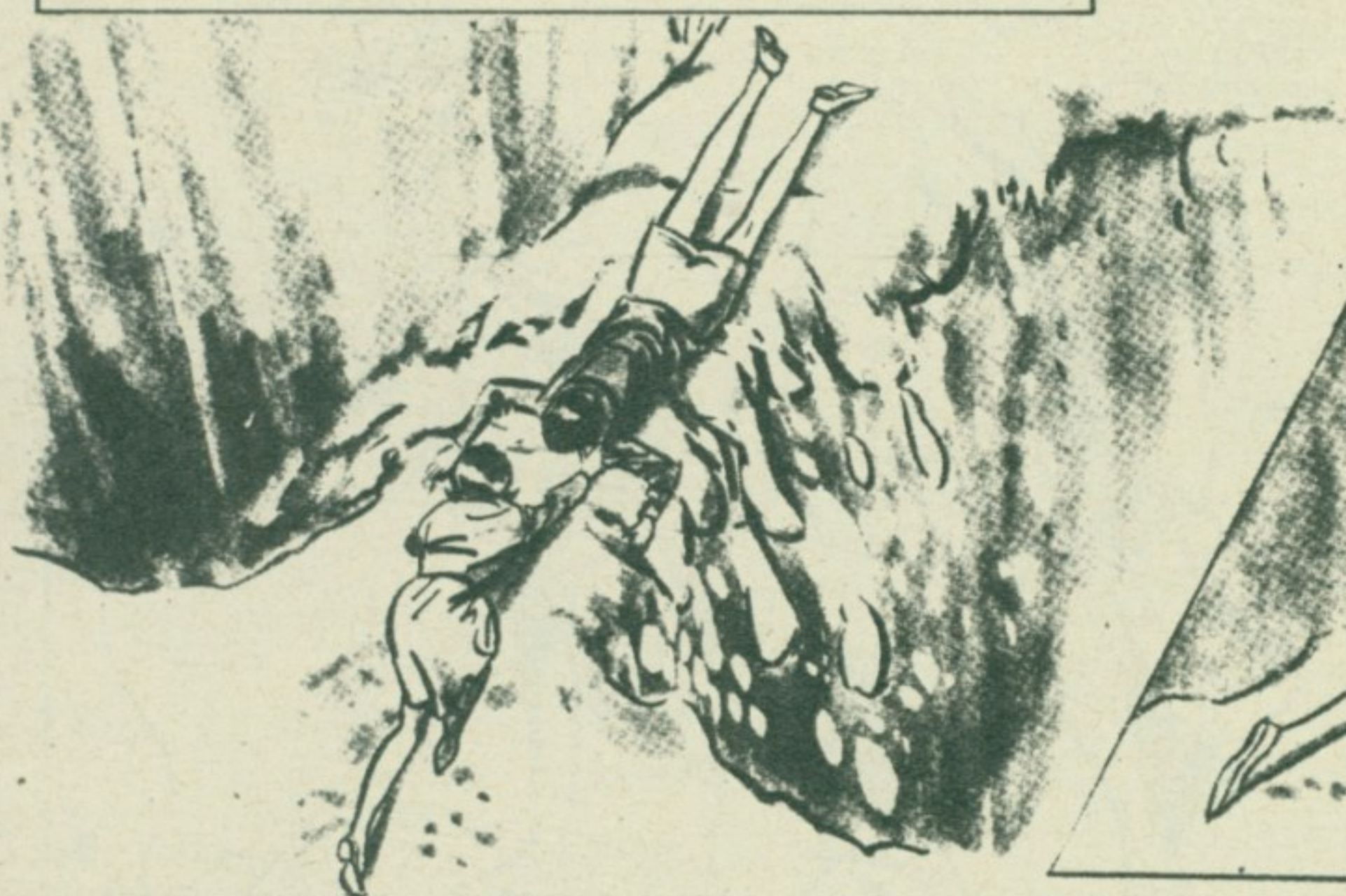
ПАЛА ЈЕ
И НЕ МОЖЕ ДА
СЕ ДИГНЕ...
А СНЕГ
ПОПУШТА!

ЗА ДЕЛИК СЕКУНДЕ
КРОЗ ГЛАВУ ЈОЈ ЈЕ ПРОШЛО
ХИЉАДУ МИСЛИ...

АКО МЕ
УХВАТЕ...
МОЖДА ЋЕ
МЕ ВРАТИТИ
У ГРЦКУ...
ИПАК,
НЕ МОГУ
ДА МИРНО
ПУСТИМ ДА
БИНА
УМРЕ...

И ПОРЕД ОПАСНОСТИ...

НЕ
МОГУ...

ОПУСТИ
СЕ...
ЈА ЋУ ТЕ
ПРЕВУЋИ...
КЛИЗАВО
ЈЕ...

САНТИМЕТАР ПО САНТИМЕТАР
БИНА СЕ ПОМЕРАЈА...

АААХ?

ДВЕ ДЕВОЈЧИЦЕ ПОЛЕ-
ТЕЛЕ СУ У ПРОВАЛИЈУ.
СРЕДОМ, НА 3 МЕТРА ИСПОД
ИВИЦЕ ПРОВАЛИЈЕ...

ЗАУСТАВИЛЕ СУ
СЕ НА ЈЕДНОМ
ИСПУСТУ!

МИ...
СПАСЛЕ
СМО СЕ...
ПРАВИМ
ЧУДОМ!

ТИ...
ДА МЕ
НИСИ
ПОВУКЛА...
ЈА...
СТРАДАЈА
БИХ...

БИЛО БИ ОПАСНО ДА ПОКУШАМО ДА СЕ ОДАВ-ДЕ ИЗВУЧЕ-МО... БИБЕ БОЉЕ ДА САЧЕКАМО ДА НАС НАБУ?

ТИ МОЖЕШ... АЛИ ЈА НЕ СМЕМ!

И ДЕВОЈЧИЦА ЈЕ СВЕ ИСПРИЧАЛА БИНИ ...

ЗНАЧИ, ТИ СИ У ШВАЈЦАР-СКУ УШЛА ИЛЕГАЛ-НО... ДА НАБЕШ РОБАКЕ?

ДА... И У ШКОЛИ СУ МЕ ЗАМЕНИЛИ ЗА ТУ ДРУГУ ДЕВОЈЧИЦУ! ЈА НИСАМ ЖЕ-ЛЕЛА ДА ДО-БЕМ У ШТЕРНДОРФ...

...А АКО БИХ СЕ ЈА ЗАКЛЕЛА ДА НИКАД НИКОМЕ НИ-ШТА НЕБУ РЕФИ О ВАШЕМ РАЗРЕ-ДУ?

РАЗРЕДНИ СТАРЕШИНА, ПРИВУЧЕНА ГЛАСО-ВИМА ДЕВОЈЧИЦА, ПРИЛИЧНО ДУГО ЈЕ СТАЈАЛА ИЗНАД ЊИХ...

БОЈИМ СЕ ДА ТО НИЈЕ ТАКО ЈАКО...

НАША ТАЈНА МО-РА ДА ОСТА-НЕ ТАЈНА! НИКО ВАМ ШКОЛЕ НЕ СМЕ ДА ЗНА ЗА ЊЕНО ПОСТО-ЈАЊЕ!

МИС ХОФМАН!

ВИ... НЕБЕТЕ МЕ УХВАТИТИ... НЕ ДОК МОГУ ДА СЕ КРЕБЕМ!

НЕ БУДИ ЛУДА!

ЗАУСТАВИ ЈЕ БИНА! УХВАТИ ЈЕ КОНО-ПЦЕМ!

ЈА... ЈА НЕ МОГУ, МИС ХОФМАН... МОРАМ ЈОЗ ПРУЖИТИ ШАНСУ ДА ПОБЕ-ГНЕ!

...НЕ МОГУ... ЧАК ИАКО ЈЕ ГОТОВО СИГУРНО ДА БЕ У ТОМ ПОКУШАЈУ НАСТРА-ДАТИ!

ЗАУСТАВИ
ЈЕ, БИНА!
НЕ СМЕ
НАМ
ПОБЕГИ!

САМО
ДА СЕ НЕ
ОКЛИЗНЕМ...
САД... НА
КРАЈУ... О

АЛИ, СРЕЋА
ЈЕ БИЛА
НА ЕВИНОЈ
СТРАНИ...

...И НИЈЕ ЈЕ
НАПУШТАЛА...

ВОЗ!
ТЕРЕТНИ
ЈЕ И ИДЕ
ПОЛАКО...
ЗА
ЦИРИХ! ОО

ПОСЛЕ ИЗВЛАЧЕЊА ИЗ
ПРОВАТИЈЕ, СКОК СА БЕДЕМА
НА ВОЗ У ПОКРЕТУ БИО ЈЕ
ПРАВА ШАЛА...

НИ МИС ХОФМАН НИЈЕ СТАЈАЛА
СКРШТЕНИХ РУКУ...

САМО
СТОБОДНО,
БИНА!
ПЕЊИ СЕ...
ЈА ТЕ
ДРЖИМ!

КАД СЕ БИНА
ИЗВУКЛА ИЗ
ПРОВАТИЈЕ...

ХОЋЕМО
ЛИ ЗА
ЊОМ?

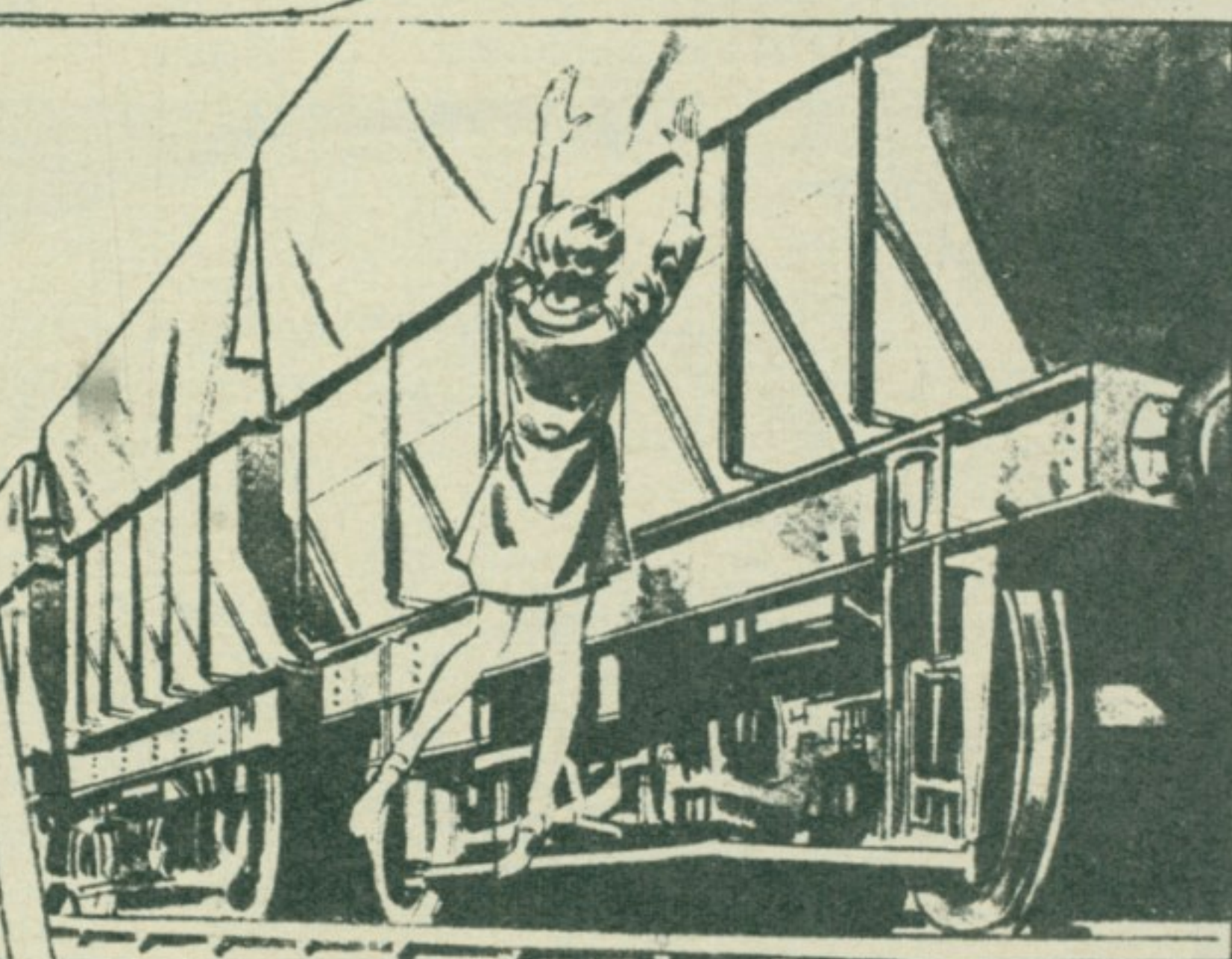
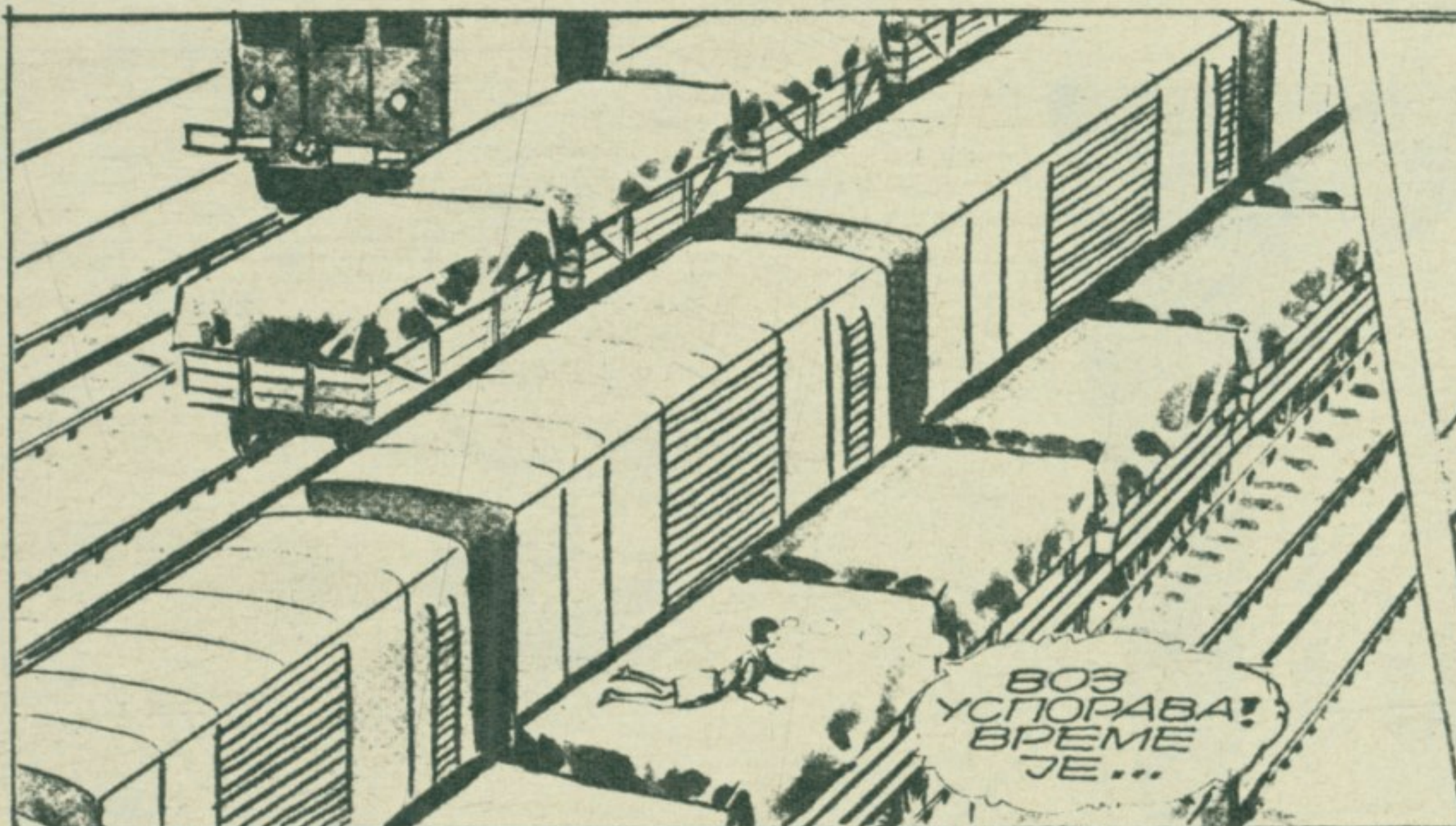
СКОЧИЛА
ЈЕ НА КРОВ
ВОЗА ЗА
ЦИРИХ! АКО
САМ ТАЧНО ЧУ-
ЛА ШТА ТИ ЈЕ
ГОВОРИЛА...
ОНА ТАМО ИМА
РОБАКЕ!

БИНА ЈЕ ДОВОЉНО
ДУГО БИЛА У ШКО-
ЛИ И ЗНАЛА ЈЕ ДА
МИС ХОФМАН ИМА
НА РАСПОЛАГАЊУ
РАЗНА СРЕДСТВА...

ХМ! ИПАК
НИСАМ ОЧЕКИВА-
ЛА ДА ТАКО БРЗО
МОЖЕ ДА ДОБАВИ
ХЕЛИКОПТЕР! ПРА-
ТИТЕ, ЗНАЧИ, ВОЗ
ДО ЦИРИХА!

УПЛАШЕНА
ЈЕ?
ВОЗ ЋЕ ЈЕ
ПРЕГАЗИТИ!

ЈЕДАН ОД ПОЛИ-
ЦИЈАЦА ЈЕ СПАЗИО
ЕВУ И КРИКНУО!

ПОЛИ-
ЦИЈА! НЕ
СМЕЈУ
МЕ УХВА-
ТИТИ...
НЕГУ
НАТРАГ...

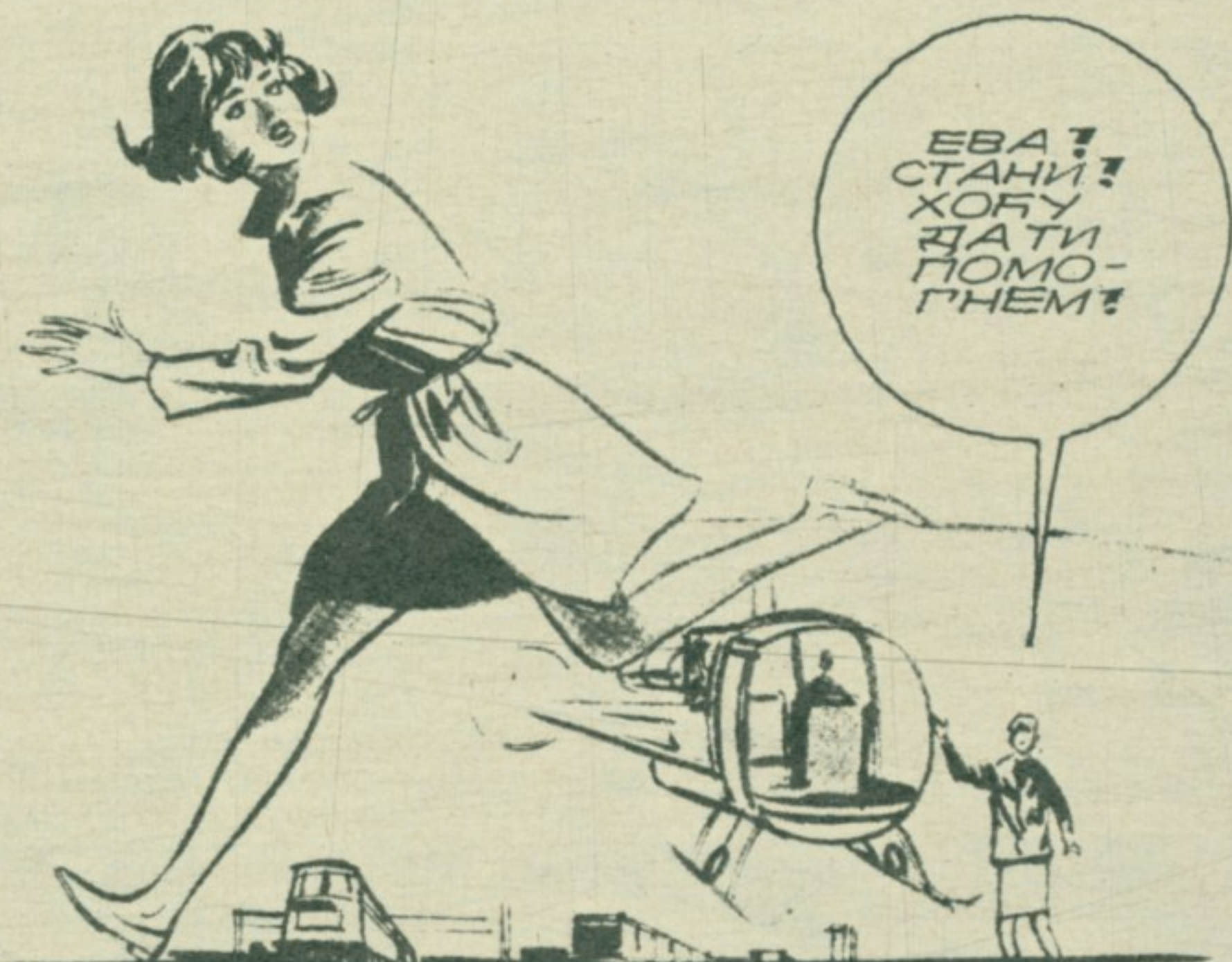

ДЕВОЈЧИЦА ЈЕ ЗА
ДЛАКУ ИЗБЕГЛА
КАТАСТРОФУ...

СПАСИАСЕ...
АЛИ, САД ЈЕ
ИЗМЕЂУ НЕ И
ПОЛИЦИЈАЦА
ВОЗ У
ПОКРЕ-
ТУ!

ПРЕДАЋЕ МЕ
ВЛАСТИМА...
ИЛИ ЋЕ МИ СЕ
ДОГОДИТИ
НЕШТО ЈОШ
ГОРЕ!
ОНА ПО
СВАКУ ЦЕНУ
ЖЕЛИ ДА
САЧУВА
ТАЈНУ
ШКОЛЕ!

ЕВА!
СТАНИ!
ХОЋУ
ДАТИ
ПОМО-
ГНЕМ!

ДОК ЈЕ
БЕЖАЛА
ЕВА ЈЕ
ЈЕДВА
ОСЕТИЛА
ДА ЈУ ЈЕ
НЕШТО
ПЕЦНУ-
ЛО ПО
НОЗИ...

ОХ!
ЧИЧАК!

САД МЕ
ВИШЕ НЕ
МОЖЕ
СТИЋИ!

КРОЗ ЛАВИРИНТ
УЛИЧИЦА ЕВА
СЕ СВЕ ВИШЕ
УДАЉАВАЛА ОД
СТАНИЦЕ...

ЕВО!
АДЗЕН-
ШТРАСЕ...
ДОШАО
ЈЕ КРАЈ
МОЈИМ
ЛУТАЊИМА!

СТРИЦ
МОЈЕ МАЈКЕ...
ЈАНИ СЕКУЛИ-
ДИС... ЖИВИ У
ЦИРИХУ! МОЖДА
ИМА ТЕЛЕФОН!

ЗАТО
ВРЕМЕ У
ШКОЛИ...

БИНА,
КАДА СЕ МИС
ХОФМАН
ВРАЋА? ТИ
СИ ЈЕ
ПОСЛЕДЊА
ВИДЕЛА?

ВОЛЕЛА
БИХ ДА ПО-
ЖУРИ! УОПШТЕ
НЕБЕ ДА МЕ
СТУШАЈУ ИАКО
САМ ЈА РЕДАР...

ИЗНЕНАДА
СЕ ЧУЛО
ИЗ СКРИ-
ВЕНОП
МИКРО-
ФОНА...

ГОВОРИ ВАМ
МИС ХОФМАН!
НЕКА НЕКО
ОТВОРИ МОЈ
СТО И ПРИ-
ТИСНЕ ПРВО
ДУГМЕ
ЛЕВО...?

ОХ!
МИС
ХОФМАН
НА ТЕЛЕ-
ВИЗИЈСКОМ
ЕКРАНУ?

МОЖИМ
ВАС ДА САД
СВИ ДОБРО
ПАЗИТЕ! ИАКО
САМ ДАЛЕКО,
ПОКАЗАЋУ ВАМ
МЕТОД
РАДИО-
ПРАЋЕЊА!

ИЗГУБИЛА
САМ ЕБУ
ИЗ ВИДА.
МЕЂУТИМ, УСПЕЛА
САМ ДА ЈОЈ ЗА-
НОГУ ЗАКАЧИМ
ОВАЈ МИНИЈА-
ТУРНИ ОПАШИ-
ЉАЧ ТАКО ДА
ЗАХВАЉУЈУЋИ
СИГНАЛИМА
МОГУ ДА ПРА-
ТИМ ЊЕНО
КРЕТАЊЕ...

...А САДА
БЕТЕ ВИДЕ-
ТИ КАКО
ИЗГЛЕДА БРЗО
И БЕЗГЛАС-
НО ХВА-
ТАЊЕ...

МИС ХОФМАН
СЕ УПРАВО
СПРЕМАЈА
ДА ПРИЂЕ...

ДОБАР ДАН!
ЈЕСТЕ ЛИ
ВИ ЈАНИ
СЕКУЛИДИС?

СЕКУЛИДИС?
РЕКЛА СИ
СЕКУЛИДИС?

ОВАЈ...
ДА...
ЈА...

ЧЕЛИЧНИ ПРС-
ТИ ИЗНЕНАДА
СУ ЗГРАБИЛИ
ЕБУ...

СПИРОСЕ!
БРЗО... УХВА-
ТИО САМ
ЈОШ ЈЕДНУ
ПРЉАВУ
ИЗБЕ-
ГЛИЦУ!

ДВА СУПЕРМЕНОВА ЛИЦА

ПРЕД ЗГРАДОМ ГДЕ СЕ ОДРЖАВАЛА ДОБРОТВОРНА ПРИРЕДБА У КОРИСТ ДЕЦЕ БЕЗ РОДИТЕЉА ЛОИС ЛЕЈН ЈЕ СРЕЛА ДВЕ ДЕВОЈКЕ И ЗАПРЕПАСТИЛА СЕ ЗБОГ ЊИХОВИХ ИЗЈАВА... ЈЕР, ОНА ЈЕ ВЕЋ ДУГО БЕЗНАДЕЖНО ЗАЉУБЉЕНА У СУПЕРМЕНА.

ТЕ ВЕЧЕРИ У ЊЕНОМ СТАНУ ЗАЗВОНИО ЈЕ ТЕЛЕФОН...

КАСНИЈЕ,
ПОСЛЕ ДУЖЕГ
РАЗМИШЉАЊА...

ЗНАМ ШТА БУ!
ЈЕДНА ОВАКВА
ЧУПАВА ФРИЗУРА,
ОНАЈ УЖАС ОД
ХАЉИНЕ КОЈУ ЈЕ
ТЕТА ЈУСИ
ОСТАВИЛА ПРИЛИ-
КОМ ПОСЛЕДЊЕ
ПОСЕТЕ, БАКИНЕ
НАОЦАРЕ!

УСКРО, ПОСЛЕ ОВОГ
МАЛОГ "УЛЕПШАВАЊА"...

ЗВРРРР

ЧЕТ МЕ
ДОСАД НИКАД
НИЈЕ ВИДЕО
И ВЕРОВАТНО
НЕЋЕ ПОЖЕ-
ЛЕТИ ДА МЕ
ИКАД ВИШЕ
ВИДИ!
ИЗГЛЕДАМ
КАО
ДРАКУЛИНА
НЕВЕСТА!

ДОБРО ВЕЧЕ!
ОБАВЕСТИТЕ
МИС ЛЕЈН
ДА ЈЕ ЧЕТ...

ПА ЈА САМ
МИС ЛЕЈН,
ГЛУПИ МЛАДИЋУ!
ЗОВИ МЕ ПРОСТО
ЛОИС! ОХХ...
ШТО САМ
УЗБУЂЕНА!
НИСАМ БИЛА
ОВОЛИКО СРЕЊНА
ОД МОГ ПОСЛЕДЊЕГ
САСТАНИКА... ПРЕ
ЧЕТИРИ ИЛИ ПЕТ
ГОДИНА! ЈЕДВА
ЧЕКАМ ДА
ИЗИЂЕМО!

МАЛО
КАСНИЈЕ,
У КЛУБУ
"РАНДЕВУ"...

УЗБУЂЕЊЕ
МЕ ЈЕ ПРОСТО
ОБОРИЛО...
СТРАШНО МЕ
БОЛИ ГЛАВА!
ДА ЛИ
БИСТЕ МЕ
ОТПРА-
ТИЛИ...?

ПОЦРВЕНИ КАД
ГОД НАС КО
ПОГЛЕДА... И ЈА
МУ СЕ НЕ
ЧУДИМ!
НАЈРАДИЈЕ
БИ ПРОПАО У
ЗЕМЉУ!

КАКО ДА
НЕ... САД
ОДМАХ!

ЛОИС ЛЕЈН И НЕ
СЛУТИ ДА ЈЕ ОВУ ЊЕНУ ПРЕД-
СТАВУ ПОСМАТРАО КЛАРК
КЕНТ ОДНОСНО СУПЕРМЕН...

ЈА...
ОЦАРАН
САМ...
ОДНОСНО
КРИВО
МИ ЈЕ...

ТА ЛОИС! ХМММ...
МОРА ДА СЕ
ТАКО УНАКАРА-
ДИЛА ДА БИ
ГА СЕ ОТРЕСЛА
И СТИГЛА
НА САСТАНАК
СА МНОМ!
ПРЉАВ ТРИК...
МОРАО БИХ ДА ЈОЈ
ОДРЖИМ ЛЕКЦИЈУ...

КАСНИЈЕ, КАД СЕ ЛОИС ЛЕЈН ПРЕОБУКЛА
ЗА САСТАНАК СА СУПЕРМЕНОМ...

НИЈЕ ЛЕПО
ШТО САМ СЕ
ОНАКО ПОНЕЛА
ПРЕМА ЧЕТУ...
АЛИ У РАТУ И
ЉУБАВИ
СВЕ ЈЕ
ДОЗВОЉЕНО!

КУЦ КУЦ

КАД ЈЕ ЛОИС
ОТВОРИЛА ПРОЗОР...

ОХ, БАШ
ДИВНО!
РАШИРИ
РУКЕ,
СУПЕР-
МЕНЕ,
И ДРЖИ
МЕ!

ЗАБАВНИ ПАРК
ЈЕ ПРЕГЛУН
ПА САМ МИ-
СЛИО ДА БЕ-
МО ЛЕТЕТИ
БРЖЕ СТИГНИ
И ДОШАО
САМ
ОВАКО!

МАЈО КАСНИЈЕ...

ЧУДНО МИ ИЗГЛЕ-
ДАШ ВЕЧЕРАС, ЛО-
ИС! ТАКО ТИ ЛИЦЕ
ЗРАЧИ! ДОСАД
НИСАМ ВИДЕО
КОЛИКО СИ ЛЕПА!

НАЈЗАД БЕ
СЕ ЗАЉУБИТИ
У МЕНЕ!
ОХ, ТО БЕ БИТИ
НАЈЛЕПШИ
ТРЕНУТАК
У МОЈ
ЖИВОТУ!

НЕ БУДИ ТОЛИКО
СИГУРНА, ЛОИС!

НЕ ЗНАМ
КАКО МИ ТО
И РАНИЈЕ
НИЈЕ БИЛО
ЈАСНО, ЛОИС...
ВОЛИМ ТЕ!
ХАЈДЕ ДА СЕ
ЗАРУЧИМО ЈОШ
ВЕЧЕРАС!

ОХ!
ТОЛИКО
САМ
СРЕЋНА,
СУПЕР-
МЕНЕ!

ГЛЕДАЈ-
ТЕ ПА!
СКАЧЕ
БЕЗ
ПАДО-
БРАНА!

КАСНИЈЕ,
У ТУНЕЛУ ЛЈУБАВИ...

ТО
ПИТАЊЕ
САМ
ЧЕКАО!

САД КАД СМО
БЕРЕНИ,
КАЖИ МИ
КО СИ ТИ
У СТВАРИ?

РАЗУМЕ СЕ, ДРАГА!
АКО ДОБЕШ КОД
МЕНЕ ОДАЛУ ТИ
СВОЈУ ТАЈНУ!

КАСНИЈЕ, У
СУПЕРМЕНОВОМ
„СТАНУ“...

НИСАМ МОГАО ДА ЈЕ
ОТВЕДЕМ У СВОЈ
ПРАВИ СТАН ГДЕ
ЖИВИМ КАО КЛАРК
ЗАТО САМ НА БРЗИНУ
УНАЈМИО
ОВАЈ!

ВИДИШ
ОВЕ
МАСКЕ?

ДА... СВЕ СУ
ПЛАСТИЧНЕ МАДА
ИЗГЛЕДАЈУ КАО
ПРАВЕ ГЛАВЕ!
ЧЕМУ ТИ СЛУЖЕ?

ЗАР ЈОШ НИСИ
ПОГОДИЛА, ЛОИС?
ЈА БАШ САД
НОСИМ ЈЕДНУ ОД ТИХ
МАСКИ! ИСПОД НЕ
ЈЕ ЛИЦЕ КОЈЕ НИКАД
НИКО НИЈЕ ВИДЕО!
ЕТО, У ТОМЕ
ЈЕ МОЈА
ТАЈНА!

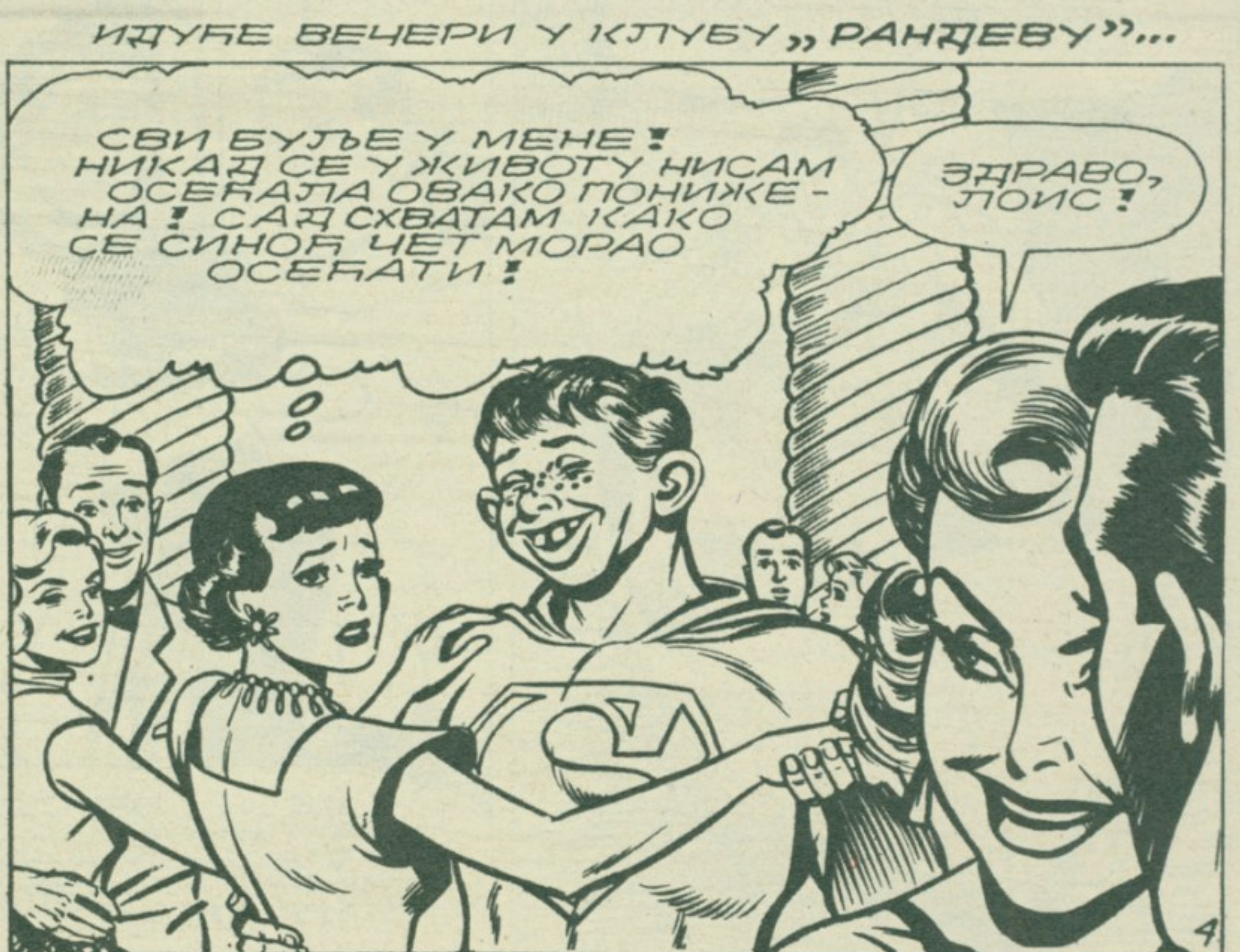
А САДА БЕШ
СКИНУТИ МАС-
КУ И ПОКАЗАТИ МИ
КАКО У СТВАРИ
ИЗГЛЕДАШ?

АЛИ КАД ЈЕ СУПЕРМЕН СКИНУО ПЛАСТИЧНУ МАСКУ...

НЕБЕСА! НЕ! ЗАР ЈЕ ОВО ХЕРОЈ КОГА САМ ВОЈЕЛА И ОБОЖАВАЛА ЧИТАВОГ ЖИВОТА? ОН ЈЕ... НЕ МОГУ ЧАК НИ РЕЧИ ДА НАЂЕМ ДА ГА ОПИШЕМ!

ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ ...

ТО ЛИЦЕ!
ТО НИЈЕ
ПРАВИ
СУПЕРМЕН!
УБИГУ ГА!

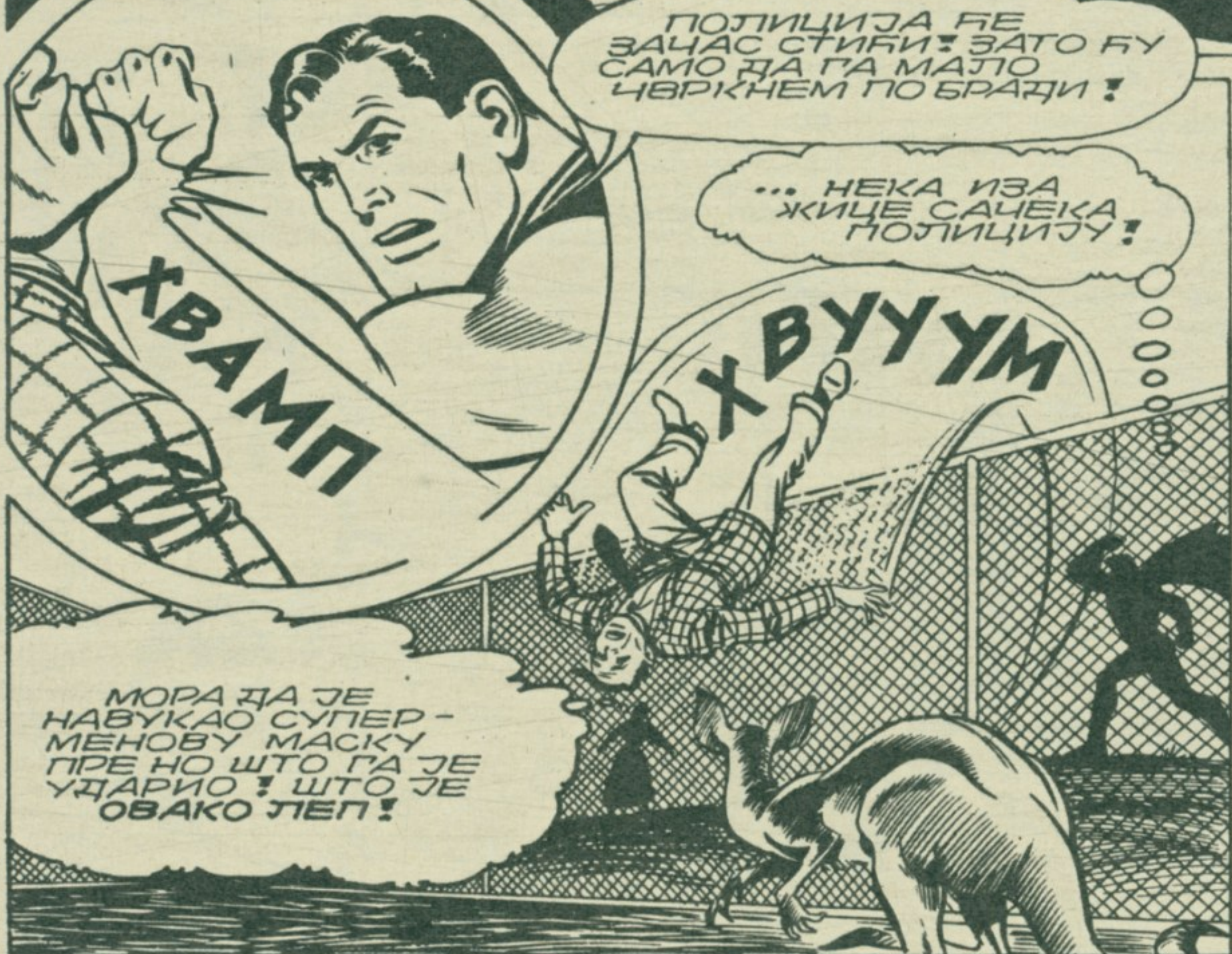
ОХ! НИЈЕ
СТИГАО
ДА СТАВИ
МАСКУ
СУПЕР-
МЕНА!

ХЕЈ!
ПА ОВО ЈЕ
ЗАИСТА СУПЕРМЕН!
МЕЦИ ОДСКАЧУ ОД ЊЕ-
ГОВИХ РУКУ! МОЖДА
МИ СЕ ЗБОГ ИГРЕ
СВЕТЛОСТИ УЧИНИЛО
ДА МУ ЈЕ
ЛИЦЕ
ДРУГАЧИЈЕ!

ТАК
ТАК

А
ЗАТИМ...

ПОЛИЦИЈА ЋЕ
ЗАЧАС СТИГТИ! ЗАТО ЋУ
САМО ДА ГА МАЛО
ЧВРКНЕМ ПО БРАДИ!

... НЕКА ИЗА
ЖИЦЕ САЧЕКА
ПОЛИЦИЈУ!

ХВУУУМ

МОРА ДА ЈЕ
НАВУКАО СУПЕР-
МЕНОВУ МАСКУ
ПРЕ НО ШТО ГА ЈЕ
УДАРНО! ШТО ЈЕ
ОВАКО ЛЕП!

КАД ЈЕ ПРЕСТУПНИК
„СРЕБЕН“...

БИЛО ЈЕ СЈАЈНО, ЛОИС!
ВИДЕЋЕМО СЕ СУТРА!

ОНДА ЋУ ЈОЈ РЕЧИ
ИСТИНУ! МИСЛИМ ДА ЈОЈ
ЈЕ ЛЕКЦИЈА КОРИСТИЛА!

ИМА У
ОВОМ НЕЧЕГ
ЧУДНОГ!
ХММ!

ЛОИС СЕ ПРЕВРТАЛА
ЧИТАВЕ НОГИ И ТАДА...

ЦАП!

САД МИ ЈЕ ЈАСНО!
ИПАК СЕ СИНОВ
ОДАО! ТО ГРОЗНО
ЛИЦЕ САМО ЈЕ
МАСКА! САМО
ДА СЕ СРЕТНЕМО...
ПОКАЗАЋУ МУ!

ЛОИС ЈЕ ИЗГЛЕДА ПРОЗРЕЛА
СУПЕРМЕНОВУ МАЛУ ИГРУ!
ШТА ГА ЈЕ ОДАЛО?

ИДУЋЕ ВЕЧЕРИ
КАДА ЈЕ СУПЕРМЕН
ДОШАО КОД ЛОИС...

ТРАЖИО СИ
ДА СЕ УДЈАМ
ЗА ТЕБЕ!
РАЗМИСЛИЛА
САМ И МОЈ
ОДГОВОР
ЈЕ ДА!

Ш... ШТА?
МОРА ДА ЈЕ
ОТКРИЛА
ДА ЈЕ ОВО
ЛИЦЕ САМО
МАСКА!
КАКО?

СИ...
СИ-
ГУРНА
СИ?

МАЈО КАСНИЈЕ...

СЛЕДЕЋЕГ ДАНА, ПРЕД ПОДНЕ...

У МЕЂУВРЕМЕНУ...

И ЗАИСТА, КАД ЈЕ ЛОИС ПОКУШАЛА ДА ОТВОРИ ВРАТА...

НАЈЗАД...

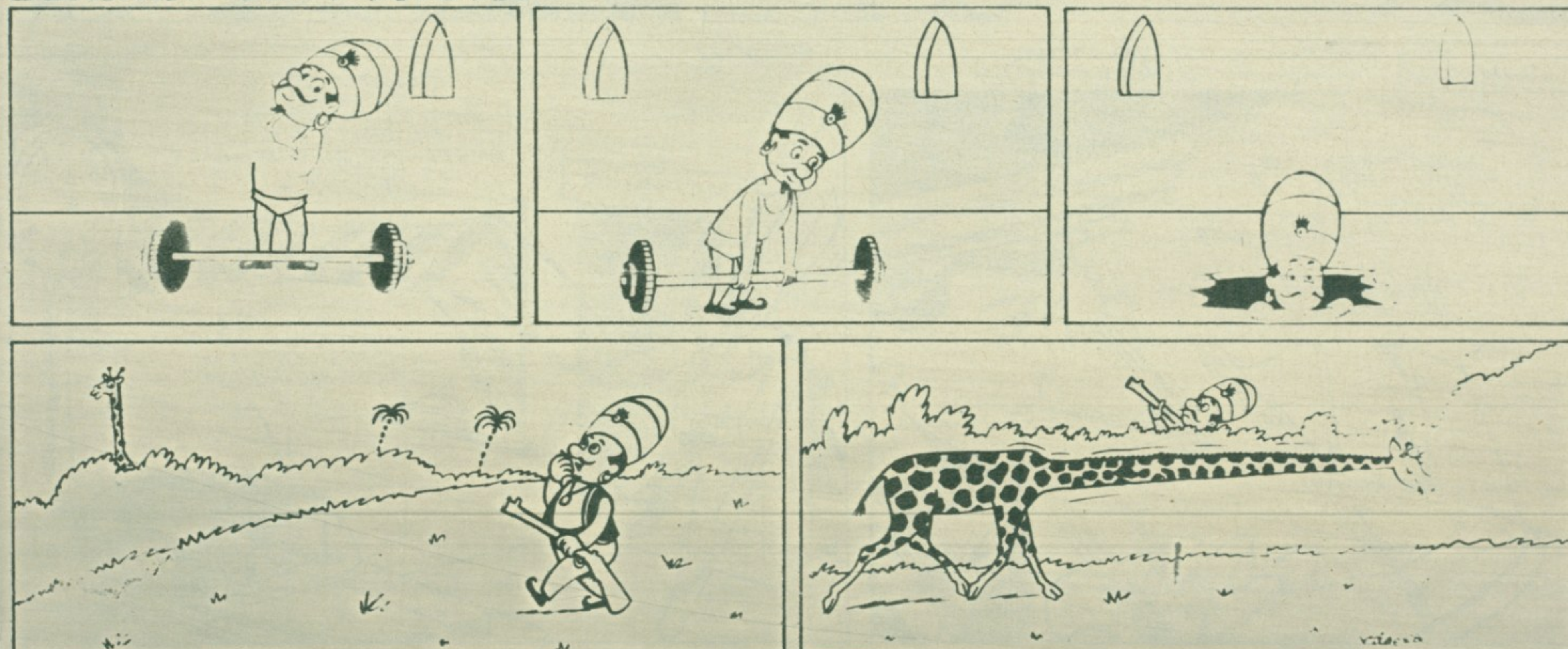

КАСНИЈЕ, У ЛОИСИНОМ СТАНУ ...

ВЕЛИКИ СПОРТИСТА

М
И
Ц

К

НУЛА Х***** ЦРНА ИНВАЗИЈА

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ДИМ СА МЕСЕЦА!

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● према мишљењу стручњака Института за психологију у Минхену жене боље лажу од мушкараца. Они су помоћу апарата за откривање лажи испитивали 1500 мушкараца, и

1500 жена. Половина мушкараца се одмах одала док је код жена број неспретних „лажова“ износио само 47 одсто.

● управа Зоолошког врта у Франкфурту поставила је недавно телевизијске апарате у кавезе са мајмунима. После извесног времена чувари су при-

метили да мајмуне највише интересују љубавни филмови, спортски преноси (нарочито бокс-мечеви) и аутомобилске трке.

● у САД је пуштено у продају налив-перо које у врху поклопца има минијатурни прибор за шивење: иглу, црчи и бели конац, напрстак и маказице. Ово налив-перо на-

мењено је пословним људима да би на путу могли да доведу у ред своју гардеробу.

● у Бјуракану у Совјетском Савезу монтиран је највећи телескоп на свету. Тврди се да је овај телескоп у стању да открије пламен шибице на удаљености од 50.000 километара.

● тачкаста хијена је једини месождер способан да иситни кости и највећих животиња, подразумевајући и нилског коња — пише између осталог

у књизи „Зоолошки врт без границе“ која се недавно појавила у Паризу. Аутори су за ову књигу, која је посвећена животињама источне Африке, добили књижевну награду Грамон.

● најскупље јаје на свету вероватно је оно које је пре извесног времена у лондонској продајној галерији Сотби процењено на 10.000 франака. То

је јаје циновске птице-тркачице *aspiyornis* са Мадагаскара која је изумрла пре око 1000 година. У јајету има око 8 литара течности, колико би се отприлике добило од 150 кокошијих јаја.

● неки водоинсталатер из немачког града Салцгитера, иначе велики љубитељ пива остварио је пре извесног времена свој сан. Он је у свом стану инсталирао пивовод ду-

гачак 300 метара који води од месне пивнице до његове куће. Пивница му на крају сваког месеца шаље рачун за утрошено пиво.

● на основу проучавања која су стручњаци вршили једна фирма из Бостона у Америци снимала је две плоче за „увесељавање“ животиња. На једној од ових плоча намењеној једној врсти афричких мајмуна снимљено је гукање голубова а на другој плочи је рика слонova а намењена је „нервозним“ фокама. Многи зоолози у свету већ су набавили ове плоче.

СЕДАМ РАЗЛИКА

Пажљив посматрач уочиће да се цртеж Б разликује од цртежа А иако се то на први поглед не примећује. Прва разлика је...? За оне читаоце који немају стрпљења за решавање оваквих игара дајемо одговор.

ОДГОВОР:

Слика Б: 1. На фото-апарату нема објектива, 2. На флашу не-ма лампе, 3. Ова коњина спуштена су нинге, 4. У трави, између ко-њича и сниматеља, недостасје један цвет, 5. Обим шита на качкету је већи, 6. Коњичу недостасје једно уво и 7. Облак у левом углу про-мисно је облик.

ЦЕЛА
МАТУРА
У ЈЕДНОЈ
КЊИЗИ!

СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊОШКОЛСКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ и МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити доузећем, по цени од 40 н. дин. за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наруџбином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

— НЕМАМ НАМЕРУ ДА СЕДИМ ОВДЕ И ЧЕКАМ ДА МЕ ПОЈЕДУ — РЕКАО САМ МЕКУ ГИВЕРУ. — ЈА ИДЕМ А ТИ БИРАЈ!

Кад је прегрејани мотор нашег камиона најзад стао, надазили смо се у сред пусте кенијске равнице са 10 сандука динамита.

— Шта ћемо сада, Френк? — упита Мек Гивер.

— Отићи ћемо до села поред кога смо малочас проšli — рекао сам — и чекати да неко с бране дође по нас.

Већ шест месеци Џим Мек Гивер и ја смо возили за „Елисову грађевинску компанију“. Опасног посла превожења динамита из Нарока на градилиште прихватили смо се, наравно, због велике зараде.

ЛУДАЧКИ СМЕХ

На путу ка селу Мек Гивер је први приметио хијене.

— Откуда знаш да нас прате? — питао сам га.

— Посматрао сам их. Иду за нама откако смо напустили камион.

Управо тада зачу се продоран урлик налик на лудачки смех и ја угледах прву хијену. Подигао сам машинку и отворио ватру. Рафал је размрскао главу животиње. Другу хијену рафал је пресекао у скоку и она се стрпоштала низ падину.

— Прљава копилад! — рече Мек и отпљуну.

Обливени знојем, под сунцем које је пржило, пошли смо према селу. Убрзо смо угледали групу домородаца из пријатељског племена Ва-Аруша.

Поглавица нам је пожеleo добродошлицу. Захвалио сам и објаснио да нам се камион покварио и да желимо да се склонимо код њих док не дође помоћ.

Село је било сиромашно: шездесетак колиба подигнутих у круг од блата, с рупама уместо прозора и врата. Одмах сам приметно да овде влада нека напетост. Око села су биле постављене страже, људи су и за време вечере имали оружје надохват руке.

— Нешто није у реду — шапну ми Мек. — Као да очекују неприлике.

Док смо пратили поглавицу у његову колибу, искористио сам прилику да га упитам о томе. Није био вољан да говори.

— Бојим се да ћете отићи ако вам кажем!

— Не! Отићи ћемо ако нам не кажете — рекао сам му на то.

— У реду — уздахнуо је Кирак. — Ради се о хијенама... Већ дуже време на падају нас велики чопори.

За дана насрћу само на ловце, али ноћу упадају у село и одвлаче оне слабије. Као да су помахнитале! Никада раније нисам видео толико хијена... Не знам одакле долазе.

Мек Гивер и ја разменисмо погледе. Ми смо знали. Брана коју смо подизали на реци Меаре, дубље у унутрашњости скренула је воду која је поплавила већи део дунгле и потерала хијене из њиховог природног ловашта.

— Данас сам видео шта чини ваше оружје — наставио је Кирак, показујући главом према машинки коју је Мек Гивер држао у рукама. — Ако ноћас нападнемо, бићете нам од велике помоћи!

Поглавица нас је сместио у једну колибу. На метар изнад земљаног пода налазила су се два висећа лежаја од животињских кожа на која смо се пружили и истог часа заспали.

Иза сна ме је тргао опет онај необуздани, хистерични смех. Погледао сам у правцу прозора: на месечини се јасно разазнавала пегава хијена, згрчена у прозорском отвору, на око два метра од мене. Ситне, црвене очи сијале су јој као у жарени угљенови.

ШЕСТ ПОЈЕДЕНИХ

Пружио сам руку да напипам пушку. Није је било.

— Мек! — прошаптао сам преплашен.

— Пушка је код мене — шапну он.

— Пуцај, Мек! — викнуо сам видећи како се хијена грчи и спрема за скок.

Кад је Мек опалио, хијена је већ летела кроз ваздух и ја сам осетио на лицу њен одвратни, врели дах. Мртво тело паде преко мене.

Истрчасмо из колибе.

Село је врвело од хијена. Људи су вриштали и трчали у паници. Под јаким месечином јасно сам видео како хијене одвлаче у дунглу једну жену и два детета која су вриштала док је на чистини неколико звери ко мадало тело једног стражара. Наслонио сам се на довратак колибе и осуо ватру на њих.

Остале хијене подвиле су репове и побегле. Трчао сам за њима до ивице чистине пуцајући као суманут. Осећао сам само једну жељу: да повлачим обарач до последњег метка! Вратила ме је у стварност мисао да ипак морам штедети муницију.

Село је пружало језив приказ. Шест урођеника би

— Бежи, Мек! Бежи у кабину! — узвикнуо сам дижући пушку. Било је касно.

ло је поједено, десетак их се у боловима вукло по земљи. Посвуда су били разбацани лешеве хијена.

НИСАМ ХЕРОЈ!

Придружили смо се Кираку који је с људима кренуо према дунгли да види није ли неко од одвучених остао жив. Пронашли смо само једну жену али и она је издахнула пре него

што смо се вратили у село. Од хијена ни трага.

— Где су нестале? — упитао сам Кирака.

— Скривиште им је у стењу изнад пута — показао је према нашем камиону. — Јазбине су им дубоко. Моји људи не могу да допру до њих.

Истог часа донео сам одлуку. Нисам храбар човек и није ми се ишло у потеру за хијенама. Али, помоћ са градилишта неће стићи за дан-два. Ако останемо без муниције, Мек и ја нећемо преживети нови напад. Од-

луку сам донео из чистог нагона за самоодржање.

— Идемо до камиона! — предложио сам Мек Гиверу. Одречно је завртео главом. — Треба само да бацимо један снап међу стење — наставио сам да га убеђујем — и да заувек уништимо те разбојнике.

Идеја му се није допадала али сам ја био упоран.

— Немам намеру да седим овде и чекам да ме поједу — рекао сам на крају. — Ја идем, а ти бирај.

Кад сам Кираку саопштио

ХИЈЕНА

ФРЕНК КЕРЛИ

земљу, попео се позади и почео да отвара сандуке са динамитом.

КРИЦИ СУ ЗАМРЛИ

Мек Гивер који је стајао на путу поред камиона довикну ми:

— Френк, баци ми кључеве да видим хоће ли мотор да упали.

Бацио сам му кључеве а он мени пушку. Пошао је према кабини и изненада стао:

— Френк! Френк!

Нагнуо сам се преко оградe камиона и угледао хијене које су искакале из шипражја поред пута и полако се прикрадале Мек Гиверу.

— Бежи, Мек! Бежи у кабину! — узвикнуо сам, подижући пушку.

Јадни Мек! Само што је стао на папучицу, једна звер му скочи за врат и свали га на земљу. За неколико секунди његово тело је нестало под гомилом хијена чији су урлици, налик на смех, одјекивали међу стенама.

Наслонио сам пушку на ограду камиона и сасуо цео шаржер у живу гомилу. Убио сам бар 15 хијена. Између рафала још увек сам могао да чујем Мек Гиверове пригушене крике. Али, они су ускоро замрли.

Бацио сам празну пушку, извукао из сандука сноп штапића динамита, везао их жицом и наместио кратак фитиљ. Запаливши фитиљ, бацио сам свежањ на хијене у шипражју. Било је врло опасно изазивати експлозију у близини камиона, али на то тада нисам мислио. После неколико секунди одјекнула је експлозија и хијене су, урличући, полетеле у ваздух. Камион се затресао, али је срећом динамит у њему остао нетакнут. Када сам поново погледао, на месту где су се налазиле хијене сада је била само црна рупа из које се пушило.

Завладао је необична тишина. Хијене које су нас посматрале са стене нестале су, исто тако и урођеници. Без журбе сам натрпао динамит у кошуљу, каписле, фитиљс и смотуљак жице.

СКОК СМРТИ

Узео сам ловачки нож и кренуо уза стену. Повезао сам неколико штапића жицом, поставио капислу на онај у средини, спојио фитиљ са капислом и, оставља-

јући фитиљ иза себе, пошао. Распоредио сам тако у правилним размацима више свежњева динамита уз падину.

За све то време осећао сам одвратан задах хијена који је долазио одозго. Међутим, био сам сигуран да оне мој мирис не осећају јер сам се кретао уз ветар. Постављајући последњи свежањ динамита већ сам се купао у зноју. Подигао сам руку да обришем чело и... тај покрет ми је спасао живот.

Једна хијена која се сасвим изненада појавила надном, скочила је без уобичајеног претходног урлика. Њена чаљуст која је кренула да загризе мој врат, склопила ми се око руке. Зуби су се зарили до кости. Котрљајући се низ падину успео сам да је одбадим од себе. Животиња се дочекала на ноге и згурила, спремна за скок. Длака на врату била јој је накомтрешена а уши приљубљене уз главу. Извукао сам нож. Хијена је скочила. Подигао сам нож увис и зарио јој га право у грло, испод самих разјапљених чељусти. Затим сам пао.

Притискујући рањену руку на груди, здравом сам узео шибицу и потпалио фитиљ. Имао сам девет минута да побегнем одатле пре него што настане пакао. На пола посрћући, напола котрљајући се спустио сам се у једном даху низ падину и прешао преко пута. Само што сам се склонио у дубоки јарак, одјекнула је експлозија. Сукнуо је пламен и стена се располутила надвоје: један део сурвао се тамо преко реке, према џунгли, а други у гудуру поред пута. Када сам изишао из склоништа и бацио поглед једино што је још остало од хијена били су парчићи костију и пегаве коже, измешани са земљом и остацима дрвећа.

Тетурајући пошао сам према селу. Нисам прешао ни неколико метара а пред мене је искрснуо поглавица Кирак са својим људима који су ме однели у село.

— Никада нећемо заборавити оно што сте учинили за нас — понављао је непрестано поглавица.

„Ни ја до краја живота нећу заборавити хијене“, мислио сам у себи.

☆☆☆

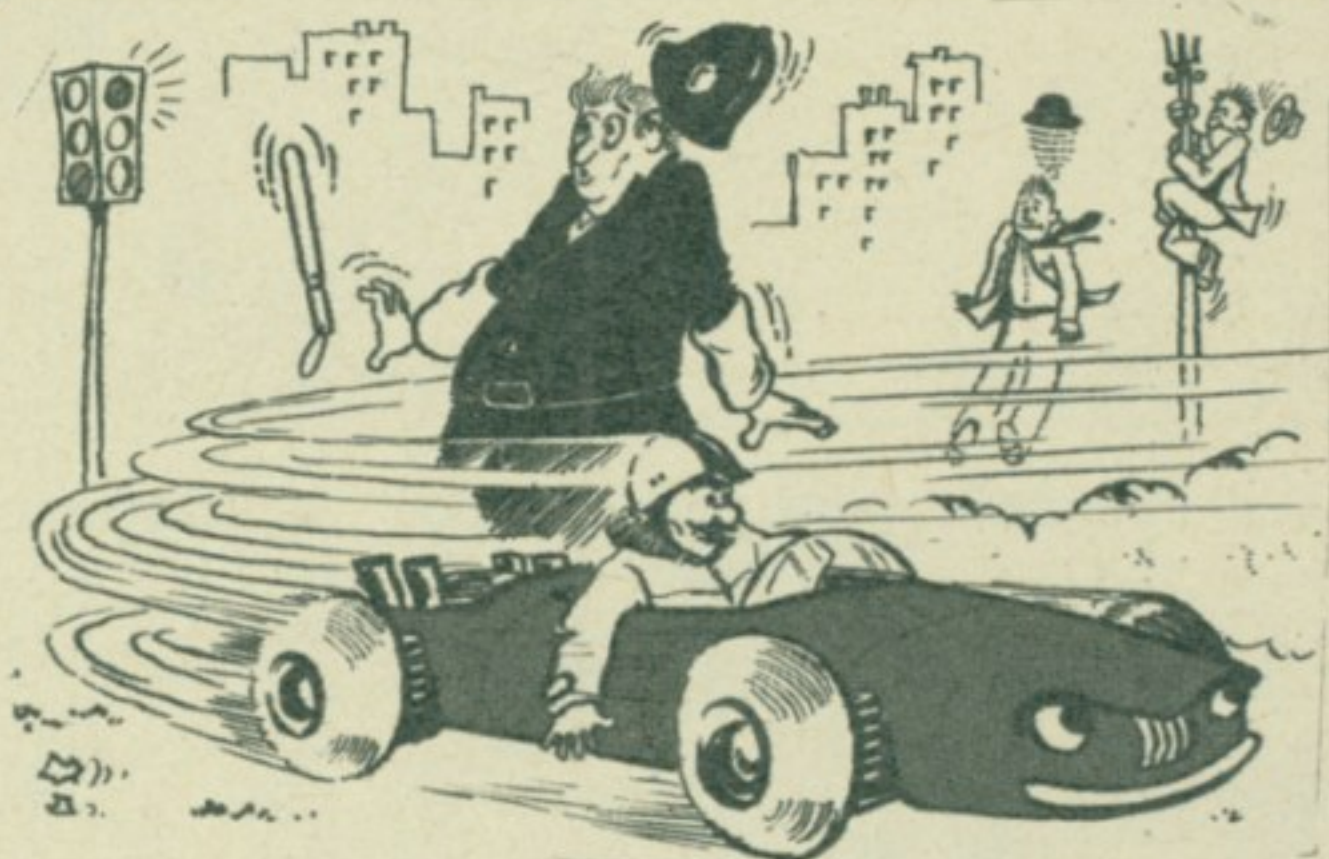
Сутрадан је стигао камион са бране и превезао ме на градилиште. Исте ноћи авионом су ме пребацили у Нарок где је предузето специјално лечење. Лекари су за руку дуго мислили да ћу морати да је изгубим, али су на крају успели да је спасу.

Френк Керли

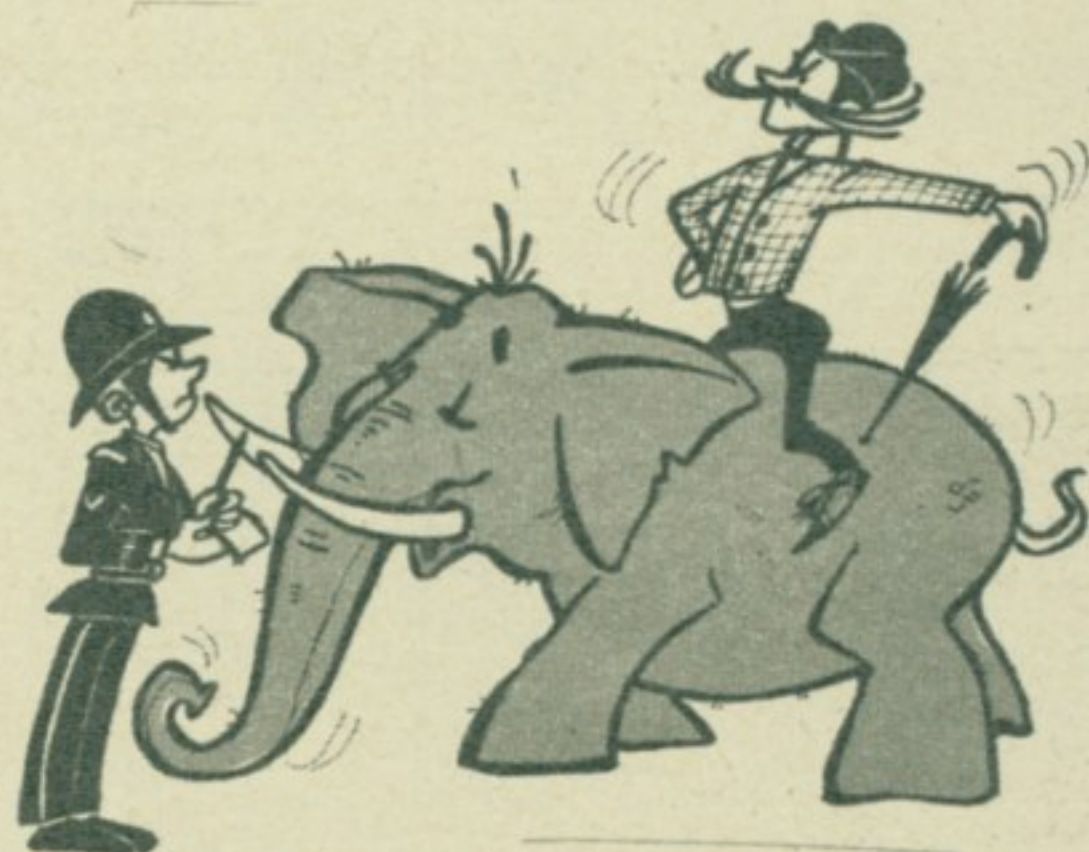
ВАШАР СА 7 КОНТИНЕНАТА

РАЗЛИКА. — Пред Мењуела Роцера, судију из Кливленда, изведен је недавно деветнаестогодишњи Роберт Витек који је јавно увредио једног полицајца назвавши га свињом. Пресуда је гласила: младић мора да проведе 3 часа затворен у једном сеоском свињцу. Судија је овако образложио пресуду: „Оптужени ће само на тај начин бити у могућности да добро уочи и проучи разлике које постоје између полицајца и свиња да му се не би догодило да опет погрешити“.

ПУТ НИЈЕ ТРКАЛИШТЕ. — Некадашњи аутомобилски светски првак Стерлинг Мос стално долази у сукоб са енглеском саобраћајном полицијом. Јасно, он је на тркачким стазама могао да вози и левом страном а да претиче с десне, да на семафоре и саобраћајне знаке упорно не обраћа пажњу. Стерлинг Мос се тако понашао и на улицама и ауто-страдама. Недавно је Мосу, због тога што се није обазрео на један важан саобраћајни знак, за 6 месеци одузета возачка дозвола.

ВОЗАЧКИ ИСПИТ ЗА СЛОНА. — Бартон Констејбл, сопственик једног старог замка у Енглеској, дошао је на оригиналну идеју: да води туристе по свом имању јашући на слону. На тај начин успео је да привуче више туриста и заради новац потребан за одржавање замка. Посао су му покварили службеници општине који су захтевали да им достави: саобраћајну дозволу за слона, потврду о последњем техничком прегледу и доказ да има положен испит за „шофирање“ слона.

ИЗГУБЉЕНИ НА ОКЕАНУ

ЊУЕЛОВ УПАЉАЧ ПРОМАШИО ЈЕ САНДУК СА ДИНАМИТОМ АЛИ ЈЕ ИПАК НА ПАЛУБИ ГУСАРСКОГ БРОДА БУКНУО ПОЖАР. НАСТАЛА ЈЕ ПАНИКА

Тог јутра 1969. Едвард Њуел, његова жена Ајрин и Бил Марфи који је управљао рибарским бродићем „Леди Б“, први пут су угледали острво Кокос. Налазило се у Тихом океану, на 600 километара од обале Костарике.

Ево вашег острва с благом! — узвикнуо је Марфи и додао Њуелу доглед.

— Откако сам у овим водама — наставио је — прича се о благу острва Кокос. Али, нико га никад није пронашао.

— То је зато што нико није имао мапу коју ја имам — уверавао га је Њуел, двадесет деветогодишњи богаташ из Флориде који је још као дечак био опседнут идејама о закопаном благу. Наследивши од оца фабрику електронских уређаја, он се није много двоумио: фабрику је продао и неколико милиона долара уложио у банке како би касније могао живети од ренте. Сада је изнајмио Марфијев бродић и упутио се према Кокосовом острву о коме се причало да крије непроцењиве златне драгоцености. Сакрио их је тамо капетан неког шпанског брода у оно време кад су Шпанци морали да напусте своје богате колоније у Јужној Америци.

»ЛЕДИ Б« ТОНЕ

Кад је касније подигао доглед да би још једном осмотрио острво, Марфи је угледао брод који им се приближавао.

— Хеј! — довикнуо је Њуелу и Ајрин. — Имамо друштво!

Њуел је притрчао са бујицом питања:

— Ко су они? Шта хоће?

— Сазнаћемо ускоро — рекао је Марфи, који је кроз доглед видео четири човека на палуби и једног у командној кућици брода.

Брод је пресекао пут „Леди Б“, тако да је ова морала да стане, а затим јој пришао уз бок. Четири човека с пушкама упала су на њену палубу. Били су боси и голи до појаса, зарасли у браде и поцрнели од сунца. Њихов брзи шпански говор био је потпуно неразумљив.

— Мапа! — шапнуо је Њуел пре плашено.

— Смирите се! — рече Марфи оштро. Био је убеђен да имају посла са неким ситним лопужама које су нађушиле Њуелове још у Панаму али је веровао да не знају ништа о мапи острва за коју је Њуел платио 5.000 долара што је било право богатство.

Непознати људи су их спровели на свој брод, где их је чекао командант посаде, а затим се вратили на „Леди Б“ и почели да преносе све што су на њој нашли. Пошто су то обавили, један од њих је сишао под палубу и тамо пустио

Заузета гашењем ватре, посада је потпуно заборавила на Ајрин и Марфија. Марфи је погледао Ајрин која је изгледала сва изbezумљена. Подигао ју је и бацио у воду, а затим скочио и сам. Само што су изишли на површину, на броду одјекну експлозија. Ово као да је вратило Ајрин у стварност. Она и Марфи допливаше до чамца за спасавање. Марфи је извукао нож и пресекао конопац.

НЕ БУДИ ЛУД, ЈЕНКИ!

Посматрали су пожар из чамца који се удаљавао. Тада приметише једног од чланова посаде, који је пловио на великом комаду одваљеном од брода, веслајући неком мотком према њима. Марфи подиже весло да би га спречио да уђе у чамац, али овај хитро изади револвер и опали. Метак је окрзнуо Марфијево раме и он се занесе, испустивши једно весло у воду. Човек је сада био сасвим близу. Марфи замахну другим веслом. Човек поново подиже револвер и запрети:

— Јенки, не буди луд! Нико од нас не мора да умре. Пустите ме у чамац, да те не бих убио.

су открили, уз то био и пробушен. Само је чудо могло да их спасе.

Остатак поподнева провели су у ћутању и повременом избацивању воде из чамца. У сумрак су попили мало воде, онда је Марфи замотао Ајрин у платно и она је заспала. Два човека су пробдела ноћ. Наредног дана, Марфи је покушао да уз помоћ платна улови коју рибу али није имао среће. Гусар је и даље само ћутао и држао револвер. По подне је у сланој води опрао своју озлеђену ногу. Марфи га је опоменуо да је то опасно и да може доћи до инфекције на шта је гусар само слегнуо раменима.

Марфи је био у праву. Током ноћи чуло се гусарево јечање и стењање, а ујутро је већ био потпуно помодрео, док му је отекла нога била неколико пута већа од оне здраве. Убрзо је умро. Марфи му је узео револвер и пребацио леш преко ивице чамца у воду.

Сутрадан је пала киша, као драгоцен поклон њиховим осушеним грлима. Марфи је чак успео да улови једног гргеча. Био је то њихов први оброк откад су напустили брод.

Дани су се низали. Ајрин и Марфи изгубили су сваку представу о времену. Хранили су се рибама ко-

— Пустите га, Марфи! — молила је Ајрин гледајући беспомоћног човека који се држао за дрво одваљено од брода и покушавао да уђе у њихов чамац.

воду кроз отворе. Марфи је посматрао како његов брод тоне. Пљачкаши су затим почели да разгледају плен. Били су пренели чак и сандук са динамитом, који је сада стајао отворен на палуби.

Изненада, неко је узвикнуо. Марфи се окренуо и видео Њуела како баца укресан упаљач право на динамит. Није домашио и упаљач је пао на неке масне крпе које је одмах захватио пламен. Њуел је притрчао ограда и скочио преко ње у воду. Док је један од гусара покушавао да покупи запаљене крпе, двојица су са оgrade отворила ватру на Њуела који је управо хтео да ослободи чамац за спасавање везан уз брод. Изрешетан метцима, он је потонуо.

У међувремену пожар се ширио.

— Послушај га, Марфи, — молила је Ајрин. — Не желим да те убије.

Марфи је полако спустио весло. Човек је ушао у чамац.

— Онај лудац... — рече. — Зашто је изазвао пожар?

— Не знам. Зашто сте нас ви заробили? Зашто сте потопили брод?

Човек је ћутао. Марфи и Ајрин су сада видели да му је десна ногавица подерана, а нога испод ње у тешким опекотинама. То га је очигледно болело, али их и даље није скидао са нишана.

Брод у пламену се готово више није видео. Марфи је размишљао; налазили су се на стотине миља од обале, снабдевени једном бочом свеже воде и нешто платна. У чамцу са једним веслом који је, како

је су успевали да ухвате, а жеђ утољавали кишницом.

А онда, једног јутра, Ајрин је отворила очи и угледала брод. Налазио се на једва двадесетак метара од њих. Отворила је уста и викала, викала без престанка.

Био је то теретњак који је из Хондураса пловио кроз Панамски канал за Европу. Његов капетан Емил Робарес касније је причао:

— Видео сам жену која се диза са дна чамца попут духа. За њом је устао и човек. Изгледали су као скелети. По њиховом безгласном отварању уста знао сам да су једва живи. Када су ми касније саопштили датум бекства са гусарског брода, схватио сам да су на пучини провели 53 дана.

Том Кристофер

ЗАНИМЉИВО И БЕЗ ТЕЛЕВИЗИЈЕ

Зедељно поподне. Напољу је хладно, ромиња киша а ветар брише кроз пуне улице. Ником се не излази из куће. Па ипак, људима који су живели пре сто година није било досадно иако тада још није било ни биоскопа, ни радија, ни телевизије. Додуше, могли су да оду у позориште или циркус али су ти изласци били ретки. Породице из тог времена биле су готово по правилу велике, с више деце, и саме су себи организовале разоноду.

У великим градским кућама мања деца су се у својој, дечјој соби забављала играчкама, док је старијој било дозвољено да слободно време проводе с родитељима. Мајка је тада обично шила, крпила рубље или на нарочитом ситастом платну, разапетом на раму, радила гоблене. Одрасле кћери, ако не би везле с мајком, забављале би остале чланове породице свирањем на клавиру. У то време, наиме, свака девојчица из добростојеће куће учила је клавир јер се то сматрало обавезним делом њеног образовања.

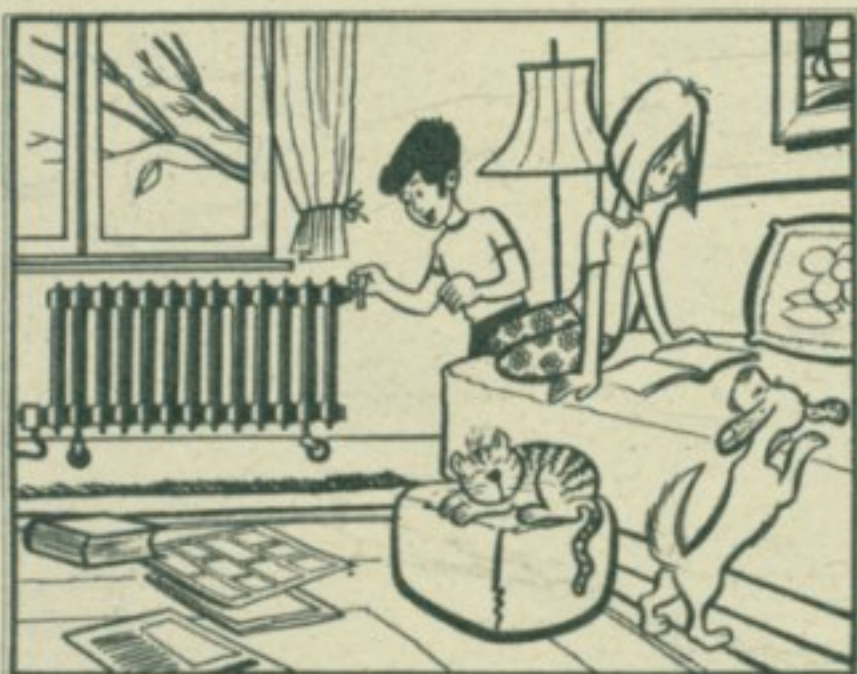
Када нико не би свирао отац или неко од деце читали би наглас. Ако су отац или мајка бирали књигу која ће се читати, онда је било сигурно да је изабрано штиво озбиљно и досадно: о васпитању и пристојном понашању или о било чему другом што су старији желели да младима утве у главу. Међутим, ако су деца бирали књигу онда је то по правилу био неки роман. Али, то никако није био роман који су деца слободно изабрала јер су родитељи сматрали да је читање забавних књига — губљење времена. Они би сваки нови роман прво пажљиво прочитали и одлучивали да ли он сме да дође у руке њихове деце или не.

Породица на нашој слици је имућна и деца имају много забавних играчака. Један од дечака причвршћује на завесу бело платно на које ће његов отац помоћу свог „мађијског фењера“ — претече данашњег пројектора — „приказивати“ разне слике. Други син се забавља „стереоскопом“, апаратом за гледање, у који се истовремено стављају две готово истоветне слике које, посматране заједно, изгледају рељефно. Њихова млађа сестра има занимљиву играчку звану „зоетроп“ или „живи точак“. То је покретни добош који по ободу има прорезе. У добош се ставља трака на којој је нацртана нека особа или животиња у разним положајима. Кад се добош брзо заврти добија се утисак да се фигуре крећу...

У продавници Енергоинвеста на Скендерији у Сарајеву специјалан жири извукао је на срећу међу тачним одговорима имена 19 учесника 46. Енергоинвестове наградне игре.

Награђени су: 1. НАДА МИЛОШЕВИЋ, Муке Ђикића 45, 79000 Мостар, 2. ДИЈАНА МИЛУТИНОВИЋ, Ј. Вабунског 13-а, 18000 Ниш, 3. МАРИЈА ВИЖИТИН, школа Каштел, 52390 Бује, Истра, 4. СПОМЕНКА МАРЈА

НОВИЋ, 29. новембра 1/16, 19250 Мајданпек, 5. СРЂАН СТАНОЈЕВИЋ, Војводе Степе 259/1, 11040 Београд, 6. ДАНКА МАТОВИЋ, Лоле Рибара 6/2, 32000 Чачак, 7. ЈЕЛИЦА МАРЈАНСКИ, Бранка Радичевића 28, 23270 Меленци, Банат, 8. АНТУН МАТОШЕВИЋ, Савска 26, 55425 Давор, 9. БРАНКА МЕНИЋАНИН, М. Кљајић 52, 44000 Сисак, 10. ЂОРЂЕ МИЈАТОВИЋ, Моше Пијаде Ц-3 (III - VI, 78300 Приједор, 11. ГОРАН МЕДЕНИЋ, ЈНА 81, 54300 Вели Манастир, 12. МИРА РАТКОВИЋ, Париске комуне 16/III, стан 24, 11070 Нови Београд, 13. МИЛАН МАЛЕШЕВИЋ, Змај Јовина 30, 15300 Лозница, 14. ЈОСИП ВУКОВИЋ, Динка Шимуновића 21, 41000 Загреб, 15. МАРИЦА ПОЖТАЈ, М. Вадела 20, 41040 Загреб, 16. МИРКО КНЕЖИЋ, II булевар 185/1, 11070 Нови Београд, 17. ДРАГОСЛАВ БАЈИЋ, Клупци 380, 15300 Лозница, 18. АДНАН ПАНАКОВИЋ, Душана Куге 15, 77000 Вихаћ и 19. БРАНКО ТОПОЛИЋ, 16. мај 37, 78300 Приједор.

Настављамо са објављивањем назива награда и имена њихових добитника.

НАГРАДЕ!

Данас настављамо са објављивањем следећих 50 награда које су наши читаоци извукли на срећу у Енергоинвестовој наградној игри 3 + 333. Уз називе награда поново дајемо њихова имена:

ШТЕДНУ КЊИЖИЦУ са 100. — динара штедног улога поклон Привредне банке Сарајево добили су:

1. ДАВИД СОКОЛИЋ, Гргин дол, 17, 55300 Сл. Пожега 2. САЊА КОВАЧ, Пере Косорића 4, стан 54, 71000 Сарајево 3. ЉИЉАНА ЂОРЂЕВИЋ, Синђелићев трг 14, 18000 Ниш 4. СУНЧИЦА ЦВИТКОВИЋ, уч. Оси. шк. „Полача“, 57301 Полача код Задра, 5. МИЛАН ЉУВОТИНА, Перој 54, 52215 зп. Водујан, Истра 6. МЛАДЕН СИЊЕРЕЦ, Н. Тесле 1, 43300 Копривница 7. САЊА СТОЈАНОВИЋ, Марка Миљанова 13, 81000 Титоград 8. ВАРВАРА КРАЈНОВИЋ, Ул. В Конгреса КПЈ 3/18, 18000 Ниш 9. ЗОРАН ДРАГОСАВАЦ, Брегалничка 1/3, 11000 Београд 10. СТЕВО ВОЈНОВИЋ, Хотел „Славија“ (рецепција), 51260 Приквеница.

По један DARWILL сат, поклон Генералног заступништва DARWILL-ТРСТ добили су:

1. МИЛОМИР ВУЈАДИНОВИЋ, Војна пошта 2223, 37002 Крушевац 2. ДРАГАНА ЂУРЧИЋ, Дреновачка 7, 11060 Београд 3. ВОГДАН ВЕЉИЋ, Булевар ЈНА 58, 35230 Ђуприја 4. МИШО МАЦОВ, Цумојска 866, Насеље Козле, 91000 Скопје 5. ТОМО ТОМАШЕВИЋ, Волница „Угљан“ (Х одељ.) 57275 Угљан, оток код Задра, 6. ВАЊА И ДУЈО МИЛЕТИЋ, Прибојска Вања, Прибој на Лиму 31330 7. НИКОЛА ПЕТРОВСКИ, Орце Николов 20, 91000 Скопје 8. ЖИВАНА КОДРА, Гајева 22, 21205 Ср. Карловци 9. НАТКО ЈАКИЋ, Ракушина улица 36, 41000 Загреб 10. ЈЕЛЕНА ДАКИЋ, Оси. шк. Пале код Сарајева 71420 11. КРСТО СТЕПЧЕВИЋ, ученик Оси. шк. „29 новембар“, Крепшић код Брчког 12. ЕЛИЗАБЕТА МИШКОВИЋ, Устаничка 25, 74000 Добој 13. МИЛОШ МАЛИВУК, Стевана Мокрањца 30, 25000 Сомбор 14. ДРАГУТИН ГАЈДЕК, Иве Милкови-

ћа 30, 44000 Сисак и 15. ТОМИСЛАВ ЖИВАНОВИЋ, Пролетерских бригада 99, 11320 Велика Плана.

По један комплет плоча „Београд-диска“ добили су:

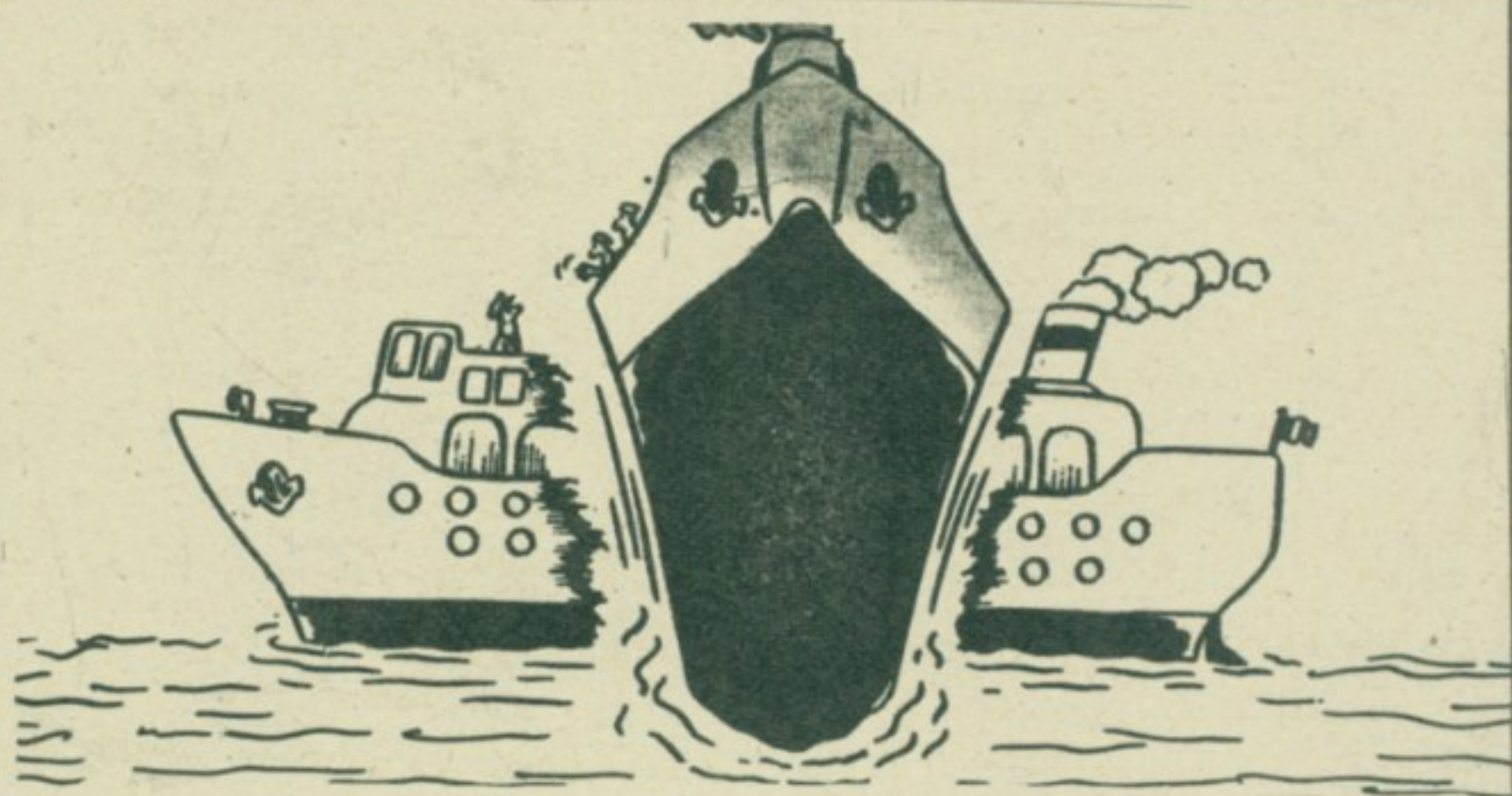
1. КРСТО СТЕПЧЕВИЋ, уч. Оси. шк. „29. новембар“, 75308 Крепшић код Брчког 2. ЗОРАН МИЛЕНКОВИЋ, Момира Гајића 12, 11320 Велика Плана 3. ИВИЦА МАТИНОВИЋ, Нова Јошавица 68, 54512 Феричанци — Славонија 4. ЈОСИПА ВАШИЋ, Кшиловац 4а, 71000 Сарајево 5. ИСА ХУСЕИНБЕКОВИЋ, Саве Љубојевића 6, 21000 Нови Сад 6. СЊЕ ЖАНА ВИЛОВРК, Јанка Полић Камова 97/V-22, 51000 Ријека 7. ЖЕЉКА ВОХАЧЕК, Ул. Братства и јединства 47, 71232 Илијаш 8. АНЂЕЛКА ПИЛИПОВИЋ, Ул. Маршала Тита 85, 77240 Воданска Крупа 9. ВИСЕРКА СИЊЕРЕЦ Н. Тесле 1, 43300 Копривница 10. ЂОРЂЕ ЖУКИЋ, Учитељска 62/VII, 11000 Београд 11. ВЕСНА СЛИВНИК, 8. марта 6, 41420 Јастребарско (СРХ) 12. ИВИЦА РАЈТМАЈЕР, Нушићева 4, 63000 Цеље 13. ШЕХЕРЗАДА ШАХИНОВИЋ, 29. новембра 3, 77240 Воданска Крупа 14. МАРИЈА ВУКОВИЋ, Сутјеска 8, 52000 Пула 15. ВЕСНА СТАНОЈЕВИЋ Вука Караџића 10, 11175 Вежанија 16. ХАСНО НАЗИРЕВИЋ, Село Деролови, зп. Миљевина 7149 17. ВИДА ЈУРКОВИЋ, Насеље 66, 42250 Лепоглава 18. ДАНИЦА РУШКУЋ, Хацић Светића 12, 21000 Нови Сад 19. ВИНКА РУЖИЋ, Спинчићева 25, 58000 Сплит и 20. ДРАГАН СТАНИШИЋ, Отокара Кершованија 6, 21000 Нови Сад.

По један комплет из библиотеке „Голуб“, поклон ИКП „Зора“ — Сарајево добили су:

1. ДРАГАНА ТОМАНОВИЋ, Братства и јединства 46, 75300 Брчко 2. ЉИЉАНА ФИЛОВСКА, Ул. Кирил и Методије бр. 60, 91300 Куманово 3. МЕНСУР ХАСАНОВИЋ, уч. IV разр. Оси. шк. „Браћа Рибар“, 75000 Тузла 4. ЗОРАН КНЕЖЕВИЋ, Анте Маринића 3, 78000 Бања Лука и 5. ЂОРЂО ГВОЗДЕН, Пост-рестант, 78418 Нова Топола.

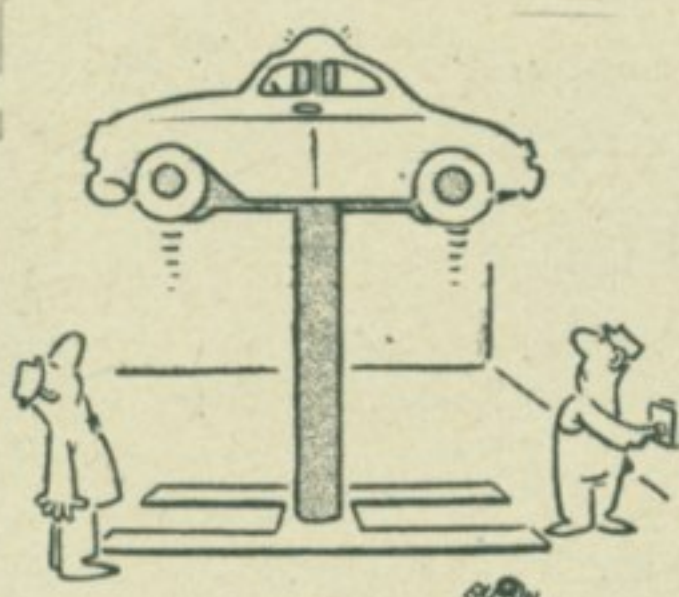
хумор

— Извините, покварили су нам се кочице!

— Овај храст биће вечни сведок наше љубави!

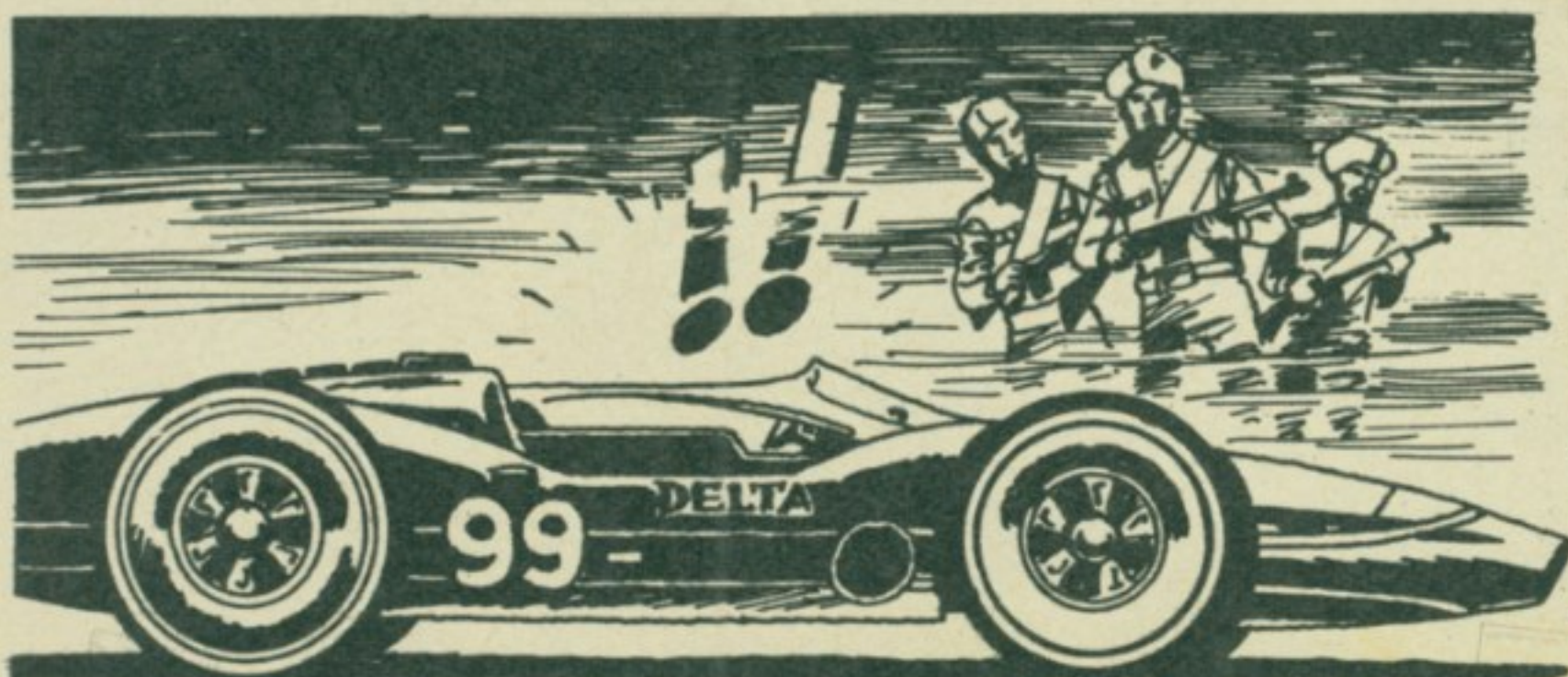
БЕЗ РЕЧИ

ЈЕДНА
АЛИ
ВРЕДНА

Чак и кад би се умио гавран не би постао бео (Енглеска пословица)

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП

DELTA
99

$$3x + 3y = 3(x+y)$$

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ за прве разреде средњих школа — једина књига у нашој земљи из које ученици могу лако да науче КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ! Књига садржи КОМПЛЕТНУ ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА. Испорука одмах. Плаћање приликом преузимања од поштар. Цена 30 н. дин. Наручите писмом или дописником на адресу: МАТЕМАТИКА, Сарајево, Д. Манџина 16.

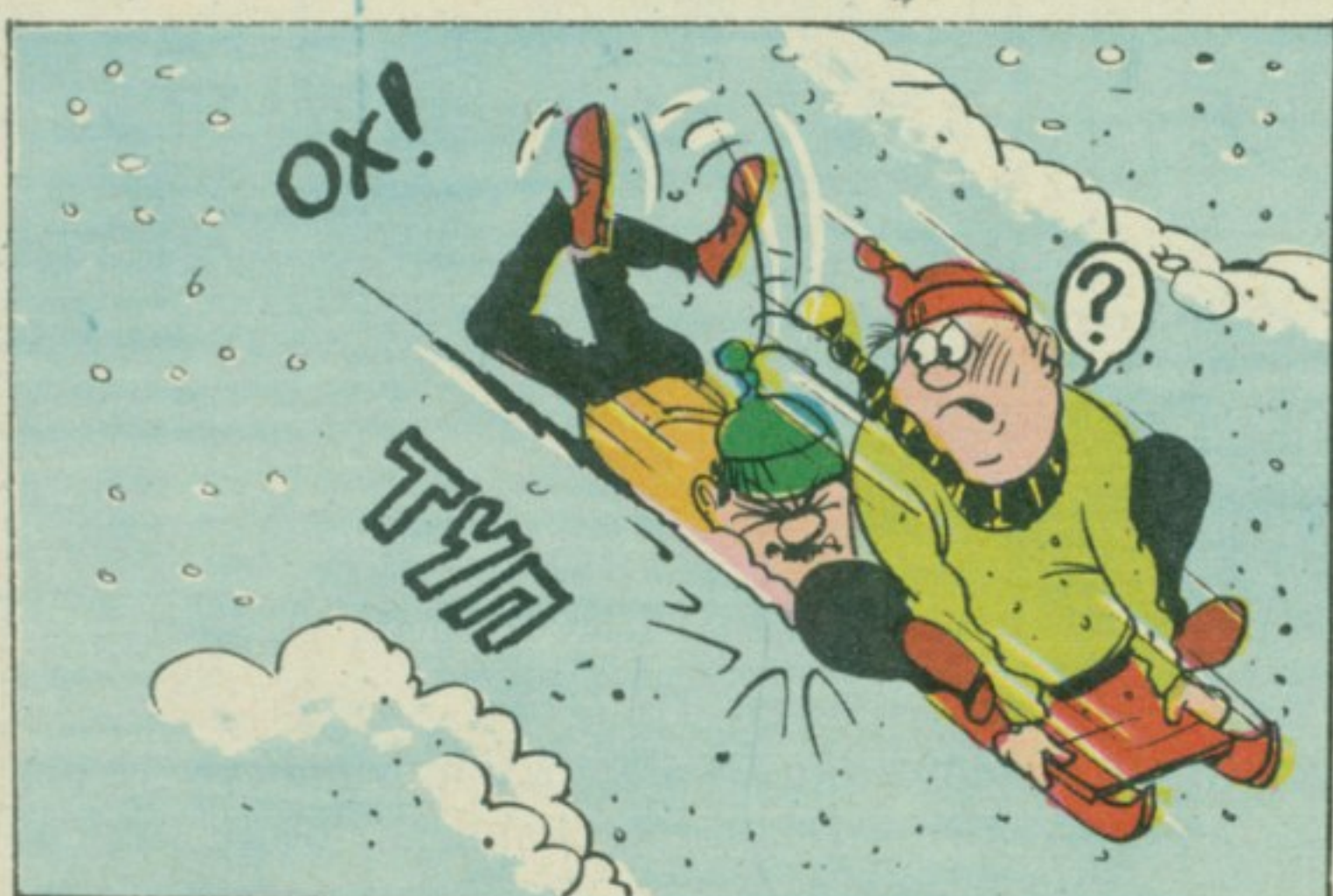
7
дана
увек
с вама

ЛОПТИЦА - СКОЧИЦА

Мој јешаша луд за спортом

КЕН ПЕРДИ

БУЖА

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

МОЖДА БИ НЕКО И ПОЗАВИДЕО ХЕКИТУ НА СПОСОБНОСТИ ДА ЧУЈЕ ТУЂЕ МИСЛИ, АЛИ ОН САМ БИО ЈЕ ЗБОГ ТОГА ВИШЕ НЕГО НЕСРЕЋАН

Доктор Кабат је погледао Барнабију Хекиту мирним безизразним погледом психијатра: — Испричали сте ми много — рекао је — а нисте ми казали кад сте то први пут приметили.

— У седмој години, за време школског часа.

— Сад имате 32 и осећате да вам је та способност све чешћа.

— Овако! Најпре се догађало једном недељно, затим неколико пута, онда једном дневно, па на крају сваких неколико часова, да би сада постајало стално. Најгори од свега су ти исечци мисли. Ходам Петом авенијом, на пример, и док пролазим поред људи чујем оно што у том тренутку мисле и он — поче да говори врло гласно:

... ТО НИСУ ОНА ЦРНА КОЛА КОЈА САМ... НЕКА УЗМЕ СВОЈЕ ПРОКЛЕТЕ КОФЕРЕ И... ПАЗИ ОВУ ПЛАВУШУ... ТАЈ ЗАИСТА НИКАД НЕЋЕ ДИПЛОМИРАТИ... ЗАР ДА ДАМ 29 ДОЛАРА ЗА ТАМО НЕКУ... СОБА 308 СОБА 308 СОБА... САМО МИ БОГ МОЖЕ ПОМОЋИ... И ТАЈ КУЧКИН СИН МИСЛИ...

— Разумем — рече доктор Кабат. — Видим како је.

— Не, докторе, — рече Хекит — не видите. Требало би да све те мисли одједном груну на вас, па бисте тек онда схватили. Да би било још горе мој радијус хватања мисли сада је пет метара али се стално повећава...

— Схватам, то мора да је врло мучно за вас — рече доктор Кабат. — Ипак, сигурно вам је та способност понекад и користила. Мислим да би многи пословни људи пожелели да је имају. А чиме се ви бавите?

— Аутомобилима — рече Хекит. — Почео сам као препродавац. Наравно, пошто сам знао ко је добар купац а ко није, ускоро сам зарадио много новца. Али, шта ми то вреди када немам мира!

Поквасићу је!

Хекит је изненада ућутао, као да нешто ослушкује. Затим је скочио и излетео из ординације. Доктор је пошао за њим у ходник и угледао га како стоји пред отвореним лифтом и с неким разговара. Затим се Хекит окренуо и пошао натраг. С изразом човека који иде на вешала, прошао је поред Кабата, ушао у ординацију и свалио се у фотељу.

— Зашто сте истрчали, господине Хекит? — упита психијатар.

— Ухватио сам једну мисао — рече Хекит после извесног времена. — Гласила је тачно овако: „Ако ова настави да ме гањави, поквасићу је!“ Одмах ми је било јасно да је то мисао неке животиње! И заиста, пред лифтом сам наишао на жену која је у рукама држала псета. Почео сам да јој објашњавам да треба да спусти ту животињицу на под ако не жели да је ова покваси. Вероватно је помислила да сам луд!

— Изгледа, није вас послушала? — насмејао се доктор Кабат.

— Маните шалу — рече Хекит. — Докторе, било би најпааметније да овог часа скочим кроз прозор! Већ видим своју будућност: у моју свест доспеваће мисли риба са дна мора, мисли мајмуна из њихових „спутника“, хиљаду миља удаљених од Земље. А даље? Претпостављам да ћу прећи границе наше галаксије...

— Смирите се — рече доктор Кабат. — Ништа се од тога још није десило. Да видимо шта се може учинити.

— Бука... — рече Хекит врло блед. — Можете ли да замислите каква ће то бука бити када се сви

мисаони процеси на свету преселе у моју главу?

— И не покушавам. А не бих ни вама саветовао. Треба да размишљамо о садашњости. Имам једну идеју! Хипнотисаћу вас.

— Нећете чути ништа осим мога гласа — почео је да говори доктор пошто је Хекита баacio у дубок сан. — На мом столу куца сат. Ви га нећете чути. Допиру звуци са улице. Ви их нећете чути. Нећете чути ништа осим мога гласа, ништа другог. Бројаћу до пет. Кад избројим до пет, ви ћете чути само мој глас. Ако чујете нешто друго, дигните кажипрст десне руке. 1... 2... 3... 4... 5.

Хекит је лежао на каучу дишући правилно и полако. Није дигао кажипрст.

— Сада не чујете ништа осим мог гласа. Све друге звуке сам искључио. То је једноставно. Ви ћете то моћи и сами да учините. Моћи ћете својом вољом да искључите сваки звук који вам смета. Само ћете затворити очи, опустити се, рећи себи да не можете да чујете тај звук и заиста га нећете чути...

После једног часа Хекит се усправио на каучу и протрљао очи.

— Све је тако тихо! — рекао је.

— Пред вратима чека други пацијент — рекао је доктор Кабат љубазно.

— Знаш. Један врло узнемирен човек. Верује да је крив за погинућу своје сестре...

— Али, молим вас! — опомену га Кабат.

Хекит затвори очи. Спусти се и на лицу му се појави осмех.

— Отерао сам их! — узвикнуо је. — Отерао сам његове мисли! Зар је могуће?

— Наравно — рече Кабат. — Видећу већ сутра. И немојте престављати да покушавате! Сваки пут биће све лакше.

Нешто је искрсло

Када се појавио сутрадан, Хекит је био пун захвалности.

— Били сте у праву докторе — рекао је. — Све је лакше и лакше. Само затворим очи, и сви звуци нестану. Не знам како да вам захвалим.

— Не бих још рекао да сте излечени — одвратио је доктор. — Али свакако сте на путу.

Кабатов поглед паде на оловку на столу — врх јој је био сломљен. Пружио је руку да отвори фиоку и

извади другу кад му мозак стаде. Заборавио је шта је хтео.

— Шта вам је, докторе?

— Ништа! Мало сам размишљао. — Затим узео оловку из фиоке. — Хоћемо ли да наставимо? — упитао је мислећи и даље на оно што се малочас догодило.

Кад је пола сата касније Хекит отишао, Кабат је са стрепњом отворио врата своје ординације и угледао оно чега се управо плашио. Господин Холвак, који је имао за-

казано за четири сата седео је опуштено и гледао у празно, док су му руке млитаво висиле међу коленима а из угла усана неконтролисано цурио танак поток пљувачке. Кабат се наслонио на довратак и почео да чека, погледа прикованог за секундару свог часовника. Било му је јако важно да сазна колико ће ово трајати. Кроз тачно четири минута и шеснаест секунди, господин Холвак се померио, трепнуо и затресао главом.

— Изгледа да сам мало одлутао — рекао је уз бојажљиви смешак.

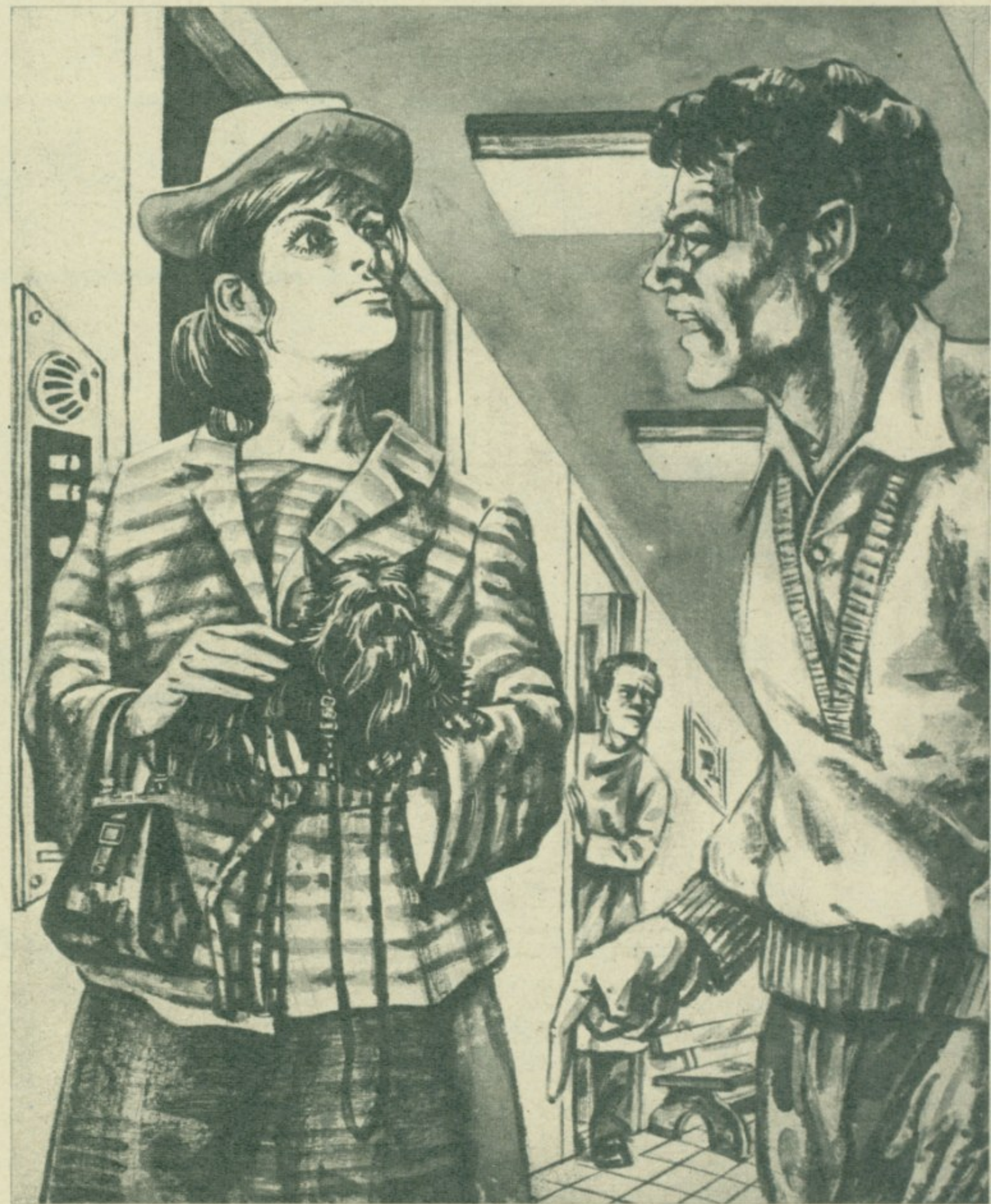
У ординацији Холвак је први чуо буку. Доктор је био сувише обузет својим брижним мислима да би било шта приметио.

— Чујте, докторе! — рекао је Холвак. — Као да све аутомобилске сирене свирају.

И заиста, са улице је допирала ужасна бука. Доктор Кабат устаде и отвори прозор. Улица је била закрчена аутомобилима који се нису мицали. Већи део пешака је стајао, док су се други кретали полако и несигурно. Један авион је бучно надлетао град у правцу Ајдлавајлда. Одједном, брујање мотора престаде и авион се сруши. Негде из Десете авеније поче да куља густ дим. Кабат затвори прозор.

То је моје масло

— Господине Холвак, — рече — мораћете да ме извините. Дођите поново у уторак у исто време. Ову сеансу нећемо рачунати. Жао ми је, али, нешто је искрсло...

— Госпођо, спустите ту животињицу на земљу ако нећете да вас покваси — обратио се Хекит непознатој. Жена је помислила да има посла с лудаком.

Господар мамута

Он просто изгура пацијента на поље, а онда појури ка телефону. Из Хекитовог стана се нико није јављао. Читаво поподне и сутрадан доктор је покушавао да га добије. Међутим, Хекит се, као и обично, појавио у три.

— Претпостављам да сте читали јутрошње новине... Оне саобраћајне гужве... Чудно, зар не?

— Нимало. Ви знате да је то све моје масло.

— Да, знам — рече Кабат. — Сада је пред нама велики проблем. Јуче је погинуло неколико људи.

— 46 у авиону — рече Хекит. — 8 у кући у коју је ударио и 16 пешака. Све у свему 70. Али, за бога, докторе, ја ту нисам могао ништа! Нисам знао, није ми то у опште падало на памет! Једино о чему сам размишљао било је да ћу се излечити, да ћу живети...

— Ја и не мислим да вас кривим — рекао је Кабат. — Али, морамо пронаћи неко решење. Очигледно је да тамо где прођете око пет минута нико не може ништа да мисли. Колики вам је сада домет?

— Километар и по. Авион је летео на тој висини.

Настала је тишина. Кабат је затворио очи, настојећи да не мисли ни на шта.

— Покушајте да што мање употребљавате аутохипнозу — рекао је на крају. — Док не смислимо нешто боље.

Сутрадан се није срушио ниједан авион, али су прегажена 22 пешака, укупна штета начињена у саобраћајним несрећама износила је милион и по долара, а у Вест Сајду је неко заборавио да угаси петролејски штедњак, изазвавши по жар који је читав блок зграда претворио у пепео.

Шесџ џилула

Херберт Кабат те ноћи није спавао. Сутрадан, пошто је одложио све друге састанке, седео је у ординацији и напетих живаца очекивао Барнабија Хекита. „Надам се да је ноћас пререзао себи гркљан“, мислио је. Али, у три сата овај се појавио као обично.

— Не желим више никакве разговоре — рекао је још с врата, бацио сако преко столице и легао на кауч. — До свега овога довела је хипноза. Према томе, једино она може да исправи ствари. Зато, не губимо време.

— Знате шта — рекао је Кабат благо. — Могли бисте да одете одавде. Рецимо, у Аустралију...

— Глупост — рече Хекит. — Нико не може да живи сам. Осим тога, мој домет се шири. Ускоро ће бити свеједно да ли сам у Аустралији или на Марсу. Докторе, ви знате шта треба да урадите.

— Ваши капци су тешки, ви падате. Када се побудите — рекао је Кабат, пришао столу, из фиоке извадио једну кутију и ставио је у џеп Хекитовог сакоа. — Отићи ћете, јер ће вам се јако журити. Код куће имате нешто да обавите. У десном џепу сакоа пронаћи ћете малу кутију са шест пилула. Попићете их брзо, једну за другом, уз чашу воде. Онда ћете лећи. Опустити се. Бићете срећни. Ухватиће вас сан. Сан без снова.

— ... Сада ћу бројати до пет. Када избројим до пет, можете да се пробудите. Један... два... три... четири... пет.

Хекит је лагано устао и протрљао очи.

— Страшно ми се жури. До виђења.

— До виђења — понови његове речи доктор Кабат.

ПЛОЧА ЗА ВАС

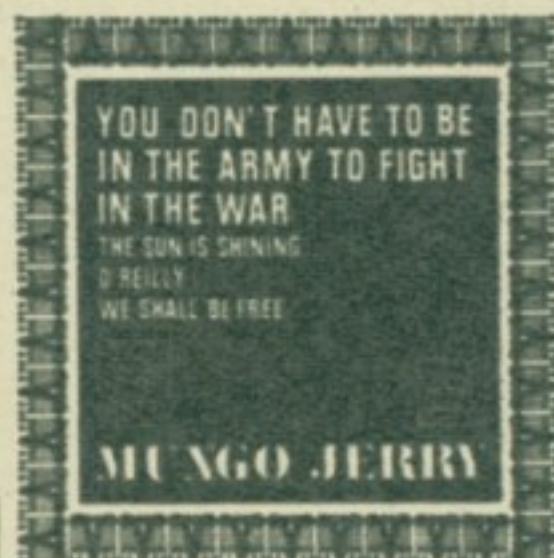
СТАРА ДИКСИ

Недавно хит Радио-Београда 202, мелодија „НОЋ КАД СУ СРУШИЛИ СТАРУ ДИКСИ“ нашла се и на плочама „Југотона“. Узевши као тему догађаје из грађанског рата у Америци Џоан Баез је направила изванредну мелодију у кантри — стилу. На другој страни плоче налази се композиција „КАДА ЈЕ ВРЕМЕ УКРАДЕНО“. Цена плоче је 9,30 дин.

МАНГО ЏЕРИ

Пред своју турнеју по Енглеској Манго Џери су издали нови макси сингл. Насловна композиција „НЕ МОРАШ ДА ИДЕШ У АРМИЈУ ДА БИ СЕ БОРИО У РАТУ“ још један је њихов велики хит. У добро познатом стилу, мешавина рока, блуза и кантри музике, су и мелодије „НЕКА СУНЦЕ СИЈА“, „О' РАЈЛИ“ и „БИЋЕМО СЛОБОДНИ“. Плочу је издао „Југотон“. Цена је 9,30 дин.

ENERGOINVEST НАГРАДНА ИГРА

3+3

ПОКЛОН ЗА 8. МАРТ

сваке недеље двоструке награде:

3+3

**ПУТОВАЊА У МОСКВУ И ЛЕЊИНГРАД
ЗА МАМУ, СЕСТРУ ИЛИ ДРУГАРИЦУ**

**ЗИМСКА СПОРТСКА РЕКВИЗИТА
ЗА УЧЕСНИКЕ ИГРЕ!**

Значку Енергоинвеста добијају на крају игре сви учесници који
изаберу цртеж са највећим бројем гласова — маскоту!

Енергоинвестова специјално трајно
жарећа пећ „Крека-Weso“ омогућује еко-
номично и уједначено загревање простор-
ија уз веома малу потрошњу горива и
искоришћење топлоте преко 80%, што је
највише могуће за ову врсту грејања.
Аутоматски регулатор топлоте, који има
6 степени регулације, аутоматски сам ре-
гулише степен загревања на тај начин
што аутоматски контролише доток вазду-
ха у пећ. То омогућује највећи степен ис-
коришћења калоричне вредности горива
и велику уштеду горива.

Колика је уштеда горива ако се гре-
јете уз пећ „Крека-Weso“, сазнаћете и
уверите се у то ако решите следећи
задачак:

Парна локомотива искоришћава 60%
калоричне вредности горива, обичан шпо-
рет 50%, сеоско огњиште 20%, а Енерго-
инвестова трајно жарећа пећ „Крека-
Weso“ 80% калоричне вредности гори-
ва! Израчунајте сами колико једна Енер-
гоинвестова пећ са 10 кг угља уштеди
динара у односу на назначене врсте гре-
јања, ако 1 кг угља стаје 17 старих ди-
нара?

ИГРАМО ЗА ОНЕ КОЈЕ ВОЛИМО: МАМУ, СЕСТРУ ИЛИ ДРУГАРИЦУ, СТАРИЈУ ОД 18 ГОДИНА.

БИРАМО МАСКОТУ ЗА 1973!

(ТО ЈЕ У СТВАРИ УКРАС КОЈИ ЖЕЛИМО ДА БУДЕ НА ПРОИЗВОДУ ГОРЕ У КРУГУ

ПРАВИЛА ИГРЕ: право учешћа у игри имају сви они који желе да
за 8. март обрадују и изненаде маму, сестру или другарицу, старију
од 18 година, изванредним поклоном — путовањем у далеку земљу,
а за себе освоје клизаљке, скије или санке!

УПУТСТВО: сваке недеље, од данас до 8. марта 1972, на овој страни
биће објављена по три цртежа, укупно 24. Један од тих цртежа по-
стаће маскота Енергоинвеста. Исеци сваке недеље један цртеж који
ти се највише допада, обој га, залепи га на дописницу и на поље-
ћини читко испиши своју адресу и адресу особе за коју играш. До-
писницу пошаљи на адресу: **ЕНЕРГОИНВЕСТ — за квиз — 71001 Са-
рајево.** Дописнице треба да стигну до идућег четвртка.

НАГРАДЕ се извлаче сваке недеље на тај начин што се прво из-
двоје дописнице са цртежом за који се одлучио највећи број чита-
лаца, па се од њих бирају три најлепше обојене. Победници доби-
јају за маму, сестру или другарицу наградно путовање у Москву и
Лењинград, а за себе један вредан реквизит за зимски спорт, скије,
санке или клизаљке.

СВИ РЕЗУЛТАТИ ће редовно бити објављивани у „Политикином
Забавнику“!

КАКО СЕ БИРА МАСКОТА: На крају игре између свих дописница
на којима је цртеж за који се одлучио највећи број читалаца иза-
браће се маскота 1973!

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Ученик сам VII разреда. Волим музику, поезију, шах а сакупљам значке и марке. Желим да се дописујем са другарицама и друговима из земље и иностранства. Језик дописивања српскохрватски и њемачки. Нихад Ђозић, Маршала Тита 121, 75420 Братунац.

Имам 13 година и желим да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. На вијам за „Црвену звезду“. Обожава Кићу Слабинца и Сашу Петковску. Скупљам сличице „Винету“ и „Имperiјал“. Славица Милосављевић, Триглавска 6/II стан 7, 11080 Земун.

Имам 14 година. Желим бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље и иностранства. Волим бит музику а хоби ми је скупљање марака. Петар Лончаревић, Маршала Тита 92, 75420 Братунац.

Имам 12 година. Навијам за „Вележ“. Желим да се дописујем са младима из наше земље и иностранства. Мухамед Ковачић, Авенија 14 фебруар 34, 79000 Мос-тар.

Имам 21 годину. Желим да се дописујем са младима из Југославије. Волим забавну и народну музику, а од певача Хасима Кучука — Хокија. Пожељна фотографија у писму. Рамис Кадрић, Н. насеље Бате бр 85, 71336 Бреза.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама од 13 до 18 година. Имам 16 година. Миле Миловановић, Ортопедска болница, 57210 Биоград Н/М.

Имам 14 година и желим да се дописујем са младима из Југославије. Волим бит музику. Мерица Мићин, ученица, О. Ш. „Војвода Степа“, 11221 Кумодраж.

Жељела бих да се дописујем са дјевојчицама и дјечацима из наше земље и иностранства. Скупљам марке, салвете и фотографије глумица Неде Арнерић и Елизабете Тејлор. Волим модерну музику. Навијам за „Црвену звезду“. Уз писмо молим и фотографију. Дивна Давидовић, А. Мохоровичића 4, 52000 Пула.

Желим да се дописујем с друговима и другарицама из Југославије и иностранства. Уз писмо молим и фотографију. Навијам за „Црвену звезду“. Скупљам поштанске марке и значке. Живомир Андрић, Маршала Тита 48, 14253 Осечина.

Имам 14 година и желим да се дописујем са друговима и другарицама од 12 до 15 година. Волим спорт и забавну музику. Огњен Рогановић, уч. VIII/1 о. ш. „Д. Даниловић“, село Радљево, 11504 Вргуле.

* укршшене речи *

Водоравно: 1) пират; 6) хранљива биљка; 8) име певачице Фиццерад; 9) гозба; 11) духовита прича; 14) узвик при скоку; 15) јединица електричне снаге; 16) аутомобилска ознака за Штип; 17) врста мајмуна; 19) афирмација; 20) кост (мед); 21) домаћа животиња; 22)

предлог; 23) део бродског простора; 25) америчка скраћеница за „све у реду“; 26) врста грождја; 27) хемијски знак за платину; 29) планински масив у средњој Африци; 32) орган чула вида; 33) мушко дете; 34) чин у морнарици; 37) злато (лат).

Усправно: 1) мера за тежину; 2) два самогласника; 3) крај дана; 4) скраћеница за аутономну покрајину; 5) врста тканине; 6) део школског намештаја; 7) врста јапанске двоколице; 8) одјек; 10) сукоб народа; 12) врста житарице; 13) латинска свеза; 18) халогени хемијски елемент; 19) кућа; 21) илирски песник („Булабије“); 22) завијута; 23) пехар, путир; 34) пролећни месец; 25) народно коло; 26) негација; 28) име песника Ујевића; 30) неопходно пиће; 31) једноцифрен број; 35) ономотопеја мукања; 36) хемијски знак за рутенијум.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) Мостар; 6) мако; 7) реп; 9) еја; 10) сета; 11) Т(рифкович) (Коста); 12) старт; 13) Рак; 15) Илок; 16) Охрид; 18) са; 19) рум; 20) еп; 21) павел; 23) Ед; 25) оба; 26) алка; 28) ер; 29) Амат; 30) тор; 32) Епир; 33) Асам; 35) аве; 36) тирада.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Миролуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у страниј валути: DM 52.— \$ 14.— Eг 78,40.— Sfr 61,60.— Skr 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32000-10-54. Поштански фах 124. Телефон: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

ПРВА БОМБА

Драги Забавнице!

Желео бих да знам кад је употребљена прва бомба и ко ју је измислио.

ВЛАЈКО ЈОВИЋ, Шумадијска 7, Титово Ужице

Шупљи метални пројектил различитог облика, напуњен црним барутом, први су употребили Венеци-

јанци 1378. године у борби против Мађара код Задра. Прву праву бомбу начинио је 1433. Малатеста, кнез од Риминија у Италији.

ПОКЛАЊАМ МАРКЕ

Драги Забавнице!

Пошто имам 60 марака (дуликата), желео бих да их поклоним друговима који се баве филателијом.

БРАТИСЛАВ АНДРЕЈИЋ, Браће Милошевића 4, Крушевац

НОБЕЛОВАЦ

Драги Забавнице!

Молим те, одговори ми ко је прошле године добио Нобелову награду за књижевност. Ја мислим да је Солжењицин. а мој братић тврди да није. Другарски вас поздравља

САЊА БЕТКОВИЋ, Жртва фашизма 8, Ријека

Ти си, Сања, у праву! Нобелову награду за књижевност 1970. године добио је руски писац Александар Солжењицин.

ПОЗИВ БУДУЋИМ КОСМОНАУТИМА

Драги Забавнице!

Ми, чланови кружока „Константин Циолковски“ из Књажевца, бавимо се космонаутиком (проучавамо физику, при-

купљамо материјал о летовима у космос, бавимо се писањем фантастичних прича...) па се обраћамо теби с молбом да објавиш наше писмо. Желели бисмо да нам се јаве сви они које занима космонаутика и који би сарађивали са нама. Теби унапред захва-

љујемо а заинтересованима дајемо телефон (84-782) и адресе на које се могу јавити:

БАРАЖУН КЕВОРКИЈАН, Милоша Обилића 6, 19350 Књажевац или ТОМИСЛАВ ЖИВКОВИЋ, Љубомира Ђорђевића 35, 19350 Књажевац

ЖЕЉКО, ЈАВИ СЕ!

Драги Забавнице!

Учинићеш ми велику услугу ако објавиш моје писмо. Молим да ми се јави Жељко Белухан из Загреба.

ЈУЛИЈАНА ШРИБАР (код Бороша), Кумичићева 1/1, 51410 Опатија

ШАЉЕМО ПОКЛОНЕ У КАРЛОВАЦ!

Ако имаш лопту или неку другу играчку којом се више не играш, књигу, одело из ког си израстао и не знаш шта ћеш са њим, или нешто слично, пошаљи на адресу:

Дјечји дом „Владимир Назор“, Моше Пијаде 10, 47000 Карловац. Тамо живе деца којој ће твој поклон и те како добро користити.

Редакција Политикиног забавника послала је овом domu 10 књига за дечју библиотеку.

МЕЊАМО, ПОКЛАЊАМО, ПРОДАЈЕМО, ТРАЖИМО

Имам преко хиљаду фотографија пјевача и састава. Хтјела бих их ПОКЛОНИТИ младим сакупљачима који ће њима украсити зидове својих соба.

МИРЈАНА ПОДУБСКИ, Трг братства и јединства 2, 52000 Пула

ПРОДАЈЕМ 26 књига „Ластавица“. Уз њих ћу поклонити пет књига за ниже разреде основне школе.

ВЕСНА ВЛАЈСЕВИЋ, Жарка Пуцаре 15/25 11030 Београд

ЗАБАВНИКЕ молим да ми пошаљу они којима више не требају а у замену послаћу књиге.

ПРВОСЛАВ МУТАВЦИЋ, Стевана Немање 37, 36300 Нови Пазар

ПРОДАЈЕМ: 16 књига лектире за VI разред и 23 књиге лектире нижих разреда за укупно 90,00 динара.

БРАНКО СЕВНАЈИЋ, Луја Адамича 12/16, 11070 Нови Београд.

ЗАБАВНИКОВЕ НАЛЕПНИЦЕ ЗА ШКОЛСКЕ СВЕСКЕ

(исеци по цртицама и залепи на свеске)

